

VERSION 16. september

Forslag

til

lov om brugsmodeller¹

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

§ 1. Enhver frembringelse, som kan udnyttes industrielt, og som indebærer en løsning på et teknisk problem, kan efter ansøgning i overensstemmelse med denne lov registreres som brugsmodel.

Stk. 2. Den, der har frembragt en brugsmodel, eller den, til hvem frembringerens ret er overgået, opnår ved registrering eneret til at udnytte den erhvervsmæssigt.

§ 2. Frembringelser kan ikke registreres som brugsmodeller, hvis de vedrører, hvad der alene udgør:

- 1) opdagelser, videnskabelige teorier og matematiske metoder,
- 2) kunstneriske frembringelser,
- 3) planer, regler eller metoder for intellektuel virksomhed, for spil eller for erhvervsvirksomhed eller programmer for datamaskiner,
- 4) fremlæggelse af information.

Stk. 2. Frembringelser kan ikke registreres som brugsmodeller, hvis de vedrører:

- 1) krigsmateriel eller
- 2) fremgangsmåder.

Stk. 3. Uanset stk. 2, nr. 2, er det muligt at registrere en brugsmodel på produkter til brug i disse fremgangsmåder, herunder stoffer og stofblandinger til brug i fremgangsmåder til kirurgisk eller terapeutisk behandling eller til diagnosticering, som anvendes på mennesker og dyr eller produkter frembragt ved en mikrobiologisk fremgangsmåde eller andre tekniske fremgangsmåder.

Stk. 4. Brugsmodel meddeles ikke på plantesorter eller dyreracer. Hvis frembringelsens udøvelse ikke er teknisk begrænset til en bestemt plantesort eller dyrerace, kan der dog registreres brugsmodel, selvom frembringelsens genstand er planter eller dyr. Med plantesort forstås i denne lov en plantesort som defineret i artikel 5 i Rådets forordning om EF-sortsbeskyttelse.

Stk. 5. Frembringelser kan være registrerbare, også selvom de vedrører et produkt, der består af eller indeholder biologisk materiale. Biologisk materiale, der er isoleret fra sit naturlige miljø eller frembragt ved hjælp af en teknisk fremgangsmåde, kan være genstand for en frembringelse, også selvom det i forvejen findes i naturen. Med biologisk materiale forstås i denne lov materiale, som indeholder genetisk information, og som kan reproducere sig selv eller kan reproduceres i et biologisk system.

§ 3. Det menneskelige legeme på alle de forskellige stadier af dets opståen og udvikling og den blotte opdagelse af en del af det, herunder en sekvens eller delsekvens af et gen, kan ikke udgøre registrerbare frembringelser.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan en isoleret del af det menneskelige legeme, der er isoleret herfra eller på anden måde fremstillet ved en teknisk fremgangsmåde, herunder en sekvens eller delsekvens af et gen, udgøre en registrerbar frembringelse, selv om en sådan del i sin opbygning er identisk med opbygningen i en naturligt forekommende del.

§ 4. Frembringelser, hvis kommercielle udnyttelse ville stride mod sædelighed eller offentlig orden, kan ikke brugsmodelregistreres.

Stk. 2. En udnyttelse skal ikke anses for at stride mod sædelighed eller offentlig orden alene af den grund, at udnyttelsen er forbudt ved en lov eller administrativ forskrift.

Stk. 3. I medfør af stk. 1 kan der blandt andet ikke registreres brugsmodelbeskyttelse for anvendelse af menneskelige embryoner til industrielle eller kommercielle formål.

§ 5. For at kunne registreres skal en frembringelse være ny i forhold til, hvad der var kendt før ansøgningens indleveringsdag, og den skal tydeligt adskille sig derfra.

Stk. 2. Som kendt anses alt, hvad der er blevet almindeligt tilgængeligt gennem skrift, foredrag, udstilling, udbud, udnyttelse, ved afbildning eller på anden måde. Ligeledes anses indholdet i en patentansøgning eller en brugsmodelansøgning, der er indleveret med gyldighed for Danmark før brugsmodelansøgningens indleveringsdag, som kendt, hvis denne ansøgning bliver almindeligt tilgængelig i overensstemmelse med reglerne i patentlovens § 22 og denne lovs § 24. Kravet i stk. 1, om at frembringelsen tydeligt skal adskille sig fra det kendte, gælder dog ikke i forhold til indholdet af sådanne ansøgninger.

Stk. 3. Brugsmodelregistrering kan dog opnås på en frembringelse, uanset at den inden for de sidste 6 måneder før ansøgningens indlevering er blevet almindeligt tilgængelig, når dette er en følge af:

- 1) et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen, fra hvem dennes ret hidrører, eller
- 2) at ansøgeren eller nogen, fra hvem dennes ret hidrører, har forevist frembringelsen på sådan officiel eller officielt anerkendt international udstilling, som omhandles i den i Paris den 22. november 1928 indgåede konvention om Internationale Udstillinger.

§ 6. Den ved brugsmodelregistrering opnåede eneret indebærer, at andre end brugsmodelhaveren ikke uden brugsmodelhaverens tilladelse må udnytte frembringelsen ved at fremstille, udbyde, bringe i omsætning eller anvende det produkt, der er genstand for brugsmodelbeskyttelsen, eller importere eller besidde produktet med sådant formål.

Stk. 2. Eneretten indebærer ligeledes, at andre end brugsmodelhaveren ikke uden brugsmodelhaverens tilladelse må udnytte frembringelsen ved at levere eller tilbyde nogen, som ikke er berettiget til at udnytte frembringelsen, midler til at udøve frembringelsen her i landet, såfremt disse midler vedrører et væsentligt element i frembringelsen, og leverandøren eller tilbudsgiveren ved, eller det efter omstændighederne er åbenbart, at de er egnede og bestemt til sådan anvendelse. Er midlet en i handelen almindelig forekommende vare, gælder dette dog kun, såfremt den, der leverer eller tilbyder at levere midlet, tilskynder modtageren til at begå handlinger som nævnt i stk. 1. Ved anvendelsen af bestemmelserne i 1. og 2. pkt. anses personer, der udfører handlinger som nævnt i stk. 3, nr. 1, 3 eller 4, ikke for berettigede til at udnytte frembringelsen.

Stk. 3. Eneretten omfatter ikke:

- 1) handlinger, der udføres i ikke-erhvervsmæssigt øjemed,

- 2) handlinger angående produkter, som af brugsmodelehaveren eller med dennes samtykke er bragt i omsætning her i landet eller i et andet land indenfor Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS),
- 3) handlinger, som udføres i forsøgsøjemed i forbindelse med genstanden for den registrerede frembringelse, eller
- 4) tilberedning i et apotek af et lægemiddel efter lægerecept i individuelle tilfælde eller handlinger, der vedrører lægemiddelet.

§ 7. Den beskyttelse, der er knyttet til en brugsmodelelregistrering på et biologisk materiale, som i kraft af frembringelsen har bestemte egenskaber, omfatter ethvert biologisk materiale, der er fremstillet ud fra dette biologiske materiale ved reproduktion eller formering i identisk eller differentieret form, og som har de samme egenskaber.

Stk. 2. Den beskyttelse, der er knyttet til en brugsmodelelregistrering på et produkt, som indeholder eller består af genetisk information, omfatter ethvert materiale, hvori produktet indgår, og hvori den genetiske information er indeholdt og udøver sin funktion, jf. dog § 3.

Stk. 3. Beskyttelsen efter stk. 1 og 2, omfatter ikke biologisk materiale, der er fremstillet ved reproduktion eller formering af et biologisk materiale, som er markedsført på en EU-medlemsstats område af brugsmodelelhaber en eller med dennes samtykke, hvis denne reproduktion eller formering er foretaget som et nødvendigt led i den anvendelse, hvortil det biologiske materiale er markedsført, forudsat at det fremstillede materiale ikke efterfølgende anvendes til yderligere reproduktion eller formering.

§ 8. Uanset § 7, stk. 1 og 2, indebærer salg eller anden form for markedsføring af formeringsmateriale fra planter, som foretages af brugsmodelelhaber en eller med dennes samtykke, til en landbruger til landbrugsmæssige formål, at landbrugeren har tilladelse til selv at anvende sit høstudbytte til reproduktion eller formering på sin egen bedrift, idet dog omfanget af og vilkårene for dette er anført i artikel 14 i Rådets forordning om EF-sortsbeskyttelse.

Stk. 2. Uanset § 7, stk. 1 og 2, indebærer salg eller anden form for markedsføring af avlsdyr eller andet animalsk reproduktionsmateriale, som foretages af brugsmodelelhaber en eller med dennes samtykke, til en landbruger, at landbrugeren har tilladelse til at anvende dyret eller andet animalsk reproduktionsmateriale til egne landbrugsformål men ikke til at sælge det i forbindelse med eller med henblik på reproduktion i kommercielt øjemed. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter bestemmelser for omfanget af og vilkårene for landbrugeren s anvendelse af sådanne brugsmodelelregistreringer til egne landbrugsformål.

§ 9. Den, der her i landet erhvervsmæssigt udnyttede frembringelsen, da brugsmodelelansøgningen blev indleveret, må uanset en registreret brugsmodelel fortsætte udnyttelsen med bibeholdelse af dens almindelige karakter, såfremt udnyttelsen ikke udgjorde et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen, fra hvem dennes ret hidrører. Såd an ret til udnyttelse tilkommer under tilsvarende forudsætninger også den, som havde truffet væsentlige foranstaltninger til erhvervsmæssig udnyttelse af frembringelsen her i landet.

Stk. 2. Retten efter stk. 1 kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den er opstået, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 10. Uanset at der er registreret en brugsmodelel på en frembringelse, må andre end brugsmodelelhaber en udnytte frembringelsen ved brugen af et udenlandsk køretøj, fartøj eller luftfartøj under det pågældende transportmiddels midlertidige eller tilfældige tilstedeværelse her i landet.

Stk. 2. Økonomi-

og i øvrigt i overensstemmelse med de regler, der fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren. Den nye deponering anses for foretaget allerede fra den dag, da den tidligere deponering blev foretaget.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler for deponering og udlevering efter stk. 1 og 2.

§ 16. I samme ansøgning må der ikke søges om brugsmodele registrering af to eller flere af hinanden uafhængige frembringelser.

§ 17. Søger brugsmodele registrering på en frembringelse, som fremgår af en af ansøgeren tidligere indleveret brugsmodele ansøgning, der ikke er endeligt afgjort af patentmyndigheden, skal den senere ansøgning på ansøgerens begæring anses som indleveret på det tidspunkt, da de akter, hvoraf frembringelsen fremgår, indkom til patentmyndigheden. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler herfor.

§ 18. En ansøgning om brugsmodele registrering må ikke ændres, således at brugsmodele registrering søges på noget, som ikke fremgår af ansøgningen, da denne blev indleveret.

§ 19. Patentmyndigheden påser, at ansøgningen opfylder betingelserne i §§ 1, 2, 3, 4, 16 og 18.

Stk. 2. Ansøgeren kan mod betaling af et gebyr anmode om, at Patent- og Varemærkestyrelsen tillige påser, at betingelserne om at frembringelsen skal være ny og adskille sig tydeligt fra det allerede kendte, jf. § 5, er opfyldt.

§ 20. Finder patentmyndigheden, at ansøgningen ikke er forskriftsmæssig, skal ansøgeren underrettes herom og opfordres til inden en nærmere angiven frist at udtale sig eller berigtige ansøgningen.

Stk. 2. Ansøgningen henlægges, hvis ansøgeren undlader at udtale sig eller at træffe foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen inden fristens udløb. Underretning af ansøgeren efter stk. 1 skal indeholde oplysning herom.

Stk. 3. Behandlingen af ansøgningen genoptages, hvis ansøgeren inden 2 måneder efter udløbet af den fastsatte frist udtaler sig eller træffer foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen og betaler det fastsatte genoptagelsesgebyr.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse, når ansøgeren i henhold til § 19, stk. 2 har anmodet om, at Patent- og Varemærkestyrelsen tillige påser, at betingelserne for, at frembringelsen er ny og adskiller sig tydeligt fra det allerede kendte, er opfyldt.

§ 21. Er ansøgningen fundet i overensstemmelse med forskrifterne, registreres frembringelsen. Meddelelse om brugsmodele registreringen offentliggøres af Patent- og Varemærkestyrelsen.

Stk. 2. Finder patentmyndigheden noget til hinder for at imødekomme ansøgningen, og har ansøgeren haft lejlighed til at udtale sig om hindringen, skal ansøgningen afslås, medmindre patentmyndigheden finder grund til på ny at opfordre ansøgeren til at udtale sig eller berigtige ansøgningen efter § 20.

§ 22. Påstår nogen over for patentmyndigheden, at den pågældende, og ikke ansøgeren, er berettiget til frembringelsen, kan patentmyndigheden, hvis den finder spørgsmålet tvivlsomt, opfordre den pågældende til inden en nærmere angiven frist at anlægge retssag herom. Efterkommes opfordringen ikke, kan påstanden lades ude af betragtning ved afgørelse af brugsmodele ansøgningen. Underretning herom skal gives i opfordringen.

Stk. 2. Er der anlagt sag om retten til en frembringelse, på hvilken der søges brugsmodelestre-
ring, kan behandlingen af brugsmodelestre-
ring, kan behandlingen af brugsmodelestre-

§ 23. Godtgør nogen over for patentmyndigheden, at den pågældende og ikke ansøgeren er beret-
tiget til frembringelsen, skal patentmyndigheden overføre ansøgningen til den pågældende, såfremt
denne begærer det. Den, til hvem brugsmodelestre-
ning, skal betale nyt ansøg-
ningsgebyr.

Stk. 2. Er der fremsat begæring om overførelse af en brugsmodelestre-
ning, må ansøgningen ikke
henlægges, afslås eller imødekommes, før der er taget endelig stilling til begæringen.

§ 24. Frembringelsen registreres tidligst 15 måneder fra ansøgningens indleveringsdag eller, hvis
der er anmodet om prioritet, fra prioritetsdagen, jf. § 11.

prøvning af registreringen i henhold til § 50. Opretholdes brugsmodeleregistreringen i ændret eller uændret form trods anmodningen, kan afgørelsen påklages af den, der har fremsat anmodningen. Frafalder sidstnævnte sin klage, kan klagen alligevel prøves, når der foreligger særlige grunde hertil.

Stk. 2. Klage efter stk. 1 indgives til Ankenævnet for Patenter og Varemærker senest 2 måneder efter, at Patent- og Varemærkestyrelsen har givet den pågældende underretning om afgørelsen. Inden samme frist skal det for klagen fastsatte gebyr betales. Sker dette ikke, skal klagen afvises.

Stk. 3. Andre, der har interesse i den pågældende afgørelse, kan senest 2 måneder efter, at afgørelsen er offentliggjort, indgive tilsvarende klage.

Stk. 4. Afgørelser truffet af Ankenævnet for Patenter og Varemærker kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Afgørelser truffet af Patent- og Varemærkestyrelsen, som kan indbringes for Ankenævnet for Patenter og Varemærker, kan ikke indbringes for domstolene, før ankenævnets afgørelse foreligger. Ønskes en afgørelse, der er truffet af Ankenævnet for Patenter og Varemærker, indbragt for domstolene, må sag anlægges senest 2 måneder fra den dag, hvor der er givet den pågældende underretning om afgørelsen.

Stk. 6. Afgørelser, hvorved begæring om hemmeligholdelse af forretningshemmeligheder i henhold til § 24, stk. 5, er afslået, kan påklages af den, der har fremsat begæringen.

Kapitel 3

International brugsmodeleansøgning

§ 26. Ved international brugsmodeleansøgning forstås en ansøgning i henhold til den i Washington den 19. juni 1970 indgåede Patentsamarbejdsstraktat.

Stk. 2. International brugsmodeleansøgning indleveres til en patentmyndighed eller international organisation, som i henhold til traktaten og gennemførelsesforskrifterne er berettiget til at modtage sådan ansøgning (modtagende myndighed). Til patentmyndigheden her i landet kan en international brugsmodeleansøgning indleveres i overensstemmelse med regler, der fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren. Ansøgeren skal betale det for ansøgningen fastsatte gebyr til patentmyndigheden.

Stk. 3. §§ 27-35 finder anvendelse på internationale brugsmodeleansøgninger, som omfatter Danmark.

§ 27. En international brugsmodeleansøgning, for hvilken den modtagende myndighed har fastsat international indleveringsdag, har samme virkning som en brugsmodeleansøgning, der er indleveret her i landet den pågældende dag. Bestemmelsen i § 5, stk. 2, 2. pkt., finder dog kun anvendelse, såfremt ansøgningen er videreført i henhold til § 29.

§ 28. En international brugsmodeleansøgning skal anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark i de tilfælde, som omhandles i Patentsamarbejdsstraktatens artikel 24, stk. 1, (i) og (ii).

§ 29. Ønsker ansøgeren at videreføre en international brugsmodeleansøgning for Danmark, skal han inden 33 måneder fra den internationale indleveringsdag, eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen, betale det fastsatte gebyr til patentmyndigheden samt indlevere en oversættelse til dansk af den internationale ansøgning i det omfang, som økonomi- og erhvervsministeren fastsætter. Hvis ansøgningen er affattet på dansk, skal ansøgeren inden 33 måneder indlevere en genpart af ansøgningen.

Stk. 2. Såfremt ansøgeren har betalt det fastsatte gebyr inden den i stk. 1 fastsatte frist, kan den krævede oversættelse eller genpart indleveres inden en yderligere frist på 2 måneder, mod at der betales et fastsat tillægsgebyr inden udløbet af den yderligere frist.

Stk. 3. Opfylder ansøgeren ikke kravene i denne paragraf, skal ansøgningen anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark.

§ 30. Når en international brugsmødelansøgning er videreført i henhold til § 29, finder bestemmelserne i kapitel 1 og 2 anvendelse på ansøgningen og dens behandling med de afvigelser, der er fastsat i nærværende paragraf og i §§ 31 og 34. Ansøgningen må kun optages til behandling inden udløbet af de frister, som gælder i henhold til § 29, hvis ansøgeren begærer det.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 24, stk. 2 og 3, finder anvendelse, allerede inden ansøgningen er videreført, når ansøgeren har opfyldt sin forpligtelse efter § 29 til at indlevere en oversættelse af ansøgningen, eller hvis ansøgningen er affattet på dansk, når ansøgeren har indleveret en genpart af den til patentmyndigheden.

Stk. 3. Ved anvendelsen af §§ 41 og 43-45 om tvangslicens, § 53 om pligt til at give oplysning om brugsmødel og § 57 om beskyttelse af frembringelsen i perioden mellem indlevering og registrering anses en international brugsmødelansøgning for at være gjort tilgængelig for enhver, når den er til-

§ 35. Har en modtagende myndighed afvist at fastsætte international indleveringsdag for en international brugsmodekansøgning, skal patentmyndigheden på ansøgerens begæring efterprøve rigtigheden af afgørelsen. Det samme gælder en afgørelse fra Det Internationale Bureau, hvorefter en ansøgning skal anses som tilbagetaget.

Stk. 2. Begæring om fornyet prøvelse i henhold til stk. 1 skal fremsættes over for Det Internationale Bureau inden udløbet af en af økonomi- og erhvervsministeren fastsat frist. Økonomi- og Erhvervsministeren fastsætter en frist og nærmere omfang for ansøgeren til mod gebyr at indlevere en oversættelse af ansøgningen til patentmyndigheden.

Stk. 3. Finder patentmyndigheden, at den modtagende myndigheds eller Det Internationale Bureaus afgørelse er urigtig, skal patentmyndigheden behandle ansøgningen i henhold til kapitel 1 og 2. Hvis international indleveringsdag ikke er fastsat af den modtagende myndighed, skal ansøgningen anses for indleveret den dag, som patentmyndigheden finder burde have været fastsat som international indleveringsdag. Opfylder ansøgningen patentsamarbejdstraktatens krav med hensyn til form og indhold, skal den godkendes i så henseende.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 5, stk. 2, 2. pkt., finder anvendelse for ansøgninger, som er optaget til behandling i henhold til stk. 2, hvis ansøgningen bliver almindeligt tilgængelig i henhold til § 24.

Kapitel 4

Konvertering af en europæisk patentansøgning

§ 36. Anses en europæisk patentansøgning, som er indleveret til en national patentmyndighed, som tilbagetaget som følge af, at Den Europæiske Patentmyndighed ikke inden for den fastsatte frist har modtaget ansøgningen, skal patentmyndigheden på ansøgerens begæring anse den for konverteret til en ansøgning om brugsmodele registrering her i landet, såfremt:

- 1) begæringen fremsættes over for den nationale myndighed, som modtog ansøgningen, inden 3 måneder efter, at der er givet ansøgeren underretning om, at ansøgningen anses for tilbagetaget,
- 2) begæringen indkommer til patentmyndigheden her i landet inden 20 måneder fra den dag, ansøgningen blev indleveret eller, hvis prioritet er begæret, fra prioritetsdagen og
- 3) ansøgeren inden for en af økonomi- og erhvervsministeren fastsat frist betaler det fastsatte ansøgningsgebyr og indleverer en oversættelse af ansøgningen til dansk.

Stk. 2. Opfylder brugsmodekansøgeren den europæiske patentkonventions krav med hensyn til ansøgningens form, skal den godkendes i så henseende.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter de nærmere regler for retten til at konvertere en europæisk patentansøgning til en ansøgning om brugsmodele registrering her i landet efter stk. 1.

Kapitel 5

Registreringens omfang og gyldighedstid

§ 37. Brugsmodele registreringens beskyttelsesomfang bestemmes af brugsmodelekravene. Der kan hentes vejledning til forståelse af brugsmodelekravene i beskrivelsen og tegningen.

Stk. 2. Efter registrering må beskyttelsens omfang ikke udvides.

§ 38. Brugsmodele registreringen gælder indtil 3 år fra indleveringsdagen og kan fornyes for yderligere to perioder af henholdsvis 3 og 4 år mod betaling af de fastsatte gebyrer.

Stk. 2. Fornyelse af registreringen skal bekendtgøres.

Kapitel 6

Betaling af fornyelsesgebyrer

§ 39. Fornyelsesgebyret forfalder den sidste dag i den måned, i hvilken gebyrperioden begynder. Fornyelsesgebyr kan tidligst betales 3 måneder før forfaldsdagen.

Stk. 2. For en senere ansøgning, som omhandlet i § 17, forfalder fornyelsesgebyrer for de perioder, der er begyndt før den senere ansøgning blev indleveret, ikke i noget tilfælde før 2 måneder efter den dag, den senere ansøgning blev indleveret. For en international brugsmodeansøgning forfalder fornyelsesgebyrer for perioder, som er begyndt før den dag, ansøgningen blev videreført efter § 29 eller optaget til behandling efter § 35, eller som begynder inden 2 måneder efter denne dag, ikke i noget tilfælde før 2 måneder efter den dag ansøgningen blev videreført eller optaget til behandling.

Stk. 3. Fornyelsesgebyr kan med den fastsatte forhøjelse betales indtil 6 måneder efter, at det forfalder.

Stk. 4. Patent- og Varemærkestyrelsen opkræver fornyelsesgebyrer hos brugsmodeansøgeren, brugsmodehaveren eller en eventuel udpeget fuldmægtig, men Patent- og Varemærkestyrelsen er ikke ansvarlig for rettighedstab som følge af manglende opkrævning.

Kapitel 7

Licens, overdragelse m.v.

§ 40. Er en brugsmode registrering overgået til en anden, er licens givet, er en brugsmode registrering pantsat, er der foretaget udlæg i brugsmode registreringen eller er brugsmodehaver taget under konkursbehandling, skal dette på begæring indføres i brugsmode registret.

Stk. 2. Godtgøres det, at en registreret licens er ophørt, skal licensen slettes af registret.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder også for tvangslicens og rettigheder i henhold til § 48, stk. 2.

Stk. 4. Søgsmål vedrørende en brugsmode registrering kan altid anlægges mod den, som i registret er indført som brugsmodehaver, og meddelelse fra patentmyndigheden kan sendes til ham.

§ 41. Hvis en registreret frembringelse, når der er forløbet 3 år fra brugsmode modellens registrering og 4 år fra brugsmode ansøgningens indlevering, ikke udøves her i landet i et rimeligt omfang, kan den, som vil udøve frembringelsen her i landet, opnå tvangslicens dertil, medmindre der foreligger rimelig grund til undladelsen.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at udøvelse i et andet land skal sidestilles med udøvelse her i landet ved anvendelsen af stk. 1. Sådant bestemmelse kan gøres betinget af gensidighed.

§ 42. Indehaveren af en registreret brugsmode, hvis udnyttelse er afhængig af et patent eller en registreret brugsmode, der tilhører en anden, kan opnå tvangslicens til udnyttelse af den patentbeskyttede opfindelse eller den ved brugsmode registreringen beskyttede frembringelse, hvis den førstnævnte frembringelse udgør et vigtigt teknisk fremskridt af væsentlig økonomisk betydning.

Stk. 2. Indehaveren af patentet eller af den registrerede brugsmode, til hvis udnyttelse der er meddelt tvangslicens i medfør af stk. 1, skal på rimelige vilkår kunne opnå tvangslicens til udnyttelse af den anden frembringelse.

§ 43. Når vigtige almene interesser gør det påkrævet, kan den, der erhvervsmæssigt vil udnytte en frembringelse, på hvilken en anden har brugsmode beskyttelse, få tvangslicens hertil.

§ 44. Den, som, da en brugsmodeansøgning blev gjort tilgængelig for enhver, her i landet erhvervsmæssigt udnyttede den frembringelse, hvorpå der søges brugsmoderegistrering, kan, hvis ansøgningen fører til en registreret brugsmode, få tvangslicens til udnyttelsen, når ganske særlige grunde taler herfor, og den pågældende ikke havde kendskab til ansøgningen og ej heller med rimelighed har kunnet skaffe sig sådant kendskab. Sådant ret tilkommer under tilsvarende forudsætninger også den, som havde truffet væsentlige foranstaltninger til erhvervsmæssig udnyttelse af frembringelsen her i landet.

Stk. 2. Sådant tvangslicens kan omfatte tiden forud for brugsmodeens registrering.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at udnyttelse i et andet land skal sidestilles med udnyttelse her i landet ved anvendelsen af bestemmelsen i stk. 1. Sådant bestemmelse kan gøres betinget af gensidighed.

§ 45. Tvangslicens må kun meddeles den, som ikke ved aftale har kunnet opnå licens på rimelige vilkår, og som kan antages at være i stand til at udnytte frembringelsen på rimelig og forsvarlig måde og i overensstemmelse med licensen.

Stk. 2. Tvangslicens er ikke til hinder for, at brugsmodehaveren selv udnytter frembringelsen eller meddeler licens til andre.

Stk. 3. Tvangslicens kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet. For tvangslicens meddelt efter § 42, stk. 1, gælder endvidere, at overdragelse af tvangslicensen skal ske sammen med den brugsmoderegistrering, hvis udnyttelse er afhængig af et patent eller en registreret brugsmode, der tilhører en anden.

Stk. 4. Tvangslicens vedrørende halvlederteknologi kan kun meddeles til offentlig ikke-kommerciel udnyttelse eller for at bringe en konkurrencebegrænsende adfærd, som er fastslået ved dom eller administrativ afgørelse, til ophør.

§ 46. Sø- og Handelsretten i København afgør i første instans, om tvangslicens skal meddeles, og bestemmer ligeledes, i hvilket omfang frembringelsen må udnyttes, samt fastsætter vederlaget og de øvrige vilkår for tvangslicensen. For så vidt forholdene måtte ændre sig væsentligt, kan retten på begæring af hver af parterne ophæve licensen eller fastsætte nye vilkår for denne.

Kapitel 8

Registreringens ophør, administrativ prøvning m.v.

§ 47. En brugsmoderegistrering kan ved dom kendes ugyldig, hvis:

- 1) registreringen ikke er foretaget i overensstemmelse med §§ 1-5,
- 2) registreringen angår en frembringelse, som ikke er så tydeligt beskrevet eller vist, at en fagmand på grundlag heraf kan udøve den,
- 3) beskyttelsesomfanget er ændret i strid med § 18 eller
- 4) beskyttelsesomfanget er udvidet efter registreringen.

Stk. 2. Hvis brugsmodehaveren kun er delvis berettiget til brugsmoderegistreringen, kan brugsmoderegistreringen dog ikke kendes ugyldig i sin helhed.

Stk. 3. Sag kan, bortset fra de i stk. 4 nævnte tilfælde, rejses af enhver. 46.

til Tc lreg6tte 16 til ran ndvgTj 1,u098 6un.øve den,

§ 48. Er en brugsmode registreret for en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget dertil, skal retten, hvis der nedlægges påstand derom af den berettigede, overføre registreringen til denne. Bestemmelserne i § 47, stk. 4, om tidspunktet for sagens anlæg finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Den, der frakendes registreringen, er, når han i god tro her i landet erhvervsmæssigt har udnyttet frembringelsen eller truffet væsentlige foranstaltninger hertil, berettiget til mod rimeligt vederlag og i øvrigt på rimelige vilkår at fortsætte den påbegyndte eller iværksætte den planlagte udnyttelse med bibeholdelse af dennes almindelige karakter. Sådan ret tilkommer under samme forudsætninger også indehavere af registrerede licensrettigheder.

Stk. 3. Rettigheder i henhold til stk. 2 kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori de udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 49. Giver brugsmodehaveren over for patentmyndigheden afkald på brugsmode registreringen, skal patentmyndigheden erklære brugsmode registreringen for ophævet i sin helhed.

Stk. 2. Er der rejst søgsmål om overførelse af brugsmode registrering, kan registreringen ikke erklæres ophævet, før søgsmålet er endeligt afgjort.

§ 50. Når en brugsmode registrering har fundet sted, kan enhver mod betaling af gebyr over for patentmyndigheden fremsætte anmodning om prøvning af registreringen.

Stk. 2. Anmodning om prøvning kan alene støttes på de ugyldighedsgrunde, som er nævnt i § 47, stk. 1.

Stk. 3. Patentmyndigheden kan kræve at en anmodning efter stk. 1 er ledsaget af dokumentation.

Stk. 4. Rejses der ved domstolene sag om en brugsmode registrering, inden der er truffet endelig afgørelse om en anmodning efter stk. 1 vedrørende samme registrering, kan patentmyndigheden stille behandlingen af begæringen i bero, indtil sagen er endeligt afgjort, medmindre anmodningen er fremsat af brugsmodehaveren.

§ 51. Er der fremsat anmodning efter § 50, skal brugsmodehaveren gøres bekendt hermed og have lejlighed til at udtale sig herom. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler herfor.

§ 52. Konstaterer patentmyndigheden efter indgivelse af anmodning i henhold til § 50, at der foreligger hindring for registrering, bortfalder registreringen. Registreringens bortfald bekendtgøres af Patent- og Varemærkestyrelsen, når afgørelsen er blevet endelig.

Stk. 2. Hvis intet er til hinder for, at brugsmode registreringen opretholdes i ændret form, beslutter patentmyndigheden at ændre registreringen, hvis brugsmodehaveren er enig i den ændrede formulering, som patentmyndigheden vil give brugsmode registreringen, og et gebyr for bekendtgørelse af meddelelse om ændring er betalt inden udløbet af den fastsatte frist.

Stk. 3. Hvis brugsmodehaveren ikke er enig i den ændrede formulering eller ikke rettidigt betaler gebyret for bekendtgørelse om ændringen, anses brugsmode registreringen for ophævet.

Kapitel 9

Pligt til at give oplysning om brugsmode

§ 53. En brugsmode ansøger eller indehaver, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om brugsmode registrering eller en registreret brugsmode, inden akterne vedrørende registreringen er blevet tilgængelige for enhver, er pligtig til på begæring at give sit samtykke til, at vedkommende får adgang til at gøre sig bekendt med akterne i ansøgningssagen. Omfatter ansøgningen en deponeret prøve af biologisk materiale som nævnt i § 15, stk. 1, skal vedkommende også have ret til at få udleveret en prøve. § 24, stk. 6, 2. og 3. pkt., stk. 7 - 9, finder anvendelse i disse tilfælde.

Stk. 2. Den, som enten ved direkte henvendelse til en anden eller i annoncer eller ved påskrift på varer eller deres indpakning eller på anden måde angiver, at brugsmodele registrering er ansøgt eller registreret, uden samtidig at angive registreringen eller ansøgningens nummer, er pligtig uden unødigt ophold at give den, der begærer det, sådan oplysning. Angives det ikke udtrykkeligt, at brugsmodele er ansøgt eller registreret, men er oplysningen egnet til at fremkalde den opfattelse, at dette er tilfældet, skal der på begæring uden unødigt ophold gives oplysning om, hvorvidt brugsmodele er ansøgt eller registreret.

Kapitel 10

Straf- og erstatningsansvar m.v.

§ 54. Gør nogen indgreb i den eneret, som en brugsmodele registrering medfører (brugsmodele indgreb), og sker dette forsætligt, straffes den pågældende med bøde. Under skærpende omstændigheder, herunder navnlig hvis der ved overtrædelsen tilsigtes en betydelig og åbenbar retsstridig vinding, kan straffen stige til fængsel i indtil 1 år.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Stk. 3. Overtrædelser påtales af den forurettede. Dog påtales overtrædelser, som omfattes af stk. 1, 2. pkt., af det offentlige, når den forurettede anmoder herom.

§ 55. Den, som forsætligt eller uagtsomt begår brugsmodele indgreb, skal betale en erstatning til den forurettede.

Stk. 2. Erstatningen efter stk. 1 fastsættes under hensyntagen til blandt andet den forurettedes tabte fortjeneste eller krænkerens uberettigede fortjeneste. Der kan herudover fastsættes en godtgørelse for andre elementer end de økonomiske, herunder den ikke-økonomiske skade, som den forurettede har lidt.

Stk. 3. Erstatningen efter stk. 1 kan fastsættes til et beløb, der som minimum skal svare til størrelsen af det vederlag, som krænkeren skulle have betalt, hvis denne havde fået tilladelse til at udnytte frembringelsen.

§ 56. Med henblik på at forebygge yderligere brugsmodele indgreb kan retten efter påstand ved dom blandt andet bestemme, at et produkt, der udgør et brugsmodele indgreb, skal

- 1) tilbagekaldes fra handlen,
- 2) endeligt fjernes fra handlen,
- 3) tilintetgøres,
- 4) udleveres til den forurettede, eller
- 5) ændres på en nærmere angiven måde.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på apparater, materialer, redskaber eller lignende, der primært har været anvendt til ulovlig fremstilling af en registreret frembringelse.

Stk. 3. Foranstaltningerne efter stk. 1 skal gennemføres uden godtgørelse til krænkeren og berører ikke en mulig erstatning til den forurettede. Foranstaltningerne skal gennemføres for krænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

Stk. 4. Ved en dom om foranstaltninger efter stk. 1 skal retten tage hensyn til forholdet mellem krænkelens omfang, de beordrede foranstaltninger og tredjemands interesser.

Stk. 5. Retten kan efter påstand give krænkeren tilladelse til at råde over de i stk. 1 og 2 nævnte produkter, apparater, materialer, redskaber eller lignende i registreringens gyldighedstid eller en del af denne mod et rimeligt vederlag. Dette gælder dog kun, hvis

- 1) krænkeren hverken har handlet forsætligt eller uagtsomt,

- 2) foranstaltningerne efter stk. 1 ville skade krænkeren uforholdsmæssigt meget, og
- 3) et rimeligt vederlag er tilstrækkeligt.

§ 57. Udnytter nogen uden tilladelse erhvervsmæssigt en frembringelse efter, at akterne i ansøgningen er gjort tilgængelige for enhver, og fører ansøgningen til brugsmodelregistrering, finder bestemmelserne om brugsmodelindgreb, bortset fra § 54 om bøde og hæfte, tilsvarende anvendelse. I tiden, indtil der er sket registrering, omfatter brugsmodelbeskyttelsen kun det, som fremgår såvel af brugsmodelkravene, som de forelå, da ansøgningen blev almindeligt tilgængelig, som af brugsmodelregistreringen, som det er registreret eller er opretholdt i ændret form efter § 52, stk. 2.

Stk. 2. Den pågældende skal kun betale erstatning efter § 55, stk. 2 for skade som følge af indgreb, der er sket før bekendtgørelsen om patentets meddelelse efter § 21, i det omfang det skønnes rimeligt.

Stk. 3. Forældelse af erstatningskrav efter stk. 1 indtræder tidligst 1 år efter registreringen.

§ 58. I en dom, hvorved nogen dømmes efter §§ 55-56, kan retten på begæring bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Stk. 2. Pligten til offentliggørelsen påhviler krænkeren. Offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.

§ 59. Den, som anlægger sag om hel eller delvis udslettelse af en brugsmodelregistrering eller om overførelse af registreringen, skal meddele dette til Patent- og Varemærkestyrelsen til indførelse i brugsmodelregistret samt i anbefalet brev give meddelelse om sagsanlægget til enhver licenshaver, der er indført i brugsmodelregistret med adresse. En licenshaver, der vil anlægge sag om indgreb i brugsmodelretten, skal på tilsvarende måde give meddelelse herom til brugsmodelhaveren.

Stk. 2. Dokumenterer sagsøgeren ikke i stævningen, at anmeldelse og meddelelser, som er angivet i stk. 1, har fundet sted, kan retten fastsætte en frist til opfyldelse af betingelserne. Overskrides den fastsatte frist, afvises sagen.

Stk. 3. I sager om brugsmodelindgreb, anlagt af brugsmodelhaveren, skal sagsøgte give meddelelse efter reglerne i stk. 1 til patentmyndigheden og registrerede licenshavere, såfremt han vil nedlægge påstand om, at brugsmodelregistreringen kendes ugyldig. Bestemmelsen i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, således at påstanden om, at brugsmodelregistreringen kendes ugyldig, afvises, hvis den fastsatte frist overskrides.

Stk. 4. I sager om brugsmodelindgreb, anlagt af en licenshaver, kan sagsøgte tilstævne brugsmodelhaveren uden hensyn til dennes værneting og over for denne nedlægge påstand om, at brugsmodelregistreringen kendes ugyldig. Bestemmelserne i retsplejelovens kap. 34 finder tilsvarende anvendelse.

§ 60. Den, som i de i § 53 nævnte tilfælde undlader at efterkomme, hvad der påhviler den pågældende, eller giver urigtig oplysning, straffes med bøde, for så vidt ikke strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, og skal erstatte derved forvoldt skade i det omfang, dette skønnes rimeligt.

Stk. 2. § 54, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 61. Nedennævnte søgsmål skal anlægges ved landsret i første instans:

- 1) søgsmål vedrørende retten til en frembringelse, der er genstand for ansøgning om brugsmodelregistrering,
- 2) søgsmål om afgørelse truffet af Ankenævnet for Patenter og Varemærker i henhold til § 25, stk. 5,

3) søgsmål om en brugsmodeleregistrerings ugyldighed eller om overførelse af en brugsmodelerettighed, jf. §§ 47 og 48, samt om rettigheder i forbindelse med overførelse af brugsmodelerettigheden i henhold til § 48, stk. 2,

4) søgsmål om forbenyttelsesret i henhold til § 9 og § 68, stk. 2,

5) søgsmål vedrørende brugsmodeleindgreb samt

6) søgsmål om overdragelse af brugsmodeleregistrering og sager vedrørende frivillig licens.

Stk. 2. Ansøgere og brugsmodelehavere, der ikke er bosat her i landet, anses i sager, der anlægges efter denne lov, for at have hjemting i København.

Stk. 3. Søgsmål om tvangslicens anlægges ved Sø- og Handelsretten i København, jf. § 46.

Stk. 4. Udskrift af domme, der vedrører brugsmodeleansøgninger eller brugsmodeleregistreringer, sendes til Patent- og Varemærkestyrelsen ved rettens foranstaltning.

Kapitel 11

Forskellige bestemmelser

§ 62. Patent- og Varemærkestyrelsen kan opfordre brugsmodelehaber til at udpege en i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) bosat fuldmægtig, som på brugsmodelehaberens vegne kan modtage meddelelser vedrørende den registrerede brugsmodele. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i brugsmodeleregistret.

§ 63. Klage over styrelsens afgørelser i medfør af §§ 40, 66 samt 67 kan af ansøgeren, brugsmodelehaven eller den, der har begæret prøvning, indgives til Ankenævnet for Patenter og Varemærker senest 2 måneder efter, at der er givet vedkommende underretning om afgørelsen. Andre, der har interesse i den pågældende afgørelse, kan senest 2 måneder efter, at afgørelsen er bekendtgjort, indgive tilsvarende klage.

Stk. 2. Inden den i stk. 1 nævnte frist skal det for klagen fastsatte gebyr betales. Sker dette ikke, skal klagen afvises.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 25, stk. 2 -4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 64. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for brugsmodeleansøgninger og deres behandling, behandling af anmodninger om prøvning, om genoprettelse, om afkald på brugsmodeleregistrering, om brugsmodeleregistrets indretning og førelse, om Brugsmodele tidenes udgivelse og indhold, om udveksling af elektroniske data med patentmyndigheden samt om styrelsens forretningsgang. Det kan herunder bestemmes, at patentmyndighedens journaler over indkomne ansøgninger skal være tilgængelige for enhver. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler til bestemmelse af, hvilke dage der betragtes som lukkedage for patentmyndigheden.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at patentmyndigheden på begæring af et andet lands myndighed kan give denne oplysning om behandlingen af her indleverede brugsmodeleansøgninger, samt at patentmyndigheden ved afgørelsen af, om betingelserne for registrerbarhed foreligger, kan godtage nyhedsundersøgelser, som i denne henseende har fundet sted ved tilsvarende myndighed i et andet land eller ved en international institution.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan endvidere bestemme, at ansøgere, der i et land har indgivet en tilsvarende ansøgning om brugsmodele, på begæring af patentmyndigheden og inden for en af denne fastsat frist skal give oplysning om det resultat af undersøgelsen af frembringelsens registrerbarhed, der er meddelt ham af vedkommende lands patentmyndighed, samt fremsende genpart af skriftvekslingen med denne. Oplysningspligt kan dog ikke foreskrives for så vidt angår sådan i kapitel 3 omhandlet brugsmodeleansøgning, som har været genstand for international forberedende prøvning, om hvilken der er indleveret rapport til patentmyndigheden.

§ 65. Patent- og Varemærkestyrelsen kan efter anmodning påtage sig at løse særlige opgaver, der vedrører brugsmødel og brugsmødelret. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om denne servicevirksomhed og om betalingen herfor samt om betalingen af gebyr for rykkerskrivelser ved for sen betaling.

Stk. 2. For de opgaver, der er nævnt i stk. 1, 1. pkt., gælder lov om offentlighed i forvaltning ikke, bortset fra § 4, stk. 2, hvorefter man kan forlange at blive gjort bekendt med personlige forhold omalt i dokumenter.

§ 66. Vil en brugsmødelansøger eller brugsmødelhaver lide retstab, fordi denne ikke har overholdt en i denne lov eller med hjemmel heri over for patentmyndigheden fastsat frist, men har den pågældende udvist al den omhu, som med rimelighed kunne kræves af denne, skal patentmyndigheden på begæring genoprette rettighederne. Begæringen skal indgives til patentmyndigheden inden 2 måneder efter, at den hindring, som bevirkede fristoverskridelsen, er bortfaldet, dog senest 1 år efter fristens udløb. Inden for samme frister skal den pågældende foretage den undladte handling og betale det for genoprettelse fastsatte gebyr.

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse på fristen for prioritet i § 11, stk. 1, hvis en brugsmødelansøger i en efterfølgende ansøgning begærer genoprettelse af sin prioritet inden 2 måneder fra udløbet af den i § 11, stk. 1 nævnte frist.

§ 67. Har ansøgeren om videreførelse af en international brugsmødelansøgning, jf. § 29, benyttet forsendelse med post, og fremkommer forsendelsen ikke rettidigt, men træffes foranstaltningen inden 2 måneder efter, at ansøgeren indså eller burde have indset, at fristen var overskredet og senest 1 år efter fristens udløb, skal patentmyndigheden genoprette rettighederne, såfremt:

- 1) postforbindelserne har været afbrudt inden for de sidste 10 dage forud for fristens udløb på grund af krig, revolution, borgerlige uroligheder, strejke, naturkatastrofe eller anden lignende omstændighed på det sted, hvor afsenderen har sin virksomhed eller opholder sig, og forsendelsen er afsendt til patentmyndigheden inden 5 dage efter, at postforbindelserne er genoptaget, eller
- 2) forsendelsen har været afsendt rekommanderet til patentmyndigheden senest 5 dage før fristens udløb, dog kun hvis forsendelsen har været sendt som luftpost, hvor dette har været muligt, eller hvis afsenderen har haft grund til at antage, at forsendelsen ved befodrning med almindelig post ville være modtaget senest 2 dage fra afsendelsesdagen.

Stk. 2. Ønsker brugsmødelansøgeren rettighederne genoprettet i henhold til stk. 1, skal denne inden den nævnte frists udløb indgive begæring herom til patentmyndigheden.

§ 68. Når en begæring om genoprettelse i henhold til §§ 66 eller 67 er imødekommet, og en brugsmødelansøgning som følge deraf skal optages til fortsat behandling, eller en bortfaldet brugsmødelregistrering skal anses for opretholdt, skal der udfærdiges bekendtgørelse herom.

Stk. 2. Den, som, efter at den fastsatte frist for genoptagelse af en henlagt ansøgning er udløbet, eller efter at ansøgningen er afslået, eller efter at brugsmødelregistreringens bortfald er bekendtgjort, men inden bekendtgørelse i henhold til stk. 1 er udfærdiget, i god tro har påbegyndt erhvervsmæssig udnyttelse af frembringelsen her i landet eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil kan fortsætte udnyttelsen med bibeholdelse af dennes almindelige karakter.

Stk. 3. Den i stk. 2 omhandlede ret kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den er opstået, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 69. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter størrelsen m.v. af de gebyrer, der er nævnt i loven.

§ 70. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med forsvarsministeren og justitsministeren regler for, hvad der i denne lov skal forstås ved krigsmateriel.

§ 71. Henlægger økonomi- og erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Patent- og Varemærkestyrelsen, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder om at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 72. Med hensyn til handlinger angående produkter, som er bragt i omsætning i en anden stat, som har ratificeret eller tiltrådt Aftale om EF-patenter, finder artikel 76 i EF-patentkonventionen anvendelse.

§ 73. Bestemmelserne i EF-patentkonventionens artikel 75, stk. 1 og 2, om helt eller delvist ophør af et patent, der er udstedt af patentmyndigheden her i landet, finder tilsvarende anvendelse for brugsmodeller.

Kapitel 12

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 74. Denne lov træder i kraft den 1. januar 2007. Samtidig ophæves brugsmodelloven, jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 367 af 9. juni 1998.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på brugsmodeller, der registreres og ansøgninger, der indgives ef- ter lovens ikrafttræden. For brugsmodeller, der er registeret, og ansøgninger, der er indgivet før lo- vens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler fortsat anvendelse.

§ 75. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Da Folketinget vedtog brugsmodelloven i 1992 (lov nr. 130 af 26. februar 1992) og dermed skabte brugsmodelbeskyttelsen var formålet at understøtte den innovation, som sker i de mindste virksomheder i Danmark. 97% af dansk erhvervsliv består af virksomheder med under 50 ansatte. Også disse virksomheder oplever, at innovation er en nødvendig forudsætning for vækst.

De mindste virksomheder vil fortsat have behov for at beskytte mindre opfindelser og andre tekniske frembringelser som for eksempel landbrugsredskaber, møbelkonstruktioner, husholdningsartikler og lignende. Der vil typisk være tale om mindre tekniske fremskridt eller forbedringer, som ikke kan patentbeskyttes, men som alligevel er beskyttelsesværdige. Et patent forudsætter, at det tekniske fremskridt, som er gjort, er betydeligt og af høj kvalitet.

Med brugsmodelbeskyttelsen tilgodeses beskyttelsesbehovet for mindre tekniske frembringelser. Samtidig er det altafgørende, at virksomhederne kan opnå beskyttelsen hurtigt og frem for alt billigt. En afgørende forudsætning herfor er, at der ikke er et krav om en forudgående prøvning af rettighe- den før registrering.

1.1. Hvordan er brugsmodelbeskyttelsen anvendt hidtil

På mange måder har brugsmodelloven opfyldt sit formål med at beskytte innovationen i primært mindre virksomheder på en hurtig og billig måde. Antallet af enkeltpersoner, som søger brugsmodelbeskyttelse, er højere set i forhold til antallet af virksomheder, som søger patentbeskyttelse. Samtidig er en stor del af ansøgerne, i stand til selv at varetage vedligeholdelsen af deres rettigheder samt korrespondere med Patent- og Varemærkestyrelsen. Dette ses ved, at mere end halvdelen af alle ansøgere ikke anvender en fuldmægtig. På patentområdet er dette tal nærmest omvendt, hvor ca. 60% af alle ansøgere anvender en fuldmægtig.

Der er dog også forhold, der indikere, at brugsmodelloven ikke opfylder sin opgave tilstrækkeligt godt. Ansøgningsantallet er faldende. Fra over 500 (1993) til omkring 350 (2004) ansøgninger årligt. Dette er ikke i sig selv udtryk for, at beskyttelsen har ramt forkert i forhold til sin hensigt. Derimod kan faldet være udtryk for den betydelige mangel på viden om denne beskyttelsesmåde i dansk erhvervsliv. Flere undersøgelser synes at kunne understøtte en påstand om, at danske virksomheder kunne indsende op imod det dobbelte af det nuværende antal brugsmodelansøgninger.

1.2. Baggrund for de foreslåede ændringer

Hensigten med lovforslaget er at gøre det lettere at beskytte innovationer ved at skabe bedre rammer for, at den enkelte kan udfolde sine idéer og skabe noget nyt. Samtidigt skal ændringen styrke forskningen og udviklingen i især de mindste virksomheder ved at forenkle reglerne og forbedre muligheden for at beskytte resultaterne af forskning. Dermed skabes et bedre udgangspunkt for kommercialisering af forskning og udvikling.

I de 13 år der er gået siden indførelsen af brugsmodelbeskyttelsen, har såvel erhvervslivet som Patent- og Varemærkestyrelsen samlet en række erfaringer på dette retsområde. I forbindelse med en høring gennemført af Patent- og Varemærkestyrelsen i forbindelse med ændringen af patentloven (lov nr. 1136 af 16. november 2004) har brugerne af brugsmodelsystemet ligeledes udtrykt ønske om en revision af loven. Tilbagemeldingerne peger på, at der er en generel tilfredshed med systemet

og den funktion, det udfylder. Flere interessenter påpeger dog behovet for justeringer af loven for eksempel for så vidt angår bestemmelserne om berostillelse ved retssager, offentliggørelse og genoprettelse af tabte rettigheder.

Loven er i sin nuværende udformning endvidere præget af en række vage formuleringer, ligesom loven indeholder en lang række henvisninger til bestemmelser i patentloven, hvilket skaber retssikkerhed på området. Selvom brugsmodelloven er stort set parallel med patentloven på grund af de mange henvisninger, er der en række særregler om for eksempel prøvning, udslettelse og forgrening, som er særegne for brugsmodelområdet. Dette har i flere tilfælde skabt usikkerhed om, hvordan brugsmodelloven skal fortolkes set i lyset af patentlovens bestemmelser.

Herudover er det problematisk for brugerne af brugsmodelsystemet, at det er nødvendigt at orientere sig i to forskellige love samtidigt. Det bør være sådan, at man med brugsmodelloven alene kan få et fulde overblik over sin retsstilling. Det er vigtigt, at forståelsen af reglerne ikke bliver en barriere for anvendelsen af brugsmodelbeskyttelsen, særligt fordi et stort antal enkeltpersoner søger brugsmodelbeskyttelse uden at være repræsenteret af en specialist. Med lovforslaget foreslås det derfor, at brugsmodelloven ændres med henblik på at gøre loven mere brugervenlig og tidssvarende. Dette sker ved, at loven, i stedet for at henvise til patentlovens bestemmelser, udformes med selvstændigt indhold. På denne måde er det ikke påkrævet, at en ansøger skal orientere sig i flere love og bekendtgørelser for at kende sin retsstilling. Herudover er loven gennemgået sprogligt for at gøre bestemmelserne lettere at forstå, uden at det materielle indhold ændres.

2. Lovforslagets indhold

Idet der henvises til bemærkningerne nedenfor til de enkelte bestemmelser, er hovedindholdet i lovforslaget følgende:

2.1. Ændring fra henvisningslov til selvstændig lov

Lovforslaget medfører, at de administrative muligheder for at få omstødt en registrering ændres. Muligheden for at begære udslettelse, jf. den nuværende lovs § 34, stk. 1 og 2, bortfalder. I stedet er det udelukkende muligt at anmode om at få en brugsmode registreret prøvet. Efter de gældende regler kan 3. mand bede om udslettelse ved at indsende materiale som den pågældende mener, bør føre til en begrænsning eller fuldstændig udslettelse af en brugsmode registreret. Patent- og Varemærkestyrelsen vil herefter vurdere registreringen på baggrund af det indsendte materiale. Styrelsen vil ikke lede efter yderligere materiale. Ønsker man en tilbunds gående prøvning af en brugsmode registreret kan man i stedet bede om en prøvning. I prøvningssager undersøger Patent- og Varemærkestyrelsen den kendte teknik og vurderer den pågældende registrering på baggrund af det materiale som findes. Denne form for undersøgelse er mere dybdegående i forhold til en udslettelse som udelukkende tager stilling til det materiale som udslettelsesansøger selv indsender.

Baseret på de seneste års erfaringer har det vist sig, at registreringer, som alene har været gennem en udslettelsesbehandling, giver brugsmodehaveren indtryk af, at denne har en gennemprøvet rettighed. I realiteten er der imidlertid en risiko for, at rettigheden kan bortfalde på baggrund af materiale, som ikke har været inddraget i udslettelses sagen. Retssikkerhedsmæssigt er det derfor langt bedre at sikre, at der ved en prøvning af en registrering sker en tilbunds gående prøvning. Dette vil også give den eneret, man som brugsmodehaver opnår, en større værdi.

2.8. Genoprettelse

Med henblik på at opnå en yderligere harmonisering af brugsmodeområdet med patentområdet og designområdet foreslås, i lighed med den eksisterende adgang til genoprettelse af tabte patent- og designrettigheder, at indføre mulighed for, at en ansøger eller indehaver af en registreret brugsmode kan søge om genoprettelse af tabte brugsmode rettigheder. En rettighed, som er bortfaldet fordi brugsmodehaver ved en fejl ikke har overholdt en fastsat frist – for eksempel i tilfælde af manglende betaling af et fornyelsesgebyr – vil herefter inden for en i loven fastsat tidsfrist, og forudsat at ansøgeren har udvist al den omhu, som med rette kunne kræves af denne, i særlige tilfælde kan genoprettes mod betaling af et gebyr herfor. For at kunne opnå genoprettelse skal fristoverskridelsen have medført et retstab for ansøgeren. Som eksempler på retstab ved fristoverskridelse kan nævnes: patentansøgningen afslås eller en klage adgang bortfaldet. Hvor der er mulighed for at ”redde” rettigheden – fx ved betaling af et forhøjet gebyr - er der derfor ikke mulighed for at bede om genoprettelse. Denne ændring har i en række år været efterspurgt af brugerne – både professionelle rådgivere og ansøgere.

2.9. Implementering af direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (retshåndhævelsesdirektivet)

Som følge af vedtagelsen af retshåndhævelsesdirektivet den 29. april 2004 skal der ske ændringer i alle retslovene, således også i brugsmode loven. Direktivet har til hensigt at skabe ensartede betingelser for håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder i medlemsstaterne. Der er blandt andet regler for erstatning og offentliggørelse af retsafgørelser. Direktivet vedrører også en række andre områder som vil blive reguleret i de respektive love, f.eks. patent- og varemærkeloven.

2.10. Aftalen om EF-Patenter

Den gældende lovs § 33, stk. 2-4, indeholder en bestemmelse, som henviser til aftalen om EF-patenter. EF-patentkonventionen, som tog sigte på at indføre et EF-enhedspatent, blev underskrevet i Luxembourg den 15. december 1975 og efterfulgtes den 15. december 1989 af en aftale om EF-patenter og blandt andet en protokol om bilæggelse af retstvister vedrørende krænkelse af EF-patenter og vedrørende disses gyldighed. Disse aftaler er dog aldrig trådt i kraft. Under hensyn til

den manglende ikrafttrædelse og det igangværende arbejde med forordningen om EF-patentet (COM 2000(412)) foreslås det, at henvisningen i den gældende lovs § 33, stk. 2-4, udgår.

3. Brugsmodelbeskyttelse i udlandet

I Europa har følgende EU-lande regler om brugsmodelbeskyttelse: Danmark, Holland, Belgien, Frankrig, Tyskland, Finland, Polen, Østrig, Tjekkiet, Ungarn, Irland, Italien og Portugal. Følgende EU-lande har p.t. ikke indført brugsmodelbeskyttelse: Storbritannien, Luxembourg, Cypern, Slovenien, Slovakiet, Letland, Litauen, Malta og Sverige. I Norge findes der heller ikke brugsmodelbeskyttelse.

Reglerne for brugsmodelbeskyttelse varierer meget mellem de forskellige lande, både hvad angår beskyttelsesområde, varighed, kravene til frembringelseshøjde og omfanget af myndighedens undersøgelser, før der sker registrering. Den danske brugsmodellov er stærkt inspireret af den tilsvarende tyske lov for så vidt angår indhold og udformning.

Kommissionen fremlagde i 1997 et direktivforslag til harmonisering af reglerne for brugsmodelbeskyttelse i Europa. Dette direktivforslag blev tilrettet i 1999 ved KOM(1999)309. Herefter er der gennemført en høring af konsekvenserne af en EF-brugsmodel i 2002. Efter den gennemførte høring er arbejdet med direktivforslaget blevet nedprioriteret til fordel for arbejdet med at opnå et fælles EF-patent.

6. ~~Økonomiske og administrative~~økonomiske og administrative forhold er der

kvenser for stat, kommuner og amtskommuner		
Økonomiske konsekvenser for Erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for Erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget har blandt andet til formål at sikre dansk implementering af retshåndhævelsesdirektivet.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Almindelige bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 1 og fastlægger sammen med de følgende paragraffer de materielle betingelser for beskyttelse af en brugsmode. Som i de øvrige immaterialretslove er udgangspunktet, at en eneret opstår og tilkommer den, som har frembragt brugsmode.

Stk. 1 fastlægger, at det, som kan beskyttes, er frembringelser, der kan udnyttes industrielt og indebærer en løsning på et teknisk problem. Dette betyder at beskyttelsesobjektet svarer til patentrettens, dvs. teknologiske nyskabelser. Bestemmelsens anvendelse af ordet ”frembringelser” sammenholdt med formuleringen af § 5, hvorefter frembringelser for at skulle registreres skal adskille sig tydeligt fra det som er kendt i forvejen, betyder dog, at er tale om frembringelser som indebærer mindre fremskridt set i forhold til patentretten.

Stk. 2 angiver, at retten til at søge brugsmoderegistrering tilkommer den, som har skabt frembringelsen. Arbejdsgiveres ret til ansattes frembringelser er nærmere reguleret ved lov om arbejdstageres opfindelser (LBK nr. 131 af 18. marts 1986).

Til § 2

Stk. 1 og 2 opregner de områder, der er undtaget fra brugsmodebeskyttelse. Bestemmelsen er ændret således, at der ikke blot er tale om en henvisning til patentlovens § 1, stk. 2-4, således som er tilfældet i den gældende lovs § 2, stk. 1, nr. 1, men at disse er gengivet i selve lovteksten. Afgrænsningen af det brugsmode retlige frembringelsesbegreb bliver ved den foreslåede formulering ikke ændret men udtrykkeligt nævnt i lovteksten.

Forslagets stk. 1, nr. 1 omfatter opdagelser, videnskabelige teorier og matematiske metoder. Disse har altid været udelukket fra brugsmodelregistrering. Ved en opdagelse er der alene tale om erkendelse af noget som allerede forekommer i naturen, som blot ikke hidtil har været kendt og beskrevet. En videnskabelig teori anses ikke for at være registrerbar som sådan, men gøres en teori anvendelig i praksis til løsning af et teknisk problem, kan den tekniske løsning være registrerbar.

Forslagets stk. 1, nr. 2 angår kunstneriske frembringelser. I denne sammenhæng er kunstneriske frembringelser ikke blot fysiske produkter – som f.eks. et maleri – men også f.eks. musik. En genstand er dog ikke udelukket fra registrering hvis den ud over sin tekniske karakter har en æstetisk værdi.

Forslagets stk. 1, nr. 3 omfatter forskellige former for anvisninger til det menneskelige intellekt. Dette er ikke handlingsregler, som tager sigte på at forandre omverdenen, men er blot forholdsregler i form af materielt uproduktive anvisninger. En række af de fænomener som vil være undtaget af denne bestemmelse, vil endvidere have karakter af fremgangsmåder og derfor også undtaget fra registrering efter stk. 2, nr. 2

Forslagets stk. 1, nr. 4. er nært beslægtet med hvad der kan kaldes rene anvisninger til det menneskelige intellekt. Med metode til fremlæggelse af information sigtes her til måden at udforme informationsmateriale på, f.eks. i tabelform for at gøre informationen mere letlæselig..

Opregningen i stk. 1 er ikke udtømmende.

I forbindelse med implementeringen af direktivet om patentering af bioteknologiske opfindelser (KOM 98/44/EF af 6. juli 1998), er der indsat yderligere to stykker i patentlovens § 2. Der blev ikke foretaget en tilsvarende ændring i brugsmodellovens § 2, stk. 1, nr. 1, og ændringen foreslås derfor gennemført nu. Ved at indskrive den fulde ordlyd i bestemmelserne, fremgår det herefter direkte af paragraffen, hvilke frembringelser, der er undtaget fra registrering, for eksempel rene opdagelser og kunstneriske frembringelser.

Undtagelsesbestemmelsen er ændret for så vidt angår muligheden for at indføre registrering af fremgangsmåder administrativt. En sådan ændring anses som så betydelig, at det bør ske ved lov. Derfor er hjemlen til Økonomi- og Erhvervsministeren ikke medtaget i forslaget. Hvis man på et tidspunkt ønsker at indføre beskyttelse af fremgangsmåder i brugsmodelsystemet, bør denne ændring ske ved lov og følge den normale behandling i Folketinget.

Stk. 3 svarer indholdsmæssigt til patentlovens § 1, stk. 3, alle frembringer

(KOM 98/44/EF af 6. juli 1998). Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 3. Indholdet svarer til hidtidig praksis. Med bestemmelsen slås det fast, at frembringelser, der angår biologisk materiale, kan brugsmodelbeskyttes, også selvom det i forvejen findes i naturen. Betingelsen for brugsmodelregistrering er, at materialet er isoleret fra sit naturlige miljø eller frembragt ved en teknisk fremgangsmåde.

Til § 3

Bestemmelsen i § 3 er ny og svarer til patentlovens § 1a. Bestemmelsen er en konsekvens af implementeringen af direktivet om patentering af bioteknologiske opfindelser (KOM 98/44/EF af 6. juli 1998). Ordlyden svarer til direktivets artikel 5. Bestemmelsen kodificerer hidtidig praksis og skal fortolkes i overensstemmelse med patentlovens § 1a.

Det er fundet hensigtsmæssigt, at det udtrykkeligt fremgår af loven, at der ikke kan søges brugsmodelbeskyttelse på det menneskelige legeme. Bestemmelsen er i overensstemmelse med det allerede gældende princip om, at alene erkendelsen af, at et stof findes i naturen, ikke betragtes som en frembringelse, der kan brugsmodelbeskyttes. Den blotte opdagelse af eksempelvis en enkelt DNA-sekvens uden angivelse af dennes DNA-strengs funktion udgør ikke en teknisk nyskabelse og er således udelukket fra brugsmodelbeskyttelsen.

Stk. 2 skal sammen med stk. 1 præcisere, hvad der anses for en frembringelse, der kan brugsmodelbeskyttes med hensyn til menneskekroppen og dens dele. Det fremgår nu direkte af loven, at en frembringelse, hvis genstand er en isoleret del af det menneskelige legeme eller en del, som på anden måde er frembragt ved en teknisk fremgangsmåde ved opfinderens mellemkomst, og som kan anvendes industrielt, ikke er udelukket fra brugsmodelbeskyttelse, selvom delens struktur er identisk med en naturligt forekommende dels struktur.

Det er i overensstemmelse med gældende praksis muligt at brugsmodelbeskytte isolerede gener i form af veldefinerede nucleotidsekvenser, hvis sekvensen har en industriel anvendelse. For at kriteriet om industriel anvendelse kan anses for opfyldt, må det kræves, at det i tilfælde, hvor en sekvens eller delsekvens af et gen anvendes til produktion af et protein eller delprotein, præciseres hvilket protein eller delprotein, der produceres, og hvilken funktion, det opfylder. Der skal i brugsmodelansøgningen redegøres for den industrielle anvendelse af sekvenser/delsekvenser.

Til § 4

Bestemmelsen i § 4 er ny og svarer til patentlovens § 1b. Bestemmelsen er en konsekvens af implementeringen af direktivet om patentering af bioteknologiske opfindelser (KOM 98/44/EF af 6. juli 1998). Med bestemmelsen gennemføres direktivets artikel 6. Bestemmelsens ordlyd svarer til hidtidig praksis og skal fortolkes i overensstemmelse med patentlovens § 1b.

Bestemmelsen foreskriver, at Patent- og Varemærkestyrelsen skal undersøge om frembringelsen strider mod offentlig orden og sædelighed. Der kan f.eks. være tale om torturinstrumenter. Hvis dette er tilfældet kan der ikke registreres brugsmodel på frembringelsen.

Ved at optage bestemmelsen om opfindelser, der strider mod sædelighed eller offentlig orden, i en særskilt paragraf understreges det, at forbudet i henhold til denne bestemmelse gælder uagtet det, der er anført i de forudgående bestemmelser.

I stk. 2 præciseres det, at det forhold at udnyttelsen af en frembringelse er forbudt ved lov eller administrativ forskrift – det være sig national eller international lovgivning – ikke bevirker, at frembringelsen i sig selv er stridende mod sædelighed eller offentlig orden. Bestemmelsen ændrer ikke ved hidtidig praksis. Det er et

fasttømret princip indenfor patent- og brugsmodelretten, at en patent- eller brugsmodelrettighed ikke automatisk giver indehaveren ret til at udnytte opfindelsen eller frembringelsen men alene en ret til at forbyde andre at udnytte denne. Indskrænkninger i indehaverens mulighed for at udnytte eneretten findes for eksempel indenfor det sundheds- og miljøretlige område, hvor produkter skal igennem en særskilt godkendelsesprocedure, inden de må markedsføres.

I stk. 3 er der indsat en eksemplificering af frembringelser, der blandt andet anses for stridende mod sædelighed eller offentlig orden. Bestemmelsen svarer til patentlovens § 1b, stk. 3, med undtagelse af bestemmelsens regel om fremgangsmåder. Idet fremgangsmåder ikke kan beskyttes af brugsmodelloven er denne mulighed ikke medtaget. Der er tale om en eksemplificering som ikke er udtømmende.

Til § 5

Stk. 1 svarer til den gældende lovs § 3, stk. 1. Der er foretaget en tekstmæssig ændring af bestemmelsen, med henblik på at gøre forståelsen lettere. Bestemmelsen fastlægger to grundlæggende krav for at opnå brugsmodelbeskyttelse. Der er herefter krav om objektiv, global nyhed for den ansøgte frembringelse. Der er desuden et krav om at frembringelsen skal adskille sig fra det allerede kendte, den såkaldte frembringeshøjde. Bestemmelsen svarer til kravet i patentlovens § 2, stk. 1. Kravet om frembringeshøjde ligger på et lavere niveau end patentrettens opfindeshøjde. Dette understreges ved, at frembringelsen ”skal adskille sig tydeligt”, mens der indenfor patentområdet er krav om ”væsentlig adskillelse”. Frembringelsen skal tydeligt adskille sig fra det, der er helt nærliggende for en fagmand.

Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 3, stk. 2. De i stk. 2 nævnte forhold skal tages i betragtning ved en vurdering af, om betingelserne om nyhed og tydelig adskillelse er opfyldt. For at undgå rettighedskollision skal frembringelsen være ny i forhold til tidligere indleverede brugsmodel- og patentansøgninger, der er indleveret med gyldighed for Danmark men endnu ikke er almindeligt tilgængelige, forudsat at de senere bliver almindeligt tilgængelige. Det er en forudsætning, at offentliggørelsen sker som led i den tidligere ansøgnings sagsbehandling. Modsat patentlovens tilsvarende bestemmelse nævner lovforslaget både tidligere patent- og brugsmodelansøgninger. Dette indebærer ikke en forskel, men tjener alene til oplysning for ansøger.

Stk. 3 er ændret i forhold til den gældende lovs § 3, stk., 3 således, at den ikke henviser til Patentlovens § 2, stk. 5 men gengiver den nævnte bestemmelses ordlyd. Bestemmelsen ændrer ikke ved hidtidig praksis. Bestemmelsen indfører en såkaldt nyhedsskånefrist for frembringelser, som enten er offentliggjort uden frembringerens samtykke eller forevist på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling, hvilket betyder, at der kan søges brugsmodelbeskyttelse i op til 6 måneder efter offentliggørelsen af frembringelsen uagtet det almindelige krav om absolut nyhed som angivet i stk. 1.

Til § 6

§ 6 svarer til stk. 1 i den gældende lovs § 4. Bestemmelsen fastlægger enerettens omfang. Paragraffens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens § 3-5. Ordlyden fra patentlovens § 3 er nu gengivet i paragraffen, mens §§ 4 og 5 er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslaget § 9 og 10. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af reglerne fulde ordlyd. Paragraffen adskiller sig fra patentlovens § 3, idet stk. 1, nr. 2-3 ikke er medtaget da de vedrører fremgangsmåder, som ikke kan brugsmodelbeskyttes ifølge forslaget § 2, stk. 2, nr. 2.

Bestemmelsen har til formål at beskytte indehaveren mod enhver form for erhvervsmæssig udnyttelse af den brugsmodelbeskyttede frembringelse, der sker uden dennes samtykke. Stk. 1 præciserer indholdet af eneretten, således at eneretten omfatter ret til at fremstille, udbyde, bringe i omsætning eller anvende et produkt, der er genstand for brugsmodelbeskyttelse, eller importere eller besidde produktet med sådant formål.

Stk. 2 vedrører såkaldt middelbar brugsmodelkrænkelser, hvorefter medvirken til brugsmodelkrænkelser også er strafbar.

I stk. 3 beskrives en række handlinger, som ikke anses for omfattet af eneretten. Bestemmelsen fastlægger, at udnyttelse af frembringelsen inden for private rammer eller i forsøgsøjemed er tilladt. Desuden bestemmes det i stk. 3, nr. 2, at eneretten ikke omfatter handlinger angående produkter, som lovligt er bragt i omsætning. Det vil sige, at brugsmodelhavers ret udtømmes (konsumeres) gennem lovligt salg af de enkelte eksemplarer af produktet eller lignende, som er omfattet af brugsmodelregistreringen. Konsumtionen indtræder ved lovligt salg i et land indenfor Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).

Til § 7

Bestemmelsen i § 7 er ny i forhold til den gældende lov og svarer til patentlovens § 3a, med undtagelse af patentlovens § 3a, stk. 2 vedrørende fremgangsmåder. Idet fremgangsmåder ikke kan beskyttes af brugsmodelloven er denne mulighed ikke medtaget.

Bestemmelsen er en følge af implementeringen af direktiv om beskyttelse af bioteknologiske opfindelser (KOM 98/44/EF af 6. juli 1998). Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 8-10 og skal fortolkes i overensstemmelse med patentlovens § 3a. Bestemmelsen vedrører omfanget af den beskyttelse, der er knyt-

Stk. 1 skal sikre, at landmanden kan benytte sit høstudbytte til senere reproduktion eller formering på egen bedrift, idet brugsmodelhavers rettigheder, som anført i forslaget § 7, i hovedreglen tillige omfatter efterfølgende generationer af materialet. Regler til beskyttelse af landmandens rettigheder findes allerede i den danske lov om plantenyheder med dertil hørende bekendtgørelse nr. 701 af 22. juli 1996 om formering af plantenyheder til erhvervsmæssig anvendelse i egen bedrift, samt EF-forordningen (nr. 2100/94/EF) om EF-

Til § 11

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5, men bestemmelsen er ændret således, at der er sket en ensretning med den tilsvarende bestemmelse om prioritetsret i patentlovens § 6. Bestemmelsen ændres som følge af Danmarks implementering af TRIPS-aftalen, artikel 1, stk. 3 og artikel 2, stk. 1. Herefter skal WTO-medlemmer behandles som landets egne statsborgere.

Hidtil har kun Pariserkonventionen haft regler om gensidig prioritet. Efter TRIPS-aftalen udvides anerkendelsen af prioritet til også at omfatte lande, der ikke er tilsluttet Pariserkonventionen, men som har tiltrådt WTO-overenskomsten. I den gældende lov er det muligt at søge prioritet fra ansøgninger, der stammer fra lande, som har en lovgivning, der modsvarer den danske, selvom dette land ikke har tiltrådt Pariserkonventionen. Som følge af ændringen kræves der nu en udtrykkelig bi- eller multilateral aftale mellem Danmark og de lande, som ikke har tiltrådt Pariserkonventionen for at kunne opnå prioritet fra ansøgninger indleveret i disse lande. Et eksempel på en sådan aftale er WTO overenskomsten.

Bestemmelsen forudsætter, at de rettigheder som gives til danske ansøgere i fremmede lande jf. den bi- eller multilaterale aftale i det væsentlige stemmer overens med de danske regler. Dette vil betyde at kun mindre materielle forskelle er acceptable.

Stk. 2 bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at fastlægge regler om prioritet jf. stk. 1. Det vil sige, at ministeren kan fastlægge de nærmere regler for den gensidige anerkendelse efter TRIPS aftalen. Bemyndigelsen er i dag udnyttet i bekendtgørelsen om brugsmodeansøgningers og registrerede brugsmodellers behandling, og vil blive videreført ved en kommende revision af bekendtgørelsen.

Til § 12

Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen, der svarer til den gældende lovs § 6. Bestemmelsen vedrører muligheden for at videreføre en tidligere indleveret patentansøgning som en brugsmodeansøgning. Dette kaldes en ”forgrening” fra en tidligere patentansøgning. Reglen kendes fra den tyske brugsmodellovs § 5 og kaldes i tysk ret ”abzweigung”. Tilsvarende hedder det på engelsk ”splitting off”.

Stk. 1 fastslår, at ansøgeren, på basis af en tidligere indleveret patentansøgning, kan indlevere en brugsmodeansøgning og bibeholde den oprindelige prioritetsdato. Muligheden for forgrening kan tænkes anvendt i de tilfælde, hvor en patentansøger helt eller delvis får afslag på sin patentansøgning på grund af manglende opfindeshøjde. Bestemmelsen kan dog også bruges, selvom ansøgeren ønsker at bibeholde sin patentansøgning.

I stk. 2 bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte regler om, hvilke formalia, der skal være opfyldt, for at forgrening skal kunne finde sted. Bemyndigelsen er i dag udnyttet i bekendtgørelsen om brugsmodeansøgningers og registrerede brugsmodellers behandling, og vil blive videreført ved en kommende revision af bekendtgørelsen.

Til § 13

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 7, stk. 1. Bestemmelsens stk. 1 definerer patentmyndigheden, der består af Patent- og Varemærkestyrelsen, der træffer afgørelse i sager i første instans og af ankeinstansen benævnt Ankenævnet for Patenter og Varemærker. Bestemmelsen er enslydende med patentlovens § 7, stk. 1. Bestemmelsen indeholder ikke en gengivelse af patentlovens § 7 stk. 2 – 4, som udstikker rammerne for Patentankenævnet. Årsagen er, at hjemlen til at nedsætte et ankenævn kun bør forefindes i en enkelt lov.

Ankenævnets kompetence skal dog fastlægges i den enkelte lov, som ønsker at gøre nævnet kompetent til at behandle rettighedssager. Dette er f.eks. sket ved forslaget § 25.

Den gældende lovs § 7, stk. 2-4 er udskilt til en selvstændig bestemmelse i § 14.

Til § 14

Denne bestemmelse fastlægger de nærmere krav til brugsmodelansøgninger. Bestemmelsen er opsætningsmæssigt ændret i forhold til patentlovens § 8, med henblik på at lette forståelsen. Ændringen har ikke til hensigt at etablere en forskellig praksis mellem brugsmodel- og patentområdet.

Stk. 1 fastlægger, at ansøgninger om brugsmodelbeskyttelse indleveres til Patent- og Varemærkestyrelsen, og at der skal betales et gebyr for ansøgningen

Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 7, stk. 3 og patentlovens § 8, stk. 2, 3. pkt. og fastslår, at frembringelsen

Til § 16

Bestemmelsen, svarer til den gældende lovs § 9, der svarer til patentlovens § 10. Herefter må en ansøgning om brugsmodebeskyttelse ikke vedrøre mere end en frembringelse. Bestemmelsen er af administrativ og ordensmæssig betydning blandt andet for klassificering af brugsmodeansøgningen, som vil skulle foretages af patentmyndigheden på tilsvarende måde som for patentansøgninger. Hvis der alligevel skulle ske en registrering af flere frembringelser i en ansøgning, vil det ikke medføre, at registreringen senere kan bortfalde, jf. forslaget § 50.

Til § 17

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 10 og til patentlovens § 11. Bestemmelsen muliggør deling af brugsmodeansøgninger og udskillelser herfra. Bestemmelsen kan få betydning i de tilfælde, hvor der i en ansøgning er søgt registrering af to eller flere uafhængige frembringelser, hvilket er i strid med forslaget § 16. Bestemmelsen vil også have betydning i tilfælde, hvor frembringeren ønsker flere afhængige frembringelser splittet op i flere forskellige registreringer.

Deling eller udskillelse skal ske før den ansøgning det deles eller udskilles fra er endeligt afgjort. En sag er endelig afgjort når Patent- og Varemærkestyrelsen har sendt meddelelse om at registreringen er godkendt.

Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler herom, hvilket vil ske på bekendtgørelsesniveau. Bemyndigelsen er i dag udnyttet i bekendtgørelsen om brugsmodeansøgningers og registrerede brugsmodellers behandling, og vil blive videreført ved en kommende revision af bekendtgørelsen.

Til § 18

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 11 og til patentlovens § 13. Bestemmelsen har til formål at forhindre, at der opnås en eneret, som ligger ud over det, som fremgik af ansøgningen, da den blev indleveret.

Til § 19

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 12. I forhold til den gældende § 12 er der foretaget en redaktionel ændring, som konsekvens af, at der i forslaget § 2 ikke længere blot er en henvisning til patentlovens undtagelsesbestemmelser, men at disse derimod i forslaget er anført i selvstændige paragraffer. Ændringen medfører ikke ændringer i forhold til den gældende retstilstand. For at en frembringelse kan opnå beskyttelse efter forslaget, skal der ligesom for andre industrielle ejendomsrettigheder (design, varemærke og patent) ske en registrering. Ved registreringen opnås, at rettighedshaver kan dokumentere sin ret i både tid og omfang, samtidigt med at potentielle krænkere gøres bekendt med rettigheden. Med henblik på at opnå en hurtig registrering gennemføres der ikke en egentlig undersøgelse af registreringskravene forud for registreringen.

For at sikre en hurtig og billig behandling af ansøgningen skal patentmyndigheden efter stk. 1 alene påse, at de formelle betingelser i §§ 1, 2, 3, 4, 16 og 18 er opfyldt.

Efter stk. 2 kan en ansøger, mod betaling af et gebyr, anmode patentmyndigheden om en prøvning af, om de materielle betingelser efter § 5 er opfyldt. Gebyret dækker alene Patent- og Varemærkestyrelsens omkostninger ved sagsbehandlingen. En prøvning vil give ansøgeren en større sikkerhed for, at en efterfølgende

registrering kan opretholdes, da der bliver set på, om frembringelsen er ny og tydeligt adskiller sig fra kendt teknik. I ansøgningsfasen er det ikke fundet hensigtsmæssigt, at andre end ansøger vil kunne anmode om prøvning, da en sådan mulighed ville kunne misbruges af tredjemand til at chikanere ansøgeren. Efter registreringen har enhver mulighed for at anmode om en prøvning, jf. forslaget § 50.

Til § 20

Der er ikke foretaget ændringer til bestemmelsen,

Såfremt der anlægges en sag om rettigheden, kan sagsbehandlingen jf. stk. 2 stilles i bero, indtil rettens endelige afgørelse foreligger. I langt de fleste tilfælde vil sagsbehandlingen blive stillet i bero, når der verserer sag. I de tilfælde hvor det er åbenbart, at sagsanlæg er sket i chikane øjemed, vil der dog som udgangspunkt ikke ske berostillelse.

Til § 23

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 15. Som konsekvens af, at bestemmelsen ikke længere blot indeholder en henvisning til patentlovens § 17 og 18 om de situationer, hvor en anden påstår, at han og ikke ansøgeren er berettiget til frembringelsen, er den gældende lovs § 15 udskilt i to selvstændige bestemmelser (forslagets § 22 og 23), der gengiver ordlyden i patentlovens § 17 og 18. Forslagets § 23 svarer til patentlovens § 18. Ændringen medfører ikke ændringer i forhold til den gældende retstilstand, og bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med patentlovens § 18.

Det følger af stk. 1, at i det tilfælde, hvor det er godtgjort overfor patentmyndigheden, at en anden end ansøgeren har bedre ret til ansøgningen, overføres ansøgningen til denne. Godtgørelse af retten til ansøgningen overfor patentmyndigheden kan ske ved henvisning til en retslig afgørelse af spørgsmålet.

Den, til hvem brugsmødelansøgningen overføres, skal betale fornyet ansøgningsgebyr.

For at hindre at en rettighed går tabt, fastslås det i stk. 2, at en ansøgning ikke må henlægges, afslås eller imødekommes, før der er taget stilling til begæringen om bedre ret.

Til § 24

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 16. Men den gældende lovs § 16 foreslås ændret, således at den afspejler de gældende regler på patentområdet. Det foreslås således, at publicering automatisk udskydes i 15 måneder, men at ansøger kan bede om tidligere publicering.

Efter den gældende lov offentliggøres en ansøgning, når den registreres, hvilket i de fleste tilfælde vil være ca. 3 måneder efter indleveringen af ansøgningen. Ansøgere kan dog efter de gældende regler bede om udsættelse af registreringen i op til 15 måneder, med henblik på blandt andet at foretage markedsføringstiltag, inden frembringelsen registreres.

Stk. 1 foreslås ændret, så frembringelsen registreres tidligst 15 måneder fra ansøgningens indleveringsdag, hvilken kan være tidligere end den dag, hvor ansøgningen indleveres, jf. forslaget § 11 om prioritet. Baggrunden for forslaget er, som nævnt, at harmonisere bestemmelsen med de gældende regler på patentområdet således, at brugsmødelansøgere får samme mulighed for at forberede salg fremmende aktiviteter før registreringen som patentansøgere. Endvidere vil den foreslåede bestemmelse tilgodese det behov, ansøgeren har for at foretage markedsføringstiltag, idet ansøgeren ofte ikke vil være klar til at markedsføre frembringelsen ved indleveringen af ansøgningen.

Stk. 2, svarer til den gældende lovs § 16, stk. 3 og indebærer, at brugsmødelansøger eller brugsmødelhaver kan begære ansøgningen eller registreringen publiceret tidligere end de 15 måneder, der følger af stk. 1, såfremt han måtte ønske dette.

Stk. 3 første punktum svarer til den gældende lovs § 16 stk. 2, hvorefter ansøgningen bliver almindeligt tilgængelig efter 15 måneder, selv om frembringelsen ikke er registeret. Efter bestemmelsens 2. punktum vil akter i sager, som er henlagt eller afslået, dog ikke være tilgængelige, med mindre der allerede er sket publi-

cering efter stk. 1 eller 2. Hvis ansøger eller brugsmodelejer begærer genoptagelse (forslagets § 20), påklager patentmyndighedens afslag (forslagets § 25) eller anmoder om genoprettelse (forslagets § 68-69), må akterne dog ikke holdes tilgængelige.

Stk. 4 betyder, at ansøgninger og registreringer efter stk. 2-3 skal offentliggøres.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til den gældende lovs § 16, stk. 4, dog er teksten i patentlovens § 22, stk. 5 gengivet frem for en henvisning som i den gældende lovs § 16, stk. 4. Bestemmelsen tilgodeser, at ansøgeren i visse tilfælde har berettiget interesse i at kunne hemmeligholde oplysninger, der ikke angår frembringelsen.

Stk. 6 svarer til patentlovens § 22, stk. 6. Ved bestemmelsen gennemføres artikel 13, stk. 2, litra c i direktivet om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser (KOM 98/44/EF af 6. juli 1998). Der sker ingen ændring af hidtidig praksis. Det fremgår af patentlovens § 22, stk. 6, at når ansøgningen bliver offentlig tilgængelig, har enhver ret til at få en prøve af det deponerede materiale. Ved gennemførelsen af artikel 13, stk. 2, litra c slås det fast, at dette princip også gælder efter, at en brugsmodelejer er registreret, uanset om registreringen er ophørt eller kendt ugyldig.

Ved stk. 7 gennemføres artikel 13, stk. 4 i direktivet om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser (KOM 98/44/EF af 6. juli 1998). Bestemmelsen omhandler de tilfælde, hvor ansøgeren kan begære, at en prøve af det deponerede materiale kun kan udleveres til en særlig sagkyndig (»ekspertløsningen«). Ændringen bevirker, at ekspertløsningen skal kunne gælde i op til 10 år, hvis en ansøgning er blevet afslået eller tilbagetaget. Det skal således være muligt at begære, at en prøve af det deponerede materiale kun må udleveres til en særlig sagkyndig. For brugsmodelejerregistreringer gælder denne ret ikke i 20 år som for patenter, men kun i 10 år, som er den maksimale beskyttelsesperiode for en brugsmodelejerregistrering.

Stk. 8 bemyndiger Økonomi- og Erhvervsministeren til at fastsætte regler om udlevering af deponerede prøver. Denne bemyndigelse findes ikke i dag i brugsmodelejerloven, men er et resultat af at forslaget indarbejder direktivet om bioteknologiske opfindelser. Bemyndigelsen vil blive udnyttet i bekendtgørelsesform til at præcisere omstændighederne omkring udlevering af deponeret materiale.

Stk. 9 svarer til patentlovens § 22, stk. 8 og ændrer ikke ved hidtidig praksis.

Til § 25

Bestemmelsen modsvarer den gældende lovs § 37. Bestemmelsen er dog ændret således at den modsvarer de øvrige ændringer i loven, f.eks. for så vidt angår udslettelse.

Det fremgår af stk. 1, at ansøgeren kan påklage endelige afgørelser, som Patent- og Varemærkestyrelsen træffer, til Ankenævnet for Patenter og Varemærker. En sag er endelig afgjort når Patent- og Varemærkestyrelsen har sendt meddelelse om at registreringen er godkendt. Ligeledes kan brugsmodelejeren påklage en afgørelse om hel eller delvis ophævelse af brugsmodelejerregistreringen efter anmodning om prøvning til Ankenævnet for Patenter og Varemærker. Sidste punktum fastslår at selvom en klage trækkes tilbage kan man i visse tilfælde behandle klagen alligevel. Der tænkes her på tilfælde hvor sagsbehandlingen er så fremskredt at der bør ske en færdigbehandling af klagen.

Efter stk. 2 gælder der i lighed med de tilsvarende klagemuligheder i patent-, varemærke- og designlovene en frist på 2 måneder fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. Der skal ligeledes inden for de 2 måneder betales gebyr for klagen.

Stk. 3 fastlægger, at der er mulighed for at anke styrelsens afgørelser vedrørende § 40, og giver tredjemand med en retlig interesse i afgørelsen en frist for at anke afgørelsen.

Stk. 4 fastslår, at klagen ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

I stk. 5 slås det fast, at sager, der er indbragt for Ankenævnet for Patenter og Varemærker, ikke kan indbringes for domstolene, før ankenævnet har truffet afgørelse. I lighed med de gældende regler på patent-, varemærke- og designområdet gælder der en frist på 2 måneder til at indbringe afgørelsen for landsretten. Fristen løber fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 6 fastslår, at hvis en begæring om hemmeligholdelse af forretningshemmeligheder afslås, kan afgørelsen påklages af den, der har søgt herom. Efter § 24, stk. 5 kan en ansøger anmode om at dele af et dokument som indeholder forretningshemmeligheder hemmeligholdes. Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse kan herefter påklages, med opsættende virkning for det pågældende dokument.

Idet det ikke længere er muligt at begære en brugsmode udslettet, udgår henvisningen til denne bortfaldsform.

Til § 26

Bestemmelsen svarer til den nugældende lovs § 17 og vedrører definitionen af internationale brugsmodeansøgninger. En international brugsmodeansøgning er en ansøgning, som er indleveret gennem Patentsamarbejdsstraktaten (PCT). PCT-systemet er et internationalt system som gør det muligt at søge patent i mere end 100 lande verden over.

Stk. 1 svarer til patentlovens § 28, stk. 1 og definerer internationale brugsmodeansøgninger.

Stk. 2 omhandler indlevering og svarer til patentlovens § 28, stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for indlevering. Bestemmelsen vedrører regler for indlevering af ansøgninger gennem det såkaldte PCT-system. Herefter kan en ansøger indlevere en ansøgning til Patent- og Varemærkestyrelsen, som herefter videregiver den til PCT-myndigheden. Bemyndigelsen er i dag udnyttet i bekendtgørelsen om brugsmodeansøgningers og registrerede brugsmodeillers behandling, og vil blive videreført ved en kommende revision af bekendtgørelsen.

Stk. 3 fastlægger at reglerne i kapitel 3 kun finder anvendelse for ansøgninger som gælder for Danmark. Det vil sige ansøgninger som har udpeget Danmark i ansøgningen og som videreføres i Danmark.

Til § 27

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 18 og til patentlovens § 29. Bestemmelsen fastlægger, at en ansøgning indleveret gennem Patentsamarbejdsstraktaten (PCT), og for hvilken det Internationale Bureau har fastsat en indleveringsdato, skal have samme virkning som en her i landet, på samme tidspunkt, indleveret ansøgning. Det vil sige at en ansøgning som overholder kravene i Patentsamarbejdsstraktaten skal behandles som en dansk ansøgning når den videreføres i Danmark. Det betyder, at indleveringsdagen vil være tidligere end den danske indleveringsdag, idet ansøger i PCT systemet har 33 måneder fra indleveringen af sin PCT-ansøgning til at videreføre den nationalt, jf. forslagets § 29.

Til § 28

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 19, og til patentlovens § 30. Bestemmelsen fastslår, at hvis en international ansøgning ikke videreføres i Danmark i tide, anses ansøgningen som trukket tilbage for så vidt angår Danmark. Det betyder, at hvis fristerne i PCT-systemet ikke overholdes bortfalder retten til at påberåbe sig en PCT-ansøgning.

Til § 29

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 20 men er ændret således, at der nu ikke længere er tale om en ren henvisning til patentlovens § 31. Bestemmelsen gengiver i stedet ordlyden af patentlovens § 31 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne.

Patentlovens § 31 implementerer artikel 22 i Patentsamarbejdsstraktaten (PCT), hvorefter ansøger har en frist på 31 måneder til at søge om videreførelse af en international patentansøgning i Danmark. Videreførelse af ansøgningen i national fase vil sige, at ansøger fremsender en oversat ansøgning til sproget i det eller de land(e), hvor ansøgeren vil søge om registrering af en brugsmode, samt betaler et gebyr.

Fristen for videreførelse af brugsmodeansøgning i national fase forslås justeret i forhold til patentloven, således at brugsmodeansøgeren har en frist på 33 måneder og ikke 31 måneder. Baggrunden for denne forskel er en særregel i PCT artikel 6(5), 13(5) og 78(3), som pålægger medlemsstaterne at give ansøgere om brugsmoderegistreringer en yderligere frist på 2 måneder i forhold til patentlovens regler. Bestemmelsen bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte regler for indlevering af brugsmodeansøgninger. Der er i realiteten tale om en henvisning til den generelle bemyndigelse i § 64 til at fastsætte regler for ansøgning om brugsmodebeskyttelse.

Stk. 2. Bestemmelsen svarer til patentlovens § 31, stk. 2, hvor ansøger mod, at der betales et tillægsgebyr, får en yderligere frist på 2 måneder til at fremsende den oversatte ansøgning.

Stk. 3. Bestemmelsen svarer til patentlovens § 31, stk. 3. Bestemmelsen medfører, at en international ansøg-

Bestemmelsens stk. 2 svarer med enkelte redaktionelle rettelser til den gældende lovs § 22, stk. 2. Herefter skal registreringen eller ansøgningen først holdes tilgængelig for enhver, når ansøger har opfyldt kravet om at indlevere en oversættelse i henhold til § 29.

Bestemmelsens stk. 3 er ændret som følge af, at de paragraffer i patentloven, der henvises til i den gældende lovs § 22, stk. 3, foreslås indarbejdet i brugsmodellovens § 41, 43-45, 53 og 57.

Bestemmelsens stk. 4 svarer til den gældende lovs § 22, stk. 4. Bestemmelsen indebærer en forpligtelse for patentmyndigheden til at anerkende ansøgninger, som opfylder PCT-kravene til form og indhold.

Til § 31

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 23, der indeholder en henvisning til patentlovens § 34, 35 og 37. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentloven. Patentlovens § 34, 35 og 37 er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslagets § 31-33. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelsers fulde ordlyd i selvstændige paragraffer.

§ 31 svarer til patentlovens § 34 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne. Bestemmelsen fastslår, at en international ansøgning ikke må meddeles eller afslås før udløbet af en frist fastsat af økonomi- og erhvervsministeren.

Ved at bemyndige økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte fristerne og fristernes beregningsmåde sikres, at i tilfælde af, at fristerne ændres, for eksempel ved ændring af Patentsamarbejdsstraktatens gennemførelsesforskrifter, vil en tilpasning af de danske regler kunne ske uden en lovændring. Der findes i dag en tilsvarende bemyndigelse i brugsmodelloven. Bemyndigelsen er i dag udnyttet i bekendtgørelsen om brugsmodelansøgningers og registrerede brugsmodellens behandling, og vil blive videreført ved en kommende revision af bekendtgørelsen.

Til § 32

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 23, der indeholder en henvisning til patentlovens § 34, 35 og 37. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens bestemmelser, men at disse er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslagets § 31-33. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelsers fulde ordlyd i selvstændige paragraffer.

§ 32 svarer til patentlovens § 35 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne. Bestemmelsen fastslår, at en international brugsmodelansøgning ikke må registreres eller offentliggøres, før den er offentliggjort af Det Internationale Bureau ved Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (WIPO), eller der er gået 20 måneder fra den internationale indleveringsdag. Bestemmelsen har grundlag i PCT artikel 30, stk. 2a og 4. Ansøger kan dog også bede om offentliggørelse, selvom WIPO endnu ikke har offentliggjort ansøgningen.

Til § 33

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 23, der indeholder en henvisning til patentlovens § 34, 35 og 37. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens bestemmelser, men at disse er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslagets § 31-33. Der er således ikke

sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelsers fulde ordlyd i selvstændige paragraffer.

§ 33 svarer til patentlovens § 37, og skal fortolkes i overensstemmelse med denne. Bestemmelsen supplerer forslagets § 34 og fastslår, at hvis den myndighed, der foretager international prøvning af brugsmodellen, finder, at ansøgningen omfatter flere af hinanden uafhængige opfindelser, skal den opfordre ansøgeren til enten at begrænse kravene eller betale tillægsafgift. Begrænser ansøgeren kravene, skal den øvrige del af ansøgningen anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark. Patentmyndigheden skal underrette ansøgeren herom, men denne får mulighed for at videreføre den omhandlede del af ansøgningen her i landet mod betaling af en tillægsafgift.

Til § 34

§ 34 svarer med en redaktionel ændring til den gældende lovs § 24. Bestemmelsen regulerer det tilfælde, hvor en del af en international ansøgning, som ikke har været underkastet en international nyhedsundersøgelse eller prøvning, ønskes videreført. I lighed med forslagets § 16 accepterer PCT ikke, at en ansøgning vedrører to eller flere af hinanden uafhængige frembringelser.

Er dette krav ikke opfyldt, skal ansøgeren betale en tillægsafgift til den internationale nyhedsundersøgende myndighed for undersøgelse af den del af frembringelsen, som ikke er "hovedfrembringelsen". Selvom denne afgift ikke bliver betalt, skal ansøgeren dog have mulighed for at videreføre også den ikke-undersøgte del af ansøgningen her i landet. Denne ret er imidlertid ikke ubetinget. Patentmyndigheden skal i så fald også undersøge, om den finder, at kravet om frembringelsens enhed er opfyldt. Kommer patentmyndigheden til samme resultat som den internationale nyhedsundersøgende myndighed, det vil sige at ansøgningen indeholder flere uafhængige frembringelser, skal den omhandlede del af ansøgningen anses for tilbagetaget for Danmark, med mindre ansøgeren betaler et gebyr.

Kommer patentmyndigheden derimod frem til, at ansøgningen ikke indeholder flere uafhængige frembringelser, fortsætter den behandlingen af ansøgningen. En eventuel afgørelse kan indbringes for Ankenævnet for Patenter og Varemærker.

Til § 35

§ 35 svarer til den gældende lovs § 25 men er ændret således, at der ikke længere er tale om en henvisning til patentlovens § 38 men i stedet en gengivelse af bestemmelsens ordlyd. Bestemmelsen er opsætningsmæssigt ændret for at lette forståelsen, men er materielt identisk med patentlovens bestemmelse. Bestemmelsen har grundlag i PCT artikel 25 og omhandler de tilfælde, hvor patentmyndigheden skal tage afgørelser truffet af en modtagende myndighed eller af Det internationale Bureau op til fornyet prøvelse.

I lighed med patentlovens § 38, stk. 2, foreslås det, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte fristen for ansøgerens begæring om fornyet prøvning. Formålet med bemyndigelsen er, at beregningen af disse frister kan ændres internationalt. En senere ændring vil ved bemyndigelsen kunne gennemføres uden lovændring. Der findes i dag en tilsvarende bemyndigelse i brugsmodelloven. Bemyndigelsen er i dag udnyttet i bekendtgørelsen om brugsmodelansøgningers og registrerede brugsmodellers behandling, og vil blive videreført ved en kommende revision af bekendtgørelsen.

Stk. 3 svarer til den gældende lovs § 25, stk. 2, der har grundlag i PCT artikel 25. Bestemmelsen vedrører muligheden for at anmode om en ny vurdering af en modtagende myndigheds afvisning af at fastlægge en indleveringsdag for en international brugsmodelansøgning.

Stk. 4 svarer til den gældende lovs § 25, stk. 3, og regulerer den nyhedshindrende virkning af internationale ansøgninger, der er optaget til behandling af patentmyndigheden i henhold til stk. 3.

Patentmyndighedens afgørelser i henhold til denne paragraf kan i lighed med, hvad der er tilfælde med afgørelser i henhold til forslaget § 34, indbringes for Ankenævnet for Patenter og Varemærker af ansøgeren.

Til § 36

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 26. Ordlyden er dog ændret således, at der nu ikke længere er tale om en ren henvisning til patentlovens § 88. Bestemmelsen gengiver i stedet patentlovens § 88 og skal fortolkes i overensstemmelse hermed. Med ændringen sker der ikke en ændring af den gældende retstilstand.

Bestemmelsen fastsætter reglerne for konvertering af en europæisk patentansøgning til en national brugsmodelansøgning, idet Danmark ved ratificeringen af Den Europæiske Patentkonvention (EPK) er forpligtiget til at fastsætte regler, der i visse tilfælde giver mulighed for konvertering af europæiske patentansøgninger til nationale brugsmodelansøgninger på samme måde som for konvertering af en europæisk patentansøgning til en national patentansøgning, jf. patentlovens § 88.

Ifølge stk. 1 skal en europæisk patentansøgning, som er indleveret til en national patentmyndighed, og som skal anses som tilbagetaget som følge af, at Den Europæiske Patentmyndighed ikke inden for den fastsatte frist har modtaget ansøgningen fra den nationale myndighed, når visse betingelser er opfyldt, skal anses for konverteret til en ansøgning om brugsmodel her i landet. Konvertering kan kun ske efter ansøgerens begæring, og kun hvis de i nr. 1-3 nævnte krav er opfyldt.

I stk. 1, nr. 1 foreslås det, at en begæring om konvertering skal fremsættes inden 3 måneder efter, at der er givet ansøgeren underretning om, at ansøgningen anses for tilbagetaget. I overensstemmelse med patentlovens § 88, stk. 1, nr. 2 og Den Europæiske Patentkonvention artikel 136 foreslås det i stk. 1, nr. 2, at begæringen om konvertering skal indkomme til den danske patentmyndighed inden 20 måneder fra indleveringsdagen eller, hvis prioritet er begæret, fra prioritetsdagen.

I henhold til stk. 1, nr. 3 forudsættes det yderligere, at ansøgeren inden for den af økonomi- og erhvervsministeren fastsatte frist betaler ansøgningsgebyret og indleverer en oversættelse af ansøgningen til dansk.

Bestemmelsen i stk. 2 er udformet i overensstemmelse med artikel 137 i Den Europæiske Patentkonvention og fastlægger, at hvis ansøgeren opfylder Den Europæiske Patentkonventions krav med hensyn til ansøgnings form, skal den godkendes i så henseende.

Forslagets bibeholder i stk. 3 den gældende lovs bemyndigelse til, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastlægge regler om konvertering af en europæisk patentansøgning til en dansk brugsmodelansøgning. Bemyndigelsen er i dag udnyttet i bekendtgørelsen om brugsmodelansøgnings og registrerede brugsmodellers behandling, og vil blive videreført ved en kommende revision af bekendtgørelsen.

Til § 37

Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 27 og ændrer derfor ikke på gældende ret. Stk. 1 svarer til patentlovens § 39 og fastlægger beskyttelsesomfanget af en brugsmodelregistrering.

Brugsmodelkravene fastlægger det område, inden for hvilken eneretten kan gøres gældende. Drejer brugsmodelregistreringen sig om ganske enkle produkter med en beskeden frembringelseshøjde, vil den, ligesom

ved patentering af små opfindelser, have et relativt snævert beskyttelsesomfang. Beskyttelsesområdet strækker sig dog udover ren identitet i overensstemmelse med, at der til registrering af en ny frembringelse kræves tydelig adskillelse, jf. forslaget § 5. Den nærmere fastlæggelse af beskyttelsesområdet er et domstolsanliggende.

Da der ifølge forslaget § 52 er mulighed for at ændre en brugsmodele registrering, præciseres det i stk. 2, af hensyn til tredjemand, at beskyttelsesomfanget ikke må udvides efter registreringen.

Til § 38

Forslagets § 38 svarer til den gældende lovs § 28. Bestemmelsen vedrører brugsmodele registreringens varighed og mulighed for fornyelse.

Efter stk. 1 gælder en registrering i indtil 3 år regnet fra indleveringsdagen med mulighed for fornyelse i 2 efterfølgende perioder på henholdsvis 3 og 4 år. Den samlede beskyttelsestid udgør således maksimalt 10 år. Inddelingen i 3 perioder er fastsat under hensyn til, at registreringen ikke bør gælde efter, at interessen for opretholdelsen af registreringen er ophørt. Derudover gøres det administrative arbejde vedrørende vedligeholdelsen af registreringen lettere, eftersom der ikke skal betales et årligt gebyr.

Offentliggørelse af fornyelse efter stk. 2 skal ske af hensyn til tredjemand og finder sted i Brugsmodele tiden.

Til § 39

Denne bestemmelse er ny og er den eneste bestemmelse i et nyt kapitel om betaling af fornyelsesgebyrer. Den nuværende brugsmodelelov indeholder – modsat patentloven – ingen bestemmelse vedrørende forfaldstidspunktet for fornyelsesgebyrer. Efter den gældende lov forfalder fornyelsesgebyret på indleveringsdagen eller prioritetsdagen. Bestemmelsen er tilføjet for at sikre en ensartethed mellem patent- og brugsmodele området.

I stk. 1 foreslås det, at fornyelsesgebyret forfalder til betaling den sidste dag i den måned, i hvilken afgiftsperioden begynder.

Stk. 2 vedrører visse undtagelser til hovedreglen i stk. 1. For ansøgninger, som påberåber sig tidligere brugsmodele ansøgninger, jf. forslaget § 17 og internationale ansøgninger efter forslaget § 29 og 35, gælder en særlig 2 måneders regel. Herefter forfalder et fornyelsesgebyr først 2 måneder efter indleveringsdagen, i det tilfælde af at ansøgningen stammer fra en tidligere indleveret ansøgning efter § 17, på trods af, at det er forfaldent allerede ved indleveringen efter stk. 1.

Stk. 3 fastsætter, at det er muligt at betale et årsgebyr i indtil 6 måneder fra forfaldsdatoen mod betaling af et forhøjet gebyr.

Stk. 4 medfører ingen ændring af praksis på området men præciserer, at betaling af årsgebyrer påhviler ansøgeren, brugsmodele haveren eller en eventuel udpeget fuldmægtig. Patent- og Varemærkestyrelsen er dog ikke ansvarlig i de tilfælde, hvor en opkrævning ikke sendes, sendes for sent, ikke kommer frem etc.

Til § 40

Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 29, dog med en tilføjelse af tre yderligere stykker som er hentet fra patentlovens § 44, stk. 2 - 4. dette er sket for at sikre ensartethed mellem de to retsområder. Ifølge denne bestemmelse skal patentmyndigheden på anmodning registrere overdragelser, licenser og tvangslicenser i brugsmodelregistret. Herved kan tredjemand holde sig orienteret om status for en given rettighed. Registreringen i registret har ingen selvstændig retsvirkning men foretages af ordensmæssige hensyn. Ophørte licenser skal slettes fra registret.

Til § 41

Forslagets § 41 svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 31, der indeholder en henvisning til patentlovens § 45, 47-49 og 50. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens bestemmelser, men at disse er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslaget § 41, 43Til

bestemmelser, men at disse er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslaget § 40, 42-45. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelsers fulde ordlyd i selvstændige paragraffer.

§ 43 svarer til patentlovens § 47, og skal fortolkes i overensstemmelse med denne. Bestemmelsen medfører en ret til tvangslicens i tilfælde, hvor dette er begrundet i almene interesser.

Den af brugsmodele registreringen følgende eneret giver brugsmodele haveren en monopolstilling med hensyn til udnyttelsen af den registrerede frembringelse. I kraft af monopolstillingen kan brugsmodele haveren principielt helt kontrollere, i hvilket omfang og på hvilke vilkår produkterne skal afsættes på markedet. Under visse forhold kan almene hensyn dog tilsige en indskrænkning heri.

Tvangslicensbestemmelser af en sådan generel karakter strider i et vist omfang imod de principper, der ligger til grund for patent- og brugsmodele lovgivningen. Det er imidlertid givet, at brugsmodele rettigheder i det

Det vil kunne betyde et stort tab for tredjemand, hvis den pågældende på grund af brugsmodelelregistreringen skal ophøre med at udnytte frembringelsen, men der kan også derved gå samfundsmæssigt store værdier til spille.

Bestemmelsen bør kun rent undtagelsesvis kunne bringes i anvendelse, og der er tillige krav om kvalificeret god tro.

Tvangslicensen kan ikke gå ud over en fortsættelse af den udnyttelse, som hidtil har fundet sted. Bestemmelsen har således i denne henseende et væsentligt snævrere indhold, end den der følger af forbenyttelsesretten i forslaget § 9. Rettens beføjelse efter forslaget § 46 til at fastsætte, i hvilket omfang frembringelsen må udnyttes, må altså udøves inden for denne begrænsning.

Sag om tvangslicens vil kunne anlægges allerede inden en brugsmodelel er registreret men kan ikke afgøres før, registreringen foreligger. Imødekommes begæringen om tvangslicens, kan licensen omfatte udnyttelse, som allerede har fundet sted, jf. stk. 2. Herved undgås, at denne udnyttelse skulle kunne medføre sanktioner på grundlag af reglerne om brugsmodelelindgreb.

Stk. 3 bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte de nærmere regler vedrørende stk. 1. Bemyndigelsen er ikke udnyttet ifølge den gældende lov, og vil sandsynligvis ikke blive det i fremtiden.

Til § 45

Forslagets § 45 svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 31, der indeholder en henvisning til patentlovens § 45, 47- 49 og 50. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens bestemmelser, men at disse er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslaget § 41, 43-46. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelsers fulde ordlyd i selvstændige paragraffer.

§ 45 svarer til patentlovens § 49, og skal fortolkes i overensstemmelse denne. Bestemmelsen fastsætter dels visse betingelser for adgangen til at opnå og udnytte tvangslicens dels visse almindelige regler om licensens karakter.

Ifølge TRIPS-aftalens artikel 31 (b) er kravet for at opnå tvangslicens, at tvangslicensansøgeren forgæves har forsøgt at opnå en licens på almindelige og rimelige vilkår og inden for en rimelig tid. Derfor er denne betingelse indføjet i stk. 1.

Stk. 3 er en konsekvens af TRIPS-aftalens artikel 31 (l), herunder særligt nr. (iii). Bestemmelsen vedrører overdragelse af afhængighedslicenser, som meddeles i medfør af lovforslagets § 42 og fastslår, at det er en betingelse for overdragelse af tvangslicenser, at licensen overdrages sammen med den virksomhed, hvori den blev udnyttet, eller hvori udnyttelse var tilsigtet. Endvidere fastlægges det, når en tvangslicens, der berører afhængighedslicensen, overdrages, må det kun ske, når den overdrages sammen med det patent eller brugsmodelel, der knytter sig til det såkaldte 2. patent eller registrerede brugsmodelel.

Stk. 4 er en konsekvens af bestemmelsen i TRIPS-aftalens artikel 31 (c) og vedrører tvangslicenser til udnyttelse af rettigheder, der involverer halvlederteknologi. Tvangslicens vedrørende halvlederteknologi må kun meddeles til offentlig ikke-kommerciel udnyttelse. Endvidere er det fundet nødvendigt eksplicit at medtage en del af bestemmelsen, der vedrører konkurrencebegrænsende adfærd. Efter denne del af bestemmelsen kan tvangslicens til udnyttelse af rettigheder, der involverer halvlederteknologi, meddeles med henblik på, at

bringe en konkurrencebegrænsende adfærd, der er fastslået ved dom eller administrativ afgørelse, til ophør. Baggrunden for bestemmelsen i TRIPS-aftalens artikel 31 (c) er de særlige forhold, der gør sig gældende for halvlederteknologi-produkter.

Til § 46

Forslagets § 46 svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 31, der indeholder en henvisning til patentlovens § 45, 47-49 og 50. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens bestemmelser, men at disse er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslaget § 41, 43-46. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelsers fulde ordlyd i selvstændige paragraffer.

§ 46 svarer til patentlovens § 50 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne. Bestemmelsen fastlægger, at sager vedrørende tvangslicens afgøres af Sø- og Handelsretten i København. Sager vedrørende tvangslicens er af en sådan særlig karakter, at det må anses for hensigtsmæssigt, at de behandles af en domstol. Der må ligeledes lægges vægt på, at der bliver tale om en domstol, som har særlig erfaring i erhvervsspørgsmål, således som det er tilfældet med Sø- og Handelsretten, hvor der i sagernes behandling deltager sagkyndige meddommere.

Sø- og Handelsrettens afgørelser kan indbringes for højere ret.

Med hensyn til spørgsmålet om, i hvilket omfang frembringelsen bør tillades udnyttet, bemærkes, at retten vil kunne gøre den bevilligede tvangslicens tidsbegrænset.

Til § 47

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 32, men der er dog gennemført en omformulering, der skal sikre bedre systematik. Bestemmelsen angår de tilfælde, hvor en brugsmodele registrering kan erklæres for ugyldig ved dom og fastsætter, hvem der kan rejse søgsmål om ugyldighed ved dom, og fastsætter, hvem der kan rejse søgsmål om ugyldighedskendelse

Stk. 1 fremstår, bortset fra nogle mindre redaktionelle ændringer, uændret i forhold til den gældende lovs § 32, stk. 1. Ligesom efter patentlovens § 52, stk. 1 kan der ske hel eller delvis ugyldighedskendelse af en brugsmodele registrering.

For at sikre, at brugsmodeleloven ikke indeholder rene henvisninger til patentloven, foreslås bestemmelsen omformuleret, således at stk. 2-4 svarer til patentlovens § 52, stk. 2-4. Bestemmelserne skal fortolkes i overensstemmelse med patentlovens regler.

Der er ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelsers fulde ordlyd i selvstændige stykker. I stk. 4 lægges der vægt på sagsøgerens kendskab til såvel brugsmodelellens registrering som de nævnte omstændigheder. Forældelse indtræder alene, når patentet er meddelt og ansøgeren har fået kendskab til dette. Der vil således altid være adgang til at rejse sagen i indtil 1 år efter brugsmodelellens registrering, og dertil skal lægges den tid, det tager, før sagsøger opnår kundskab om de øvrige omstændigheder.

Til § 48

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 33, stk. 1, der indeholder en henvisning til patentlovens § 53 og 54. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens bestemmelser, men at disse er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslagets § 48 og 49. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelser fulde ordlyd i selvstændige paragraffer.

§ 48 svarer til patentlovens § 53 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne.

Stk. 1 giver mulighed for, at den, der har bedre ret til frembringelsen end den registrerede brugsmodelehaver, kan begære en brugsmodele registrering overført til sig. Der tænkes her på tilfælde hvor 3. mand på utilbørligvis har fået viden om frembringelsen og søger den registreret i eget navn.

I stk. 2 fastlægges bestemmelser om rettigheder for den hidtidige brugsmodelehaver og licenshavere, der var i god tro. Der er ikke taget stilling til spørgsmålet om virkningen af en overførsel af registreringen i medfør af bestemmelsen for så vidt angår de eventuelle tidligere aftalte rettigheder og forpligtelser, der er knyttet til brugsmodele registreringen. Den person, en brugsmodele registrering overføres til, bør ikke være bundet af den tidligere rettighedshavers aftaler, hvorfor disse må anses som værende bortfaldet som en følge af en oprindelig mangel. Spørgsmålet om, hvorvidt og i hvilket omfang forholdet kan give anledning til erstatningskrav mod den tidligere indehaver af brugsmodele registreringen eller tilbagelevering af erlagte ydelser, skal løses efter almindelige regler om aftalers ugyldighed.

Ifølge stk. 3 kan rettigheder efter stk. 2, i lighed med forbenyttelsesretten og tvangslicens, kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori de udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet. Det betyder, at i det omfang, det allerede sker, eller i det omfang, der er truffet foranstaltninger til at udnytte frembringelsen, kan retten ifølge stk. 2 overdrages sammen med en virksomhed.

Til § 49

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 33, der indeholder en henvisning til patentlovens § 53 og 54. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens bestemmelser, men at disse er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslagets § 48 og 49. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelser fulde ordlyd i selvstændige paragraffer.

§ 49 svarer til patentlovens § 54 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne. Bestemmelsen vedrører brugsmodele registreringens ophør som følge af, at brugsmodele haveren har givet afkald på denne.

Der kan ikke stilles krav om, at en licenstagere skal have givet sit samtykke til et afkald. Forholdet mellem brugsmodele haver og licenstagere er reguleret af de almindelige aftaleretlige regler. Det bør imidlertid i de administrative forskrifter bestemmes, at Patent- og Varemærkestyrelsen som en service orienterer licenstagere herom, idet registreringen kan være af væsentlig interesse for denne. I nogle tilfælde kan licenstagere have større interesse i registreringen end indehaver, idet licenstagere har bygget en produktion op på baggrund af den meddelte licens.

Stk. 2 forpligter Patent- og Varemærkestyrelsen til at undlade at ophæve en registrering, så længe der vese rer sag om overførsel af rettigheden. Dette er nødvendigt for at sikre den retmæssige ejer mod at rettigheden ophæves i chikane øjemed.

Til § 50

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende lovs § 34. Indholdet heraf foreslås ændret væsentligt, idet det foreslås, at muligheden for at begære udslettelse jf. den gældende lovs § 34, stk. 1 og 2, bortfalder. I stedet foreslås indført en mulighed for, at såvel registreringshaver som tredjemand kan anmode om at få prøvet en registreret brugsmode. Baggrunden herfor er de senere års erfaringer med udslettelsesinstituttet, hvor registreringer, der har gennemgået en udslettelsesbehandling, giver indtryk af at være holdbare rettigheder. I realiteten er der i dag dog risiko for, at rettigheden på et senere tidspunkt kan bortfalde på baggrund af materiale, som ikke har været inddraget i udslettelsessagen. Det vil stadig være muligt at begære en brugsmode registrering udslettet ved domstolene, jf. forslagets § 59.

Det synes mest hensigtsmæssigt at sikre, at der ved en prøvning af en registrering sker en tilbundsående prøvning. Det vil give den ejendomsret, der kan opnås, en større værdi og være en mere attraktiv rettighed.

Der stilles ikke krav om, at en anmodning om prøvning af en registrering skal være ledsaget af dokumentation. Den, der anmoder om en prøvning, kan dog vælge at fremsende det materiale, den pågældende mener er relevant i sagen og dermed sikre, at det bliver inddraget i prøvningen. Modsat på patentområdet kræves der ikke dokumentation eller uddybende argumentation, idet rettigheden som regel ikke har været underkastet en forudgående undersøgelse. Det er imidlertid klart, at hvis registreringen har været prøvet i forvejen, vil myndigheden kunne stille krav til en ny anmodning om prøvning.

Det er muligt at foretage flere på hinanden følgende prøvninger. Hvis patentmyndigheden én gang har prøvet en registrering, skal en efterfølgende anmodning om prøvning dog være ledsaget af materiale eller anbringender, som ikke tidligere har været gjort gældende i sagen. Dette formkrav har til hensigt at forhindre misbrug af adgangen til prøvning.

Bestemmelsen i stk. 5 skal sikre, at der ikke sker en parallel behandling ved administration og domstole. Derfor stilles en sag om prøvning hos Patent- og Varemærkestyrelsen i bero, indtil sagen er blevet endeligt afgjort ved domstolene. Formålet er at undgå unødige udgifter for brugsmodehaver og tredjemand samt at forhindre, at konfliktens løsning trækkes i langdrag ved en sådan dobbeltbehandling. Dette gælder dog ikke, hvis anmodningen om prøvning er fremsat af brugsmodehaveren selv, idet der således ikke er et hensyn til brugsmodehaver.

Til § 51

Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 35. Ifølge forslagets § 51 vil brugsmodehaveren blive underrettet om enhver anmodning efter forslaget til § 50 og have mulighed for at udtale sig. Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler herfor. Bemyndigelsen er i dag udnyttet i bekendtgørelsen om brugsmodeansøgningers og registrerede brugsmodehaveres behandling, og vil blive videreført ved en kommende revision af bekendtgørelsen.

Til § 52

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 36, og fastslår, at en brugsmode helt eller delvist bortfalder, hvis det efter en anmodning om prøvning efter forslagets § 50 viser sig, at betingelserne for registrering ikke er opfyldt. Muligheden for bortfald efter udslettelsesansøgninger bortfalder idet muligheden for at anmode om udslettelse bortfalder, jf. bemærkningerne til § 50.

Kravet i stk. 1, om at der skal ske offentliggørelse af ændringer i en brugsmodele registrering, skyldes princippet om, at tredjemand skal kunne holde sig orienteret om enhver almindeligt tilgængelig brugsmodele registrering eller brugsmodele registrering. Den gældende lovs stk. 4 er slettet som konsekvens af, at det ikke længere vil være muligt at bede om udslettelse af en brugsmodele registrering.

Til § 53

Bestemmelsen svarer i hovedtræk indholdsmæssigt til den gældende lovs § 38, der indeholder en henvisning til patentlovens § 56 og 62. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens bestemmelser, men at disse udskilt til selvstændige bestemmelser i forslagens § 53 og 60. Bestemmelsen er dog modificeret for at tage hensyn til ændringen vedrørende publicering. Ifølge forslagens § 24 kan offentliggørelsen af en registreret brugsmodele udskydes i 15 måneder. Det vil sige: Brugsmodele er registreret men ikke offentligt tilgængelig. Dette betyder, at nærværende paragraf ikke blot skal omhandle ansøgninger men også ikke publicerede registreringer. Der er dog ikke sket en egentlig ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov.

§ 53 svarer til patentlovens § 56 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne. Bestemmelsen indeholder forskrifter om brugsmodele havers pligt til, når brugsmodele beskyttelsen påberåbes, at give visse oplysninger om registreringen, såfremt der fremsættes begæring herom.

Ansøgeren vil kunne modsætte sig, at den, der har fremsat begæringen, bliver bekendt med dokumenter, der ville være omfattet af forslagens § 24, stk. 5 om forretningshemmeligheder.

Det bemærkes, at det ikke bør kræves særlig præcisering med hensyn til angivelsen af, at brugsmodele registrering er ansøgt eller registreret. Men jf. stk. 2 vil en almindelig udtalelse i for eksempel en annonce om, at brugsmodele registrering er ansøgt eller registreret, kunne medføre pligt til at udlevere oplysninger om, hvorvidt brugsmodele er ansøgt eller registreret. Uden unødigt ophold indikerer, at brugsmodele haver ikke kan undgå at afgive denne information i længere tid end det normalt vil tage at fremskaffe informationen. Dette vil i de fleste tilfælde dreje sig om få uger.

Til § 54

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 39, men er ændret således, at den nu modsvarer ordlyden i patentlovens § 57. Bestemmelsen fastsætter, i hvilket omfang straf kan idømmes for krænkelse af brugsmodele rettigheder.

Begrænsningen i strafansvaret til forsætlige forhold betyder en tilsvarende begrænsning af adgangen til konfiskation i medfør af straffelovens bestemmelser.

Det er foreslået, at straffen normalt begrænses til bøde, og at fængsel alene bringes i anvendelse under skærpende omstændigheder, for eksempel i gentagelsestilfælde eller hvor brugsmodele krænkelsen er fortsat trods advarsler fra brugsmodele havers side. Efter almindelige regler kan strafansvaret kun pålægges fysiske personer. I stk. 2 bestemmes imidlertid, at der tillige kan pålægges juridiske personer strafansvar efter straffelovens kapitel 5.

I stk. 3, 1. pkt. bestemmes, at sager om straf er undergivet privat påtale. Sagerne skal således behandles efter retsplejelovens regler om private straffesager, jf. retsplejelovens kap. 88. I 2. pkt. fastlægges det at offentlige kan påtale sager om særligt grove overtrædelser, jf. stk. 1, 2. pkt., hvis den forurettede anmoder om dette.

Den gældende lovs stk. 3, 3. pkt. foreslås ophævet som følge af, at retsplejeloven ikke længere sonder mellem politisager og statsadvokatsager. Denne del er således også ophævet i patentlovens § 57.

Til § 55

Bestemmelsen modsvarer den gældende lovs § 40, men ordlyden er ændret således, at den implementerer retshåndhævelsesdirektivets (2004/48/EF af 29. april 2004) artikel 13. Patentlovens § 58 som denne bestemmelse vil svare til foreslås tillige justeret ved et kommende lovforslag.

Efter den gældende bestemmelse i patentlovens § 58 har en rettighedshaver, hvis patent er krænket ved en forsætlig eller uagtsom handling, krav på rimeligt vederlag for udnyttelsen af opfindelsen samt erstatning for den yderligere skade, som krænkelsen måtte have medført.

I overensstemmelse med direktivet indeholder forslaget i stk. 2 og stk. 3 mulighed for at fastsætte erstatningen efter to forskellige modeller. I den i stk. 2 beskrevne model fastsættes erstatningen med udgangspunkt i det lidte tab. Efter denne model skal der tages hensyn til alle relevante aspekter i sagen ved fastsættelsen af erstatningen. Denne model er tiltænkt anvendt i de situationer, hvor det er muligt for rettighedshaver at opgøre sit tab.

I stk. 2 foreslås det i overensstemmelse med direktivet, at der ved fastsættelsen af erstatningen kan tages hensyn til den krænkende parts uberettigede fortjeneste. Dette er nyt i forhold til principperne i dansk erstatningsret, hvori erstatningen fastsættes med udgangspunkt i den krænkedes parts lidte tab. Det forekommer sandsynligt, at rettighedshavers tab langt fra altid vil være lig den fortjeneste som krænkeren har opnået. Det nye kriterium, der foreslås indført, kan således bevirke, at rettighedshaveren kan få en større erstatning end det lidte tab. Dog kan det ikke forventes, at rettighedshaver får dækket både sit fulde tab samt krænkerens fortjeneste. Retten vil formentlig fastsætte den samlede erstatning ud fra skønsmæssige betragtninger, hvori krænkerens fortjeneste indgår som et element i beregningen. Kriteriet kan blandt andet tænkes anvendt i situationer hvor en stor virksomhed har krænket en brugsmodele registrering, der indehaves af en frembringer med få økonomiske ressourcer. I sådanne tilfælde kan det være vanskeligt at fastsætte indehavers tabte fortjeneste, og langt lettere at beregne krænkerens fortjeneste.

Det fremgår af forslagens ordlyd, at opregningen i stk. 2, der vedrører de aspekter, der kan indgå i beregningen af erstatningen, ikke er udtømmende. Det vil sige, at retten har mulighed for at inddrage alle relevante aspekter, herunder den krænkedes parts afsætningstab, markedsforstyrrelse og interne tab, der ligeledes indgår som elementer ved fastsættelsen af erstatningen efter gældende ret.

Den i stk. 3 beskrevne model giver mulighed for, hvor det er hensigtsmæssigt, at fastsætte erstatningen til et beløb, der som minimum skal svare til størrelsen af det vederlag, som den krænkende part skulle have betalt, hvis der var givet tilladelse til at udnytte frembringelsen. Denne model er tiltænkt anvendt i de situationer, hvor det er vanskeligt at dokumentere tabet, og kan således udmåles af retten efter skønsmæssige betragtninger med udgangspunkt i vederlaget. Direktivet medfører ikke ændringer i relation til fastsættelsen af vederlaget. Dette vederlag fastsættes således ud fra de samme kriterier som efter gældende ret om betaling af et rimeligt vederlag.

Ifølge ordlyden til stk. 3 fastsættes erstatningen ”som minimum” til et beløb svarende til det vederlag som krænkeren skulle have betalt rettighedshaver ved en lovlig udnyttelse af brugsmodele registreringen. Det betyder, at der tillige kan tages hensyn til eksempelvis rettighedshavers udgifter til påvisning og efterforskning af krænkelsen. Det er den krænkedes part, altså rettighedshaveren, der nedlægger påstand over for retten om, hvilken model (henholdsvis stk. 2 og stk. 3), der ønskes anvendt ved fastsættelsen af erstatningen. Det er

herefter retten, der i overensstemmelse med forhandlingsprincippet, træffer beslutning om, hvilken model, der skal finde anvendelse ved udmålingen af erstatningen.

Efter den gældende bestemmelse er der ikke nogen særlig hjemmel inden for brugsmodelretten til at give godtgørelse for ikke-økonomisk skade. Forslaget indeholder som noget nyt i stk. 2, 2. pkt. muligheden for at tage hensyn til andre elementer end de økonomiske og derved eksempelvis yde en godtgørelse til den krænkede part for den ikke-økonomiske skade, som denne har lidt. Denne bestemmelse giver således den krænkede part ret til økonomisk kompensation for den ideelle skade, som krænkelsen måtte have medført. Muligheden for at tage hensyn til den ikke økonomiske skade medfører, at der vil kunne ydes godtgørelse i de tilfælde, hvor kopiprodukter er af så ringe kvalitet, at disse anses for skadelige for indehaveren af en brugsmodelregistreringi ideel henseende. Der findes en tilsvarende mulighed i den gældende ophavsretslov § 83, stk. 3, hvorefter en ophavsmand, fotograf eller udøvende kunstner, hvis ret er krænkede ved retsstridigt forhold, har krav på godtgørelse for ikke-økonomisk skade. Bestemmelsen kan ikke forventes at få den store betydning på brugsmodelområdet.

Til § 56

Bestemmelsen modsvarer, i et vist omfang, den gældende lovs § 41, men er ændret således, at den afspejler patentlovens § 59 samt implementerer retshåndhævelsesdirektivets (2004/48/EF af 29. april 2004) artikel 10 og 12. Bestemmelsen indeholder regler om foranstaltninger til forebyggelse af fortsatte krænkelse.

Efter den gældende bestemmelse i brugsmodellovens § 41, kan retten træffe bestemmelser om tilintetgørelse, ændring eller udlevering, der er fremstillet i henhold til en registreret frembringelse.

Formålet med ændringen af § 56 er at gennemføre direktivets art. 10 om korrigerende foranstaltninger.

Det foreslås, at de foranstaltninger, der omfattes af direktivet, nemlig "tilbagekaldelse fra handlen", "endelig fjernelse fra handlen" og "tilintetgørelse", udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen til forslaget's stk. 1.

De foranstaltninger, der er nævnt i direktivet, er ikke udtømmende. Forslaget indeholder derfor desuden foranstaltningerne "ændring af genstanden på nærmere angivet måde" og "udlevering til den forurettede" ligesom den gældende bestemmelse. Forslaget's opregning af foranstaltninger er ikke udtømmende, og kan således som den gældende bestemmelse omfatte alle foranstaltninger, der har til formål at forebygge yderligere krænkelse.

Lovforslaget medfører mulighed for at anvende følgende foranstaltninger:

- 1) "Tilbagekaldelse fra handlen".
- 2) "Endelig fjernelse fra handlen".
- 3) "Tilintetgørelse".
- 4) "Udlevering til den forurettede".
- 5) "Ændring på nærmere angiven måde".

Det er den forurettede, der nedlægger påstand om anvendelsen af den eller de foranstaltninger, der findes hensigtsmæssige at anvende i den konkrete situation.

Ved "tilbagekaldelse fra handlen" forstås en fjernelse af eksempelvis produkter, der krænker en registrering, fra detailhandlen med den mulighed, at varerne på et senere tidspunkt kan komme tilbage i handlen. Tilbagekaldelse fra handlen kan tænkes anvendt i den situation, hvor de ulovlige produkter tilbagekaldes fra handlen, fordi parterne forhandler om en aftalemæssig løsning i form af eksempelvis en licensaftale. Foranstaltningen kan desuden tænkes anvendt i den situation, hvor rettigheden til en brugsmode registreringsperiode er lige ved at udløbe, og hvor de ulovlige kopier af et beskyttet produkt opbevares i den resterende beskyttelsesperiode.

Ved en "endelig fjernelse fra handlen" er muligheden for en midlertidig fjernelse fra detailhandlen ikke tilstede. Fjernelsen er således permanent. Ved "endelig fjernelse fra handlen" er det ikke udelukket, at de ulovlige produkter kan tænkes anvendt i ikke kommercielle forhold.

Ved "tilintetgørelse" forstås destruktion af eksempelvis et produkt, der krænker en brugsmode registreringsperiode. "Tilintetgørelse" kan tænkes anvendt uanset, om de ulovlige produkter har været i handlen.

Ved "Udlevering til den forurettede" forstås udlevering uden nogen form for godtgørelse eller vederlag til krænkeren.

Foranstaltningerne i bestemmelsen kan kun pålægges ved dom.

Forslaget til stk. 2 svarer stort set til patentlovens § 59, stk. 1, 1. pkt. Forslaget om, at foranstaltninger i stk. 1 også gælder for materialer og redskaber, der har været anvendt til ulovlig fremstilling af en registreret frembringelse, har til formål at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med direktivets art. 10, stk. 1. Desuden omfatter forslaget "apparater" i lighed med den gældende bestemmelse.

I stk. 3 er det præciseret, at foranstaltninger efter stk. 1 skal gennemføres uden nogen form for godtgørelse til krænkeren, medmindre særlige grunde taler herimod. Dette betyder, at den gældende bestemmelse om udlevering af den krænkende genstand mod betaling af et vederlag til krænkeren udgår. Det kan dog ikke

Til § 57

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 42, men bestemmelsens ordlyd er ændret, så den svarer til ordlyden i patentlovens § 60 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne.

Bestemmelsen regulerer beskyttelsen af en frembringelse i perioden mellem indleveringen af ansøgningen og frem til registreringen, den såkaldte ”provisoriske beskyttelse”. Begrebet ”provisorisk beskyttelse” kan bedst forklares som en foreløbig beskyttelse.

Denne beskyttelse, i form af ret til erstatning, svarer til den beskyttelse, som følger af den Europæiske Patent Konventions artikel 67.

Brugsmodelbeskyttelsen omfatter alene det, som fremgår af brugsmodelkravene, som de var gældende, da ansøgningen blev almindeligt tilgængelig.

Bestemmelsen må anses for at have et mere begrænset anvendelse end den tilsvarende beskyttelse på patentområdet. Til forskel fra patentområdet registreres brugsmodelansøgninger ganske kort tid efter indleveringen. Dette begrænser den periode, bestemmelsen regulerer til ganske få måneder, mens der på patentområdet kan være op til 3-4 år.

Der sker dog som udgangspunkt en hemmeligholdelse af den registrerede brugsmodel i 15 måneder, jf. § 24. Hvis indehaver ønsker at påberåbe sig sin registrering inden den er offentliggjort jf. § 24, følger det naturligt, at han skal gøre tredjemand bekendt med indholdet jf. § 53.

Stk. 3 betyder, at erstatningskrav efter stk. 1 tidligst forældes 1 år efter registreringen.

Til § 58

Bestemmelsen er ny og implementerer retshåndhævelsesdirektivets (2004/48/EF af 29. april 2004) artikel 15 og vedrører offentliggørelse af domme.

Gældende dansk ret indeholder ikke en bestemmelse om offentliggørelse af domme på det immaterialretlige område. Der findes kun få andre retsområder i dansk ret, der vedrører offentliggørelse af domme.

Forslaget til § 58 er nyt. Forslaget har til formål at gennemføre direktivets artikel 15, der er obligatorisk for medlemsstaterne.

Formålet med bestemmelsen er at forhindre krænkelser ved at afskrække en fremtidig krænker og fremme en øget bevidsthed hos den brede offentlighed. Bestemmelsen har således et præventivt formål.

Det foreslås i stk. 1, at retten, på begæring, kan bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag. Det foreslås, at det i ordlyden præciseres, at det er krænkeren, der er forpligtet til at offentliggøre dommen. Dette fremgår ikke direkte af ordlyden til direktivets artikel 15, men ligger implicit i bestemmelsen.

Det foreslås desuden, at pligten til offentliggørelse kun vedrører domme og således ikke kendelser i sager om fagedforbud og arrest.

Det fremgår af forslaget, at bestemmelsen om offentliggørelse af domme kun vedrører civile sager, da det kun omfatter domme, hvorved nogen findes skyldig til erstatning, tilintetgørelse med videre efter patentloven.

Forslaget til stk. 2 indebærer for det første, at offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning. For det andet, at offentliggørelsen af dommen skal ske på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges. Det betyder, at retten kan træffe afgørelse om, at offentliggørelsen i for eksempel et dagblad skal ske med samme typer som dagbladets almindelige tekst. Retten træffer afgørelse om offentliggørelsens form, placering med videre efter begæring fra rettighedshaveren.

Offentliggørelsen kan eksempelvis ske i dagblade, Brugsmodeltidende eller på internettet, herunder på relevante websites, for eksempel krænkerens eller rettighedshaverens hjemmeside. Endvidere kan offentliggørelsen ske ved at udsende en meddelelse om dommen via distributionslister til krænkerens kunder.

Til § 59

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 43, der indeholder en henvisning til patentlovens § 63. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens § 63, men at denne er udskilt til en selvstændig bestemmelse. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens fulde ordlyd.

Stk. 1 og 2 svarer til patentlovens § 63, stk. 1-2 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne. Bestemmelsen giver brugsmodelhaveren, licenshaveren med flere mulighed for at varetage deres interesser i tilfælde af søgsmål vedrørende en brugsmodelregistrering. Bestemmelsen giver mulighed for at anlægge sag om hel eller delvis udslættelse. Med udslættelse menes at brugsmodelen begrænses eller helt bortfalder.

Det har stor betydning for licenshaver, at denne har mulighed for at varetage sine interesser i forbindelse med søgsmål vedrørende brugsmodelregistreringen. Det foreskrives derfor i stk. 1, at licenstagere skal gives meddelelse om sagsanlægget i anbefalet brev.

Sagsøger må overfor retten godtgøre, at foreskrevne meddelelser er givet, ellers afvises sagen, jf. stk. 2.

Stk. 3 og 4 svarer til patentlovens § 63, stk. 3-4, og skal fortolkes i overensstemmelse med denne. Bestemmelsen indeholder en forpligtelse for sagsøgte i en sag om brugsmodelindgreb til at meddele patentmyndigheden og eventuelle licenstagere om sagsøgte, vil nedlægge påstand om, at brugsmodelregistreringen kendes ugyldig.

Stk. 4 fastlægger, at i sager om brugsmodelindgreb, som er anlagt af en licenshaver, kan sagsøgte tilstævne brugsmodelhaveren uden hensyn til dennes værneting og overfor denne nedlægge påstand om, at brugsmodelregistreringen kendes ugyldig.

Til § 60

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 38, der indeholder en henvisning til patentlovens § 56 og 62. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens bestemmelser, men at disse er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslagets § 53 og 60. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelser fulde ordlyd i selvstændige paragraffer.

§ 60 svarer til patentlovens § 62 og skal fortolkes i overensstemmelse med denne. Bestemmelsen er flyttet fra et selvstændigt kapitel i den gældende lov til kapitlet om straf og erstatningsansvar. Patentloven følger samme systematik, og det er derfor fundet hensigtsmæssigt at foretage denne ændring.

Bestemmelsen vedrører de situationer, hvor oplysningspligten efter forslaget § 53 ikke efterleves. Herefter kan personer som ikke efterkommer deres pligt til at give oplysninger om brugsmodele rettigheder straffes med bøde og blive forpligtet til at yde erstatning.

Til § 61

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 44. Den gældende bestemmelse er ganske kortfattet men svarer til patentlovens § 64. Det anses for hensigtsmæssigt, at bestemmelserne har samme ordlyd som patentlovens § 64 for at modvirke misforståelser og for at anvende patentlovens mere omfattende beskrivelse af hvilke søgsmål, der anlægges hvor. Det foreslås som en konsekvens heraf, at bestemmelsen udformes således, at den svarer til patentlovens § 64.

Som hidtil synes det hensigtsmæssigt at lade sager om brugsmodele behandle af landsretten, idet det vil betyde, at de involverede dommere som oftest vil have erfaring med denne type sager.

Modsat patentloven er reglen om domstolenes fremsendelse af domme, der vedrører brugsmodele ansøgninger eller brugsmodele registreringer, ikke udskilt til en selvstændig bestemmelse men medtaget i stk. 4, idet reglen falder naturligt sammen med resten af bestemmelsen.

Til § 62

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende lov. Paragraffen svarer til patentlovens § 66. Bestemmelsen vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor Patent- og Varemærkestyrelsen skønner, at en fuldmægtig er nødvendig af hensyn til brugsmodele haverens interesser, som ellers ikke vil blive varetaget på betryggende vis. Det kan for eksempel være i tilfælde, hvor fraværet af en professionel rådgiver kan medføre tab af brugsmodele retten. Indehaveren af en brugsmodele registrering kan for eksempel have behov for en fuldmægtig i forbindelse med behandlingen af en anmodning om prøvning. I særlige tilfælde vil indehaveren i stedet for udpegning af en fuldmægtig kunne anvise en serviceadresse, hvortil korrespondance med videre kan sendes med frigørende virkning.

Der findes ingen særlige regler til hvem der kan optræde som fuldmægtige for brugsmodele haver. Det eneste krav er at der fremsendes en fuldmagt, som dokumenterer omfanget af den givne fuldmagt.

Til § 63

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 37, men for at sikre parallelitet til patentloven foreslås ordlyden ændret, så den svarer til patentlovens § 67.

Bestemmelsen er desuden flyttet fra lovens kapitel 7 til kapitel 11 for at modsvare den tilsvarende placering i patentloven.

Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en omformulering af bestemmelsens ordlyd. Herefter kan afgørelser om registrering af licens, jf. § 40 og om genoprettelse efter §§ 66 og 67 påklages til ankenævnet. Klagen skal indgives senest 2 måneder efter adressaten har fået underretning om afgørelsen.

Til § 64

Bestemmelsen svarer til § 46 i den gældende lov men er ændret således, at ordlyden svarer til patentlovens § 69. Bestemmelsen er dog tilpasset således at den tager hensyn til de særegenheder der findes i loven, f.eks. at der ikke findes indsigelser. Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse for økonomi- og erhvervsministeren til at fastlægge nærmere regler om brugsmodelansøgningers behandling. Denne bemyndigelse findes også i den gældende lov og danner udgangspunktet for bekendtgørelsen om brugsmodelansøgningers og registrerede brugsmodellers behandling. Disse regler vil blive videreført i en kommende bekendtgørelse.

Stk. 1 bemyndiger ministeren til at fastlægge de nærmere regler for behandling af anmodninger om prøvning, om genoprettelse, om brugsmodelregistrets indretning, om Brugsmodeltidenes udgivelse, om udveksling af elektroniske data med patentmyndigheden med mere. Bemyndigelsen er i dag udnyttet i bekendtgørelsen om brugsmodelansøgningers og registrerede brugsmodellers behandling, og vil blive videreført ved en kommende revision af bekendtgørelsen.

Stk. 2 bemyndiger ministeren til at fastsætte regler, som betyder, at patentmyndigheden kan godtage nyhedsundersøgelser, som har fundet sted ved tilsvarende myndighed i et andet land eller ved en international institution. Også denne bemyndigelse er i dag udnyttet i bekendtgørelsen om brugsmodelansøgningers og registrerede brugsmodellers behandling, og vil blive videreført ved en kommende revision af bekendtgørelsen.

Stk. 3 indebærer, at Patent- og Varemærkestyrelsen kan kræve, at ansøgeren, såfremt denne har indleveret en tilsvarende ansøgning i et andet land, fremsender en genpart af skriftvekslingen med det andet lands myndighed. Formålet er at optimere sagsbehandlingen.

Til § 65

Bestemmelsen modsvarer den gældende lovs § 45. Bestemmelsen giver Patent- og Varemærkestyrelsen hjemmel til at påtage sig forskellige opgaver på brugsmodelområdet. Patent- og Varemærkestyrelsen vil desuden kunne afgive udtalelser til brug for retssager. I sådanne tilfælde kræves det, at begge parter er indforstået hermed, eller at retten giver tilladelse hertil. Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler herom.

I stk. 1 foreslås der indsat en bestemmelse, der bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte gebyrer for rykkerskrivelser i forbindelse med disse opgaver. Bestemmelsen er indsat på baggrund af bemærkningerne til tekstanmærkning nr. 100 til finansloven 2002 § 7, der fastsætter, at ministerierne ved revision af den relevante lovgivning indarbejder bestemmelser om opkrævning af rykkergebyrer i den pågældende lovgivning. Hidtil har Patent- og Varemærkestyrelsen opkrævet gebyrer for rykkerskrivelser i service-sager med hjemmel i tekstanmærkningen, men med den foreslåede ændring vil opkrævningen ske med hjemmel i forslagens § 65, stk. 1.

I stk. 2 foreslås indsat en ny bestemmelse, der fastslår, at offentlighedsloven ikke gælder for de serviceopgaver, der er nævnt i stk. 1. Det bemærkes dog, at reglerne om egen acces efter offentlighedslovens § 4, stk. 2 stadig finder anvendelse. Bestemmelsen foreslås indsat for at sikre, at kunden i forbindelse med serviceopgaver er sikret diskretion. En henvendelse om erhvervsservice vil normalt indeholde en lang række interne oplysninger. Disse oplysninger vil typisk dreje sig om planer om produktudvikling, salg fremstød, markedsføringsstrategi, fremtidige samarbejdsplaner med andre virksomheder og lign. Hertil kommer, at selve henvendelsen til Patent- og Varemærkestyrelsen om løsning af en opgave kan være en selvstændig indikation om påtænkte markedsføringstiltag af interesse for konkurrenter med særligt kendskab til markedet. Med en generel udelukkelse af aktindsigt opnår kunden sikkerhed for, at servicesagen ikke kommer til andres kund-

skab. Hvis kunden ikke på forhånd er sikret en sådan diskretion, er der betydelig risiko for, at virksomhederne vil fravælge denne form for erhvervsservice, og målet med Patent- og Varemærkestyrelsens erhvervsservice vil derfor ikke blive nået.

Til § 66

Denne bestemmelse indfører genoprettelsesinstituttet svarende til det, som kendes fra patentloven. Dette er en nyskabelse i forhold til den gældende brugsmodellov. Erfaringen har imidlertid vist, at der også, for så vidt angår brugsmodeller, er et stort ønske om at kunne genoprette rettigheder, som er bortfaldet ved en undskyldelig fejl. Med forslaget indføres en bestemmelse som svarer til patentlovens § 72.

Mange brugsmodelansøgere er privatpersoner, som ikke har den samme erfaring med overholdelse af frister som patentansøgere. Derfor kan rettigheder bortfalde som resultat af denne manglende erfaring.

Det følger af bestemmelsen, at den brugsmodelansøger eller brugsmodelhaver, som vil lide retstab, fordi denne ikke har overholdt en i loven fastsat frist, under iagttagelse af en række formalia, vil have mulighed for at begære sin rettighed genoprettet. Som i patentloven er der krav om, at ansøger eller indehaver skal have udvist al den omhu, som kunne kræves af den pågældende. Om ansøger eller indehaver har udvist den tilstrækkelige omhu beror på en konkret vurdering, men der må, ligesom inden for patentområdet, udvises en vis strenghed i bedømmelsen, af hensyn til tredjemand og dennes mulige dispositioner.

Bestemmelsen omfatter som i patentloven også de tilfælde, hvor ansøgers fuldmægtig har overskredet en frist.

Bestemmelsen er ikke begrænset til de tilfælde, hvor undladelse af at iagttage en frist beror på omstændigheder i forbindelse med, at en vis handling skulle foretages over for patentmyndigheden. Bestemmelsen gælder også sådanne omstændigheder, som har indvirket på forbindelsen mellem ansøger og dennes fuldmægtig.

Der kræves ved bestemmelsen, at ansøger eller indehaver skal have lidt et retstab ved at overskride en frist. Dette indebærer, at fristoverskridelsen skal have haft til umiddelbar følge, at for eksempel en ansøgning er afslået eller at adgangen til at klage ikke kan udnyttes. Hvis en ansøgning derimod blot er henlagt og kan genoptages mod betaling af et gebyr, er der ikke lidt et retstab.

Begæringen om genoprettelse skal indleveres senest 2 måneder efter, at den hindring, som bevirkede fristoverskridelsen, er bortfaldet, dog senest 1 år efter fristens udløb. Denne frist beregnes efter det tidspunkt, hvor retstabet indtræder. Dette betyder, at hvis en ansøgning henlægges og endeligt bortfalder efter 2 måneder, jf. lovforslaget § 20, beregnes fristen til at søge om genoprettelse fra ansøgningens endelige henlæggelsesdato.

I forbindelse hermed skal opmærksomheden henledes på lovforslagets § 39, stk. 3, der er en direkte følge af Pariserkonventionens artikel 5bis om den såkaldte »period of grace«. I medfør heraf har såvel brugsmodelansøger som brugsmodelhaver 6 måneder regnet fra den ordinære fristdag til at foretage indbetaling af manglende gebyrer med forhøjelse. Det betyder, at 12 måneders perioden angivet i § 66 først vil begynde efter udløbet af den i § 39, stk. 3 fastsatte frist, og i realiteten vil det derfor være muligt at få genoprettet en tabt rettighed, begrundet i manglende betaling af årsgebyrer, i helt op til 18 måneder.

Til § 67

Bestemmelsen er en del af indførslen af muligheden for genoprettelse i brugsmodelloven og svarer til patentlovens § 73. Herefter gives der mulighed for genoprettelse i de tilfælde hvor ansøger ved videreførelse af en international brugsmodelansøgning (efter kapitel 3) har sprunget en frist. Fristoveskridelsen skal skyldes enten krig, revolution, borgerlige uroligheder, strejke, naturkatastrofe eller anden lignende omstændighed på det sted, hvor afsenderen har sin virksomhed eller opholder sig.

Reglerne i bestemmelsen gælder kun de frister, som er omtalt i lovforslagets § 29, som drejer sig om videreførelse af internationale ansøgninger.

Hvis ansøger godtgør, at betingelserne i bestemmelsen er opfyldt, skal rettigheden genoprettes og ansøgningen anses som rettidigt videreført. Bestemmelsen indeholder ikke en vurdering af, om den rette omhu har været udvist men derimod krav om opfyldelse af visse mere objektive kriterier.

Hvis betingelserne i lovforslagets § 67 ikke er opfyldt, er der intet til hinder for, at ansøgeren anmoder om genoprettelse efter § 66.

Til § 68

Bestemmelsen er en del af indførslen af muligheden for genoprettelse i brugsmodelloven og svarer til patentlovens § 74.

Det bestemmes i denne paragraf, at såfremt en brugsmodelansøgning, som er blevet henlagt eller afslået eller såfremt en registrering er bortfaldet som følge af manglende betaling af gebyr, eller opholdsbetaling af en h6

Bemyndigelserne i den gældende lovs § 46, stk. 1 og stk. 3 foreslås indarbejdet i den generelle bemyndigelses bestemmelse i forslaget § 64.

Til § 70

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 2, stk. 2. Bestemmelsen bemyndiger økonomi- og erhvervsministeren til efter forhandlinger med Justitsministeren at fastsætte nærmere regler for, hvad der skal forstås ved krigsmateriel jf. lov om hemmelige patenter. Bestemmelsen foreslås flyttet fra § 2, for at samle bemyndigelsesbestemmelserne mest muligt. Bemyndigelsen er i dag udnyttet i bekendtgørelsen om brugsmodelansøgnings og registrerede brugsmodellers behandling, og vil blive videreført ved en kommende revision af bekendtgørelsen.

Til § 71

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 48. Bestemmelsen regulerer mulighederne for rekurs i situationer, hvor ministeren har delegeret kompetencer til Patent- og Varemærkestyrelsen. Ifølge bestemmelsen kan ministeren bestemme, at afgørelser truffet af styrelsen ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Til § 72

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 4, stk. 2. Bestemmelsen vedrører EF-patentkonventionens artikel 76 vedrørende forpligtelser for de nationale retter. Bestemmelsen vil ikke have en reel betydning, idet konventionen ikke er trådt i kraft og må forventes erstattet af bestemmelser i den kommende EF-patent forordning.

Til § 73

Denne bestemmelse svarer til § 33, stk. 2 i den gældende lov men på grund af de øvrige ændringer i lovforslagets § 48 og 49, er dette stykke udskilt til en selvstændig paragraf i § 73. Der sker ingen ændring i forhold til den gældende retstilstand.

Til § 74

Bestemmelsen indeholder regler om lovens ikrafttræden, der er fastsat til den 1. januar 2007.

Stk. 2 fastslår, at den gældende brugsmodellov fortsat vil finde anvendelse på allerede registrerede brugsmodeller og ansøgninger, som er indgivet til Patent- og Varemærkestyrelsen inden lovens ikrafttræden.

Til § 75

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland men kan senere sættes i kraft ved kongelig anordning. Bestemmelsen er affattet i overensstemmelse med almindelige praksis med hensyn til Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

I det følgende gengives de relevante dele af de relevante gældende bestemmelser i brugsmodelloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 367 af 9. juni 1998:

I brugsmodelloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 367 af 9. juni 1998, foretages følgende ændringer:

plantesort som defineret i artikel 5 i Rådets forordning om EF-sortsbeskyttelse.

Stk. 5. Frembringelser kan være registrerbare, også selvom de vedrører et produkt, der består af eller indeholder biologisk materiale. Biologisk materiale, der er isoleret fra sit naturlige miljø eller frembragt ved hjælp af en teknisk fremgangsmåde, kan være genstand for en frembringelse, også selvom det i forvejen findes i naturen. Med biologisk materiale forstås i denne lov materiale, som indeholder genetisk information, og som kan reproducere sig selv eller kan reproduceres i et biologisk system.

§ 3. Frembringelsen skal være ny i forhold til, hvad der var kendt før ansøgningens indleveringsdag, og den skal tydeligt adskille sig derfra.

Stk. 2. Som kendt anses alt, hvad der er blevet almindeligt tilgængeligt gennem skrift, foredrag, udstilling, udbud, udnyttelse, ved afbildning eller på anden måde. Ligeledes anses indholdet i en patentansøgning eller en brugsmodelansøgning, der er indleveret med gyldighed for Danmark før brugsmodelansøgningens indleveringsdag, som kendt, hvis denne ansøgning bliver almindeligt tilgængelig for enhver. Kravet i stk. 1 om, at frembringelsen tydeligt skal adskille sig fra det kendte, gælder dog ikke i forhold til indholdet af sådanne ansøgninger.

Stk. 3. Patentlovens § 2, stk. 5, om undtagelser fra nyhedskravet finder tilsvarende anvendelse.

§ 3. Det menneskelige legeme på alle de forskellige stadier af dets opståen og ud-

§ 5. Ansøgning om brugsmodele registrering af en frembringelse, der tidligst 12 måneder før ansøgningsdagen er angivet i en ansøgning, som angår en brugsmodele eller et patent her i landet eller en brugsmodele, et patent eller et opfindercertifikat i et andet land, som er tilsluttet Pariserkonventionen af 20. marts 1883 om beskyttelse af industriel ejendomsret, skal i forhold til § 3, stk. 1 og 2, og § 4, stk. 1, for så vidt angår forbenyttelsesret på anmodning anses for indleveret samtidig med den tidligere ansøgning. Den samme ret til prioritet gælder, selv om den tidligere ansøgning om beskyttelse ikke hidrører fra et land, der er tilsluttet konventionen, når en tilsvarende prioritet fra en dansk brugsmodele ansøgning indrømmes i det land, hvor den tidligere ansøgning blev indleveret, og lovgivningen i det pågældende land i hovedsagen stemmer overens med konventionen.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om retten til at gøre prioritet gældende efter stk. 1.

§ 6. Har ansøgeren tidligere indleveret en patentansøgning for Danmark, kan ansøgeren anvende patentansøgningen helt eller delvis som grundlag for en brugsmodele ansøgning vedrørende samme frembringelse. Ansøgeren kan begære, at den indleveringsdag, der gælder for patentansøgningen, skal gælde for brugsmodele ansøgningen. Er der anmodet om prioritet i patentansøgningen, jf. patentlovens § 6, gælder denne anmodning også for brugsmodele ansøgningen.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om begæring efter stk. 1.

§ 5. For at kunne registreres skal en frembringelse være ny i forhold til, hvad der var kendt før ansøgnings indleveringsdag, og den skal tydeligt adskille sig derfra.

Stk. 2. Som kendt anses alt, hvad der er blevet almindeligt tilgængeligt gennem skrift, foredrag, udstilling, udbud, udnyttelse, ved afbildning eller på anden måde. Ligeledes anses indholdet i en patentansøgning eller en brugsmodele ansøgning, der er indleveret med gyldighed for Danmark før brugsmodele ansøgningens indleveringsdag, som kendt, hvis denne ansøgning bliver almindeligt tilgængelig i overensstemmelse med reglerne i patentlovens § 22 og denne lovs § 24. Kravet i stk. 1, om at frembringelsen tydeligt skal adskille sig fra det kendte, gælder dog ikke i forhold til indholdet af sådanne ansøgninger.

Stk. 3. Brugsmodele registrering kan dog opnås på en frembringelse, uanset at den inden for de sidste 6 måneder før ansøgningens indlevering er blevet almindeligt tilgængelig, når dette er en følge af: et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen, fra hvem dennes ret hidrører, eller

at ansøgeren eller nogen, fra hvem dennes ret hidrører, har forevist frembringelsen på sådan officiel eller officielt anerkendt international udstilling, som omhandles i den i Paris den 22. november 1928 indgåede konvention om Internationale Udstillinger.

§ 6. Den ved brugsmodele registrering opnåede eneret indebærer, at andre end brugsmodele haveren ikke uden brugsmodele haverens tilladelse må udnytte frembringelsen ved at fremstille, udbyde, bringe i omsætning eller anvende det produkt, der er genstand for brugsmodele beskyttelsen, eller importere eller besidde produktet med sådant formål.

Stk. 2. Eneretten indebærer ligeledes, at andre end brugsmodele haveren ikke uden brugsmodele haverens tilladelse må udnytte frembringelsen ved at levere eller tilbyde nogen, som ikke er berettiget til at udnytte frembringelsen, midler til at udøve frembringelsen her i landet, såfremt disse midler vedrører et væsentligt element i frembringelsen, og leverandøren eller tilbudsgiv-

veren ved, eller det efter omstændighederne er åbenbart, at de er egnede og bestemt til sådan anvendelse. Er midlet en i handelen almindelig forekommende vare, gælder dette dog kun, såfremt den, der leverer eller tilbyder at levere midlet, tilskynder modtageren til at begå handlinger som nævnt i stk. 1. Ved anvendelsen af bestemmelserne i 1. og 2. pkt. anses personer, der udfører handlinger som nævnt i stk. 3, nr. 1, 3 eller 4, ikke for berettigede til at udnytte frembringelsen.

Stk. 3. Eneretten omfatter ikke:
handling, der udføres i ikke-erhvervsmæssigt øjemed,
handling angående produkter, som af brugsmodehaveren eller med dennes samtykke er bragt i omsætning her i landet eller i et andet land indenfor Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS),
handling, som udføres i forsøgsøjemed i forbindelse med genstanden for den registrerede frembringelse, eller
tilberedning i et apotek af et lægemiddel efter lægerecept i individuelle tilfælde eller handling, der vedrører lægemiddelet.

§ 7. Patentmyndigheden her i landet er Patentdirektoratet og Patentankenævnet (Ankenævnet for Industriel Ejendomsret). Ved patentmyndigheden forstås i denne lov patentmyndigheden her i landet, medmindre andet er angivet.

Stk. 2. Ansøgning om registrering af en brugsmode indleveres til Patentdirektoratet, som er registreringsmyndighed. Ansøgningen skal indeholde en angivelse af, hvad der ønskes beskyttet. For ansøgningen skal der betales et gebyr.

Stk. 3. Iskes beskyt30.92 -12.9130.241047 95ibru 0115 Tw (Stk. 3.)g Tw 4mn Tc1aw (gen et landmndighed. A) Tj 1674

teriale er markedsført, forudsat at det fremstillede materiale ikke efterfølgende anvendes til yderligere reproduktion eller formering.

§ 8. Vedrører ansøgningen en frembringelse af et produkt fremstillet ved en mikrobiologisk fremgangsmåde, finder patentlovens § 8, stk. 2, 4. pkt., om beskrivelse og § 8 a om deponering af biologisk materiale tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Er biologisk materiale deponeret i henhold til patentlovens § 8 a, jf. stk. 1, har enhver ret til at få udleveret en prøve, når akterne bliver tilgængelige i henhold til § 16. Patentlovens § 22, stk. 6-8, om udlevering af en prøve finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter regler om deponering og udlevering efter stk. 1 og 2.

§ 8. Uanset § 7, stk. 1 og 2, indebærer salg eller anden form for markedsføring af formeringsmateriale fra planter, som foretages af brugsmodelhaveren eller med dennes samtykke, til en landbruger til landbrugsmæssige formål, at landbrugeren har tilladelse til selv at anvende sit høstudbytte til reproduktion eller formering på sin egen bedrift, idet dog omfanget af og vilkårene for dette er anført i artikel 14 i Rådets forordning om EF-sortsbeskyttelse.

Stk. 2. Uanset § 7, stk. 1 og 2, indebærer salg eller anden form for markedsføring af avlsdyr eller andet animalsk reproduktionsmateriale, som foretages af brugsmodelhaveren eller med dennes samtykke, til en landbruger, at landbrugeren har tilladelse til at anvende dyret eller andet animalsk reproduktionsmateriale til egne landbrugsformål men ikke til at sælge det i forbindelse med eller med henblik på reproduktion i kommercielt øjemed. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter bestemmelser for omfanget af og vilkårene for landbrugerens anvendelse af sådanne brugsmodelregistreringer til egne landbrugsformål.

§ 9. I samme ansøgning må ikke søges brugsmodelregistrering af to eller flere af hinanden uafhængige frembringelser.

§ 9. Den, der her i landet erhvervsmæssigt udnyttede frembringelsen, da brugsmodel-

§ 13. Finder patentmyndigheden, at ansøgningen ikke er forskriftsmæssig, skal ansøgeren underrettes herom og opfordres til inden en frist at udtale sig eller berigtige ansøgningen.

Stk. 2. Ansøgningen henlægges, hvis ansøgeren undlader at udtale sig eller at træffe foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen inden fristens udløb. Underretning af ansøgeren efter stk. 1 skal indeholde oplysning herom.

Stk. 3. Behandlingen af ansøgningen genoptages, hvis ansøgeren inden 2 måneder efter udløbet af den fastsatte frist udtaler sig eller træffer foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen og betaler et genoptagelsesgebyr.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse, når anmodning er fremsat i henhold til § 12, stk. 2.

§ 14. Er ansøgningen fundet i overensstemmelse med forskrifterne, registreres frembringelsen. Meddelelse om brugsmodelregistreringen offentliggøres af Patentdirektoratet.

Stk. 2. Finder patentmyndigheden noget til hinder for at imødekomme ansøgningen, og har ansøgeren haft lejlighed til at udtale sig om hindringen, skal ansøgningen afslås, medmindre patentmyndigheden finder grund til på ny at give ansøgeren opfordring efter § 13.

§ 15. Påstår eller godtgør nogen over for patentmyndigheden, at den pågældende og ikke ansøgeren er berettiget til frembringelsen, finder patentlovens §§ 17 og 18 tilsvarende anvendelse.

modelansøgningen.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om begæring efter stk. 1.

§ 13. Patentmyndigheden her i landet er Patent- og Varemærkestyrelsen, der ledes af en direktør, og Ankenævnet for Patenter og Varemærker. Ved patentmyndigheden forstås i denne lov patentmyndigheden her i landet, medmindre andet er angivet.

§ 14. Ansøgning om registrering af en brugsmodel indleveres til Patent- og Varemærkestyrelsen, som er registreringsmyndighed. Ansøgningen skal indeholde en angivelse af, hvad der ønskes beskyttet.

For ansøgningen skal der betales et gebyr.

Stk. 2. I ansøgningen skal frembringelsen være så tydeligt beskrevet eller vist, at en fagmand på grundlag heraf kan udøve den.

Stk. 3. Vedrører ansøgningen en frembringelse af et produkt fremstillet ved en mikrobiologisk fremgangsmåde, skal ansøgningen i de tilfælde kun anses for tilstrækkelig tydeligt angivet, såfremt betingelserne i § 15 stk. 1-2 tillige er opfyldt.

§ 15. Skal der ved udøvelsen af frembringelsen anvendes biologisk materiale, som hverken er almindeligt tilgængeligt eller kan beskrives således i ansøgningens akter, at en fagmand på grundlag af disse kan udøve frembringelsen, skal en prøve af det biologiske materiale deponeres senest den dag, da ansøgningen bliver indleveret. Prøven skal herefter være deponeret således, at en prøve kan udleveres i Danmark.

Stk. 2. Ophører en deponeret prøve med at

være levedygtig, eller kan en prøve af andre grunde ikke udleveres, skal den erstattes med en ny prøve af samme biologiske materiale inden for den frist, og i øvrigt i overensstemmelse med de regler, der fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren. Den nye deponering anses for foretaget allerede fra den dag, da den tidligere deponering blev foretaget.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler for deponering og udlevering efter stk. 1 og 2.

§ 16. Fra og med den dag, da frembringelsen registreres, skal akterne i ansøgningen holdes tilgængelige for enhver. På begæring af ansøgeren kan registrering af frembringelsen udsættes i indtil 15 måneder fra ansøgningsdagen eller, hvis der er anmodet om prioritet, fra prioritetsdagen, jf. § 5.

Stk. 2. Når 15 måneder er forløbet fra ansøgningsdagen eller, hvis der er begæret prioritet, fra prioritetsdagen, skal akterne, selv om frembringelsen ikke er registreret, holdes tilgængelige for enhver.

Stk. 3. På anmodning af ansøgeren skal sagens akter gøres tilgængelige tidligere end foreskrevet i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Indeholder et dokument forretningshemmeligheder, der ikke angår frembringelsen, finder patentlovens § 22, stk. 5, tilsvarende anvendelse.

§ 17. Ved international brugsmodeansøgning forstås en ansøgning i henhold til den i Washington den 19. juni 1970 indgåede Patentsamarbejdsstraktat.

Stk. 2. International brugsmodeansøgning indleveres til en patentmyndighed eller international organisation, som i henhold til traktaten og gennemførelsesforskrifterne er berettiget til at modtage sådan ansøgning (modtagende myndighed). Til patentmyndigheden her i landet kan en international brugsmodeansøgning indleveres i overensstemmelse med regler, der fastsættes af Erhvervsministeren. Ansøgeren skal til patentmyndigheden betale det for ansøgningen fastsatte gebyr.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 18-25 finder anvendelse på internationale brugsmodeansøgninger, som omfatter Danmark.

§ 16. I samme ansøgning må der ikke søges om brugsmode registrering af to eller flere af hinanden uafhængige frembringelser.

§ 17. Soges brugsmode registrering på en frembringelse, som fremgår af en af ansøgeren tidligere indleveret brugsmodeansøgning, der ikke er endeligt afgjort af patentmyndigheden, skal den senere ansøgning på ansøgerens begæring anses som indleveret på det tidspunkt, da de akter, hvoraf frembringelsen fremgår, indkom til patentmyndigheden. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler herfor.

§ 18. En international brugsmodelansøgning, for hvilken den modtagende myndighed har fastsat international indleveringsdag, har samme virkning som en her i landet den pågældende dag indleveret brugsmodelansøgning. Bestemmelsen i § 3, stk. 2, 2. pkt., finder dog kun anvendelse, såfremt ansøgningen er videreført i henhold til § 20.

§ 19. En international brugsmodelansøgning skal anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark i de tilfælde, som omhandles i traktatens artikel 24, stk. 1, (i) og (ii).

§ 20. Patentlovens § 31 om videreførelse af en international ansøgning for Danmark finder tilsvarende anvendelse, dog således at fristerne i patentlovens § 31, stk. 1 og stk. 2, sidste led, for internationale brugsmodelansøgninger er henholdsvis 22 og 32 måneder.

§ 21. Tilbagetager ansøgeren en begæring om international forberedende registrerbarhedsprøvning eller en erklæring om, at ansøgeren agter at anvende resultatet af denne prøvning ved ansøgning om brugs-

§ 18. En ansøgning om brugsmodelregistrering må ikke ændres, således at brugsmodelregistrering søges på noget, som ikke fremgik af ansøgningen, da denne blev indleveret.

§ 19. Patentmyndigheden påser, at ansøgningen opfylder betingelserne i §§ 1, 2, 3, 4, 16 og 18.

Stk. 2. Ansøgeren kan mod betaling af et gebyr anmode om, at Patent- og Varemærkestyrelsen tillige påser, at betingelserne om at frembringelsen skal være ny og adskille sig tydeligt fra det allerede kendte, jf. § 5, er opfyldt.

§ 20. Finder patentmyndigheden, at ansøgningen ikke er forskriftsmæssig, skal ansøgeren underrettes herom og opfordres til inden en nærmere angiven frist at udtale sig eller berigtige ansøgningen.

Stk. 2. Ansøgningen henlægges, hvis ansøgeren undlader at udtale sig eller at træffe foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen inden fristens udløb. Underretning af ansøgeren efter stk. 1 skal indeholde oplysning herom.

Stk. 3. Behandlingen af ansøgningen genoptages, hvis ansøgeren inden 2 måneder efter udløbet af den fastsatte frist udtaler sig eller træffer foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen og betaler det fastsatte genoptagelsesgebyr.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse, når ansøgeren i henhold til § 19, stk. 2 har anmodet om, at Patent- og Varemærkestyrelsen tillige påser, at betingelserne for, at frembringelsen er ny og adskiller sig tydeligt fra det allerede kendte, er opfyldt.

§ 21. Er ansøgningen fundet i overensstemmelse med forskrifterne, registreres frembringelsen. Meddelelse om brugsmodelregistreringen offentliggøres af Patent- og Varemærkestyrelsen.

modelregistrering for Danmark, finder patentlovens § 32 tilsvarende anvendelse med de fristændringer, som følger af § 20.

§ 22. Når en international brugsmodeansøgning er videreført i henhold til § 20, finder bestemmelserne i kapitel 1 og 2 samt § 37, stk. 1, 2, 4 og 5, anvendelse på ansøgningen og dens behandling med de afvigelser, der er fastsat i nærværende paragraf og i §§ 23 og 24. Ansøgningen må kun efter ansøgerens begæring optages til behandling forinden udløbet af de frister, som gælder i henhold til § 20.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 16, stk. 2 og 3, finder anvendelse, allerede inden ansøgningen er videreført, når ansøgeren har opfyldt sin forpligtelse i henhold til § 20 til at indlevere en oversættelse af ansøgningen, eller hvis ansøgningen er affattet på dansk, når ansøgeren har indleveret en genpart af den til patentmyndigheden.

Stk. 3. Ved anvendelsen af § 31, jf. patentlovens § 48, samt §§ 38 og 42 anses en international brugsmodeansøgning at være gjort tilgængelig for enhver, når den er tilgængelig i henhold til stk. 2.

Stk. 4. Opfylder brugsmodeansøgningen traktatens krav med hensyn til form og indhold, skal den godkendes i så henseende.

§ 23. Patentlovens § 34 om meddelelse af eller afslag på patent, § 35 om meddelelse og offentliggørelse og § 37 om tilbagetagelse og manglende international forberedende registrerbarhedsprøvning finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Finder patentmyndigheden noget til hinder for at imødekomme ansøgningen, og har ansøgeren haft lejlighed til at udtale sig om hindringen, skal ansøgningen afslås, medmindre patentmyndigheden finder grund til på ny at opfordre ansøgeren til at udtale sig eller berigtige ansøgningen efter § 20.

§ 22. Påstår nogen over for patentmyndigheden, at den pågældende, og ikke ansøgeren, er berettiget til frembringelsen, kan patentmyndigheden, hvis den finder spørgsmålet tvivlsomt, opfordre den pågældende til inden en nærmere angiven frist at anlægge retssag herom. Efterkommes opfordringen ikke, kan påstanden lades ude af betragtning ved afgørelse af brugsmodeansøgningen. Underretning herom skal gives i opfordringen.

Stk. 2. Er der anlagt sag om retten til en frembringelse, på hvilken der søges brugsmoderegistrering, kan behandlingen af brugsmodeansøgningen stilles i bero, indtil retssagen er endeligt afgjort.

§ 23. Godtgør nogen over for patentmyndigheden, at den pågældende og ikke ansøgeren er berettiget til frembringelsen, skal patentmyndigheden overføre ansøgningen til den pågældende, såfremt denne begærer det. Den, til hvem brugsmodeansøgningen således overføres, skal betale nyt ansøgningsgebyr.

Stk. 2. Er der fremsat begæring om overførelse af en brugsmodeansøgning, må ansøgningen ikke henlægges, afslås eller imødekommes, før der er taget endelig stilling til begæringen.

§ 24. Har en del af en international brugsmodelansøgning ikke været genstand for international nyhedsundersøgelse eller international forberedende registrerbarhedsprøvning, fordi ansøgningen er blevet anset for at omfatte to eller flere af hinanden uafhængige frembringelser, og har ansøgeren ikke inden for den fastsatte frist betalt tillægsgebyr i henhold til traktaten, skal patentmyndigheden undersøge, om bedømmelsen var rigtig. Findes dette at være tilfældet, skal den pågældende del af ansøgningen anses for tilbagetaget hos patentmyndigheden, medmindre ansøgeren betaler det fastsatte gebyr inden 2 måneder efter, at patentmyndigheden har givet ansøgeren underretning om udfaldet af undersøgelsen. Finder patentmyndigheden, at bedømmelsen ikke var rigtig, skal den fortsætte behandlingen af ansøgningen i dens helhed.

Stk. 2. Ansøgeren kan påklage en afgørelse i henhold til stk. 1, hvorved det er antaget, at en brugsmodelansøgning omfatter to eller flere af hinanden uafhængige frembringelser. Bestemmelserne i § 37 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Stadfæstes direktoratets afgørelse, regnes fristen for betaling af gebyr i henhold til stk. 1 fra den dag, da endelig afgørelse foreligger.

§ 24. Frembringelsen registreres tidligst 15 måneder fra ansøgningens indleveringsdag eller, hvis der er anmodet om prioritet, fra prioritetsdagen, jf. § 11.

Stk. 2. På begæring af brugsmodelansøgeren kan publicering af ansøgningen eller registreringen af frembringelsen ske tidligere.

Stk. 3. Når 15 måneder er forløbet fra ansøgningsdagen eller, hvis der er begæret prioritet, fra prioritetsdagen, skal akterne, selv om frembringelsen ikke er registreret, holdes tilgængelige for enhver. Er der truffet beslutning om henlæggelse eller afslag, må akterne dog ikke holdes tilgængelige, medmindre ansøgeren begærer genoptagelse, påklager det meddelte afslag eller i henhold til §§ 67 eller 68 begærer genoprettelse af rettigheder.

Stk. 4. Når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 2 eller 3, skal bekendtgørelse herom udfærdiges.

Stk. 5. Indeholder et dokument forretningshemmeligheder, som ikke angår en frembringelse, på hvilken der søges eller er registreret brugsmodel, kan patentmyndigheden, når særlige grunde foreligger, på begæring bestemme, at dokumentet helt eller delvist ikke skal være tilgængeligt. Er sådan begæring indgivet, må dokumentet ikke gøres tilgængeligt, før afgørelse er truffet eller i det tidsrum, hvori afgørelsen kan påklages. Klage har opsættende virkning.

Stk. 6. Er en prøve af biologisk materiale deponeret i henhold til § 15, stk. 1, har enhver ret til at få en prøve af materialet, når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 3. Efter brugsmodelregistreringen kan udleveringen ske til enhver, der anmoder herom, uanset om brugsmodelregistreringen er ophørt eller er kendt ugyldig. Dette medfører dog ikke, at en prøve skal udleveres til nogen, som efter bestemmelser fastsat i eller i medfør af lov ikke må håndtere det deponerede materiale. En prøve skal heller ikke udleveres til nogen, hvis det på grund af materialets farlige egenskaber antages at være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende er i besiddelse af prøven.

Stk. 7. Uanset stk. 6 kan ansøgeren begære,

at udlevering af en prøve i tiden, indtil brugsmodel er registreret, kun kan ske til en særlig sagkyndig. Hvis en ansøgning er blevet afslået, tilbagetaget eller anses for tilbagetaget, kan ansøgeren begære, at en prøve af det deponerede materiale i 10 år fra brugsmodelansøgningens indlevering kun må udleveres til en særlig sagkyndig.

Stk. 8. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter bestemmelser om fremsættelse af begæring om udlevering, om fristen for fremsættelse af sådanne begæringer og om, hvem der kan benyttes som sagkyndig.

Stk. 9. Begæring om udlevering af prøven skal fremsættes over for patentmyndigheden og indeholde en erklæring om at iagttagende de begrænsninger i brugen af prøven, som fremgår af de regler, der fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren. Såfremt prøven skal udleveres til en særlig sagkyndig, skal erklæringen i stedet afgives af denne.

§ 25. Patentlovens § 38, stk. 1 og 2, om patentmyndighedens efterprøvelse af rigtigheden af en modtagende myndigheds afgørelse eller en afgørelse fra Det Internationale Bureau finder tilsvarende anvendelse for brugsmodelansøgninger.

Stk. 2. Finder patentmyndigheden, at den modtagende myndighed eller Det Internationale Bureaus afgørelse er urigtig, skal patentmyndigheden behandle ansøgningen i henhold til kapitel 1 og 2 samt § 37, stk. 1, 2, 4 og 5. Hvis international indleveringsdag ikke er fastsat af den modtagende

Stk. 5. Afgørelser truffet af Patent- og Varemærkestyrelsen, som kan indbringes for Ankenævnet for Patenter og Varemærker, kan ikke indbringes for domstolene, før ankenævnets afgørelse foreligger. Ønskes en afgørelse, der er truffet af Ankenævnet for Patenter og Varemærker, indbragt for domstolene, må sag anlægges senest 2 måneder fra den dag, hvor der er givet den pågældende underretning om afgørelsen.

Stk. 6. Afgørelser, hvorved begæring om hemmeligholdelse af forretningshemmeligheder i henhold til § 24, stk. 5, er afslået, kan påklages af den, der har fremsat begæringen.

§ 26. Patentlovens § 88 om konvertering af en europæisk patentansøgning til en dansk patentansøgning finder tilsvarende anvendelse på en europæisk patentansøgning, der konverteres til en dansk brugsmodelansøgning. Erhvervsministeren fastsætter de nærmere regler herom.

§ 26. Ved international brugsmodelansøgning forstås en ansøgning i henhold til den i Washington den 19. juni 1970 indgåede Patentsamarbejdsstraktat.

Stk. 2. International brugsmodelansøgning indleveres til en patentmyndighed eller international organisation, som i henhold til traktaten og gennemførelsesforskrifterne er berettiget til at modtage sådan ansøgning (modtagende myndighed). Til patentmyndigheden her i landet kan en international brugsmodelansøgning indleveres i overensstemmelse med regler, der fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren. Ansøgeren skal betale det for ansøgningen fastsatte gebyr til patentmyndigheden.

Stk. 3. §§ 27-35 finder anvendelse på internationale brugsmodelansøgninger, som omfatter Danmark.

§ 27. Efter registrering må beskyttelsens omfang ikke udvides.

Stk. 2. Brugsmodelregistreringens beskyttelsesomfang bestemmes af brugsmodelkravene. Til forståelse af brugsmodelkravene kan vejledning hentes fra beskrivelsen og tegningen.

§ 27. En international brugsmodelansøgning, for hvilken den modtagende myndighed har fastsat international indleveringsdag, har samme virkning som en brugsmodelansøgning, der er indleveret her i landet den pågældende dag. Bestemmelsen i § 5, stk. 2, 2. pkt., finder dog kun anvendelse, såfremt ansøgningen er videreført i henhold til § 29.

§ 28. Brugsmodelregistreringen gælder, indtil 3 år er forløbet fra den dag, ansøgning om registrering blev indleveret, og kan fornyes for yderligere to perioder af henholdsvis 3 og 4 år mod betaling af de Brug TD t20årunt

Stk. 2. Fornyelse af registreringen skal bekendtgøres

§ 29. Hvis retten til en registreret brugsmodel overgår til en anden, eller hvis nogen opnår licens, herunder tvangslicens, indføres dette på anmodning i registeret. Er en registreret licens ophørt, skal licensen på anmodning slettes af registeret.

§ 30. Indehaveren af en registreret brugsmodel, hvis udnyttelse er afhængig af et patent eller en registreret brugsmodel, der tilhører en anden, kan opnå tvangslicens til udnyttelse af den opfindelse eller frembringelse, der er beskyttet ved dette patent eller denne brugsmodelregistrering, når det under hensyn til førstnævnte brugsmodels betydning eller af andre særlige grunde må anses for rimeligt.

Stk. 2. Indehaveren af det patent eller den registrerede brugsmodel, til hvis udnyttelse der er meddelt tvangslicens i medfør af bestemmelsen i stk. 1, kan opnå tvangslicens til udnyttelse af den anden registrerede brugsmodel, medmindre særlige hensyn taler herimod.

§ 29. Ønsker ansøgeren at videreføre en international brugsmodelansøgning for Danmark, skal han inden 33 måneder fra den internationale indleveringsdag, eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen, betale det fastsatte gebyr til patentmyndigheden samt indlevere en oversættelse til dansk af den internationale ansøgning i det omfang, som økonomi- og erhvervsministeren fastsætter. Hvis ansøgningen er affattet på dansk, skal ansøgeren inden 33 måneder indlevere en genpart af ansøgningen.

Stk. 2. Såfremt ansøgeren har betalt det fastsatte gebyr inden den i stk. 1 fastsatte frist, kan den krævede oversættelse eller genpart indleveres inden en yderligere frist på 2 måneder, mod at der betales et fastsat tillægsgebyr inden udløbet af den yderligere frist.

Stk. 3. Opfylder ansøgeren ikke kravene i denne paragraf, skal ansøgningen anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark.

§ 30. Når en international brugsmodelansøgning er videreført i henhold til § 29, finder bestemmelserne i kapitel 1 og 2 anvendelse på ansøgningen og dens behandling med de afvigelser, der er fastsat i nærværende paragraf og i §§ 31 og 34. Ansøgningen må kun optages til behandling inden udløbet af de frister, som gælder i henhold til § 29, hvis ansøgeren begærer det.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 24, stk. 2 og 3, finder anvendelse, allerede inden ansøgningen er videreført, når ansøgeren har opfyldt sin forpligtelse efter § 29 til at indlevere en oversættelse af ansøgningen, eller hvis ansøgningen er affattet på dansk, når ansøgeren har indleveret en genpart af den til patentmyndigheden.

Stk. 3. Ved anvendelsen af §§ 41 og 43-45 om tvangslicens, § 53 om pligt til at give oplysning om brugsmodel og § 57 om beskyttelse af frembringelsen i perioden mellem indlevering og registrering anses en international brugsmodelansøgning for at være gjort tilgængelig for enhver, når den

er tilgængelig i henhold til stk. 2.

Stk. 4. Opfylder brugsmødelansøgningen patentsamarbejdsstraktatens krav med hensyn til form og indhold, skal den godkendes i så henseende.

, skal den godkendes i så henseende.

§ 31. Patentlovens §§ 45 og 47-49 om tvangslicens og § 50 om kompetence for Sø- og Handelsretten til at afgøre spørgsmål om meddelelse af tvangslicens finder tilsvarende anvendelse for brugsmødeller.

§ 31. I en international brugsmødelansøgning må der ikke registreres en brugsmødel eller gives afslag før efter udløbet af en af økonomi- og erhvervsministeren fastsat frist, medmindre ansøgeren har givet samtykke til, at ansøgningen afgøres forinden.

§ 32. En brugsmødelregistrering kan ved dom kendes ugyldig, hvis

1) registreringen ikke er foretaget i overensstemmelse med §§ 1

myndigheden fremsætte anmodning om hel eller delvis udslettelse af registreringen.

Anmodningen kan alene begrundes med, at 1) registreringen ikke er foretaget i overensstemmelse med §§ 1-3,

2) registreringen angår en frembringelse, som ikke er så tydeligt beskrevet eller vist, at en fagmand på grundlag heraf kan udøve den,

3) ansøgningen er ændret i strid med § 11 eller

4) beskyttelsesomfanget er udvidet efter registreringen.

Stk. 2. En anmodning efter stk. 1 skal være ledsaget af dokumentation i de tilfælde, hvor anmodningen begrundes med, at registreringen ikke er foretaget i overensstemmelse med § 3. Er anmodningen fremsat på grundlag af et af de øvrige forhold, som er nævnt i stk. 1, kan patentmyndigheden tillige forlange dokumentation for at tage stilling til anmodningen. Med en anmodning skal der følge et gebyr.

Stk. 3. Uanset stk. 2, 1. pkt., kan enhver mod betaling af et forhøjet gebyr uden nærmere dokumentation anmode Patentdirektoratet om at foretage en prøvning af, om betingelserne i § 3 er opfyldt.

international nyhedsundersøgelse eller international forberedende registrerbarehedsprøvning, fordi ansøgningen er blevet anset for at omfatte to eller flere af hinanden uafhængige frembringelser, og har ansøgeren ikke inden for den fastsatte frist betalt tillægsgebyr i henhold til patentsamarbejdsstraktaten, skal patentmyndigheden undersøge, om bedømmelsen var rigtig. Findes dette at være tilfældet, skal den pågældende del af ansøgningen anses for tilbagetaget hos patentmyndigheden, medmindre ansøgeren betaler det fastsatte gebyr inden 2 måneder efter, at patentmyndigheden har givet ansøgeren underretning om udfaldet af undersøgelsen. Finder p64p Tw (a-)Thb42.96 TD0 -12.96 T

onal indleveringsdag ikke er fastsat af den modtagende myndighed, skal ansøgningen anses for indleveret den dag, som patentmyndigheden finder burde have været fastsat som international indleveringsdag. Opfylder ansøgningen patentsamarbejdstreatatens krav med hensyn til form og indhold, skal den godkendes i så henseende. Stk. 4. Bestemmelsen i § 5, stk. 2, 2. pkt., finder anvendelse for ansøgninger, som er optaget til behandling i henhold til stk. 2, hvis ansøgningen bliver almindeligt tilgængelig i henhold til § 24.

§ 36. Konstaterer patentmyndigheden efter indgivelse af anmodning i henhold til § 34, at der foreligger hindring for registrering, skal registreringen udslettes. Udslettelse af registreringen bekendtgøres af Patentdirektoratet, når afgørelsen er blevet endelig. *Stk. 2.* Hvis intet er til hinder for, at brugsmodelregistreringen opretholdes i ændret form, beslutter patentmyndigheden at ændre registreringen, hvis brugsmodelindehaveren er enig i den ændrede formulering, som patentmyndigheden vil give brugsmodelregistreringen, og et gebyr for bekendtgørelse af meddelelse om ændring er betalt inden udløbet af den fastsatte frist. *Stk. 3.* Hvis brugsmodelindehaveren ikke er enig i den ændrede formulering eller ikke betaler gebyret for bekendtgørelse om ændringen rettidigt, anses brugsmodelregistreringen for ophævet. *Stk. 4.* Finder patentmyndigheden, at anmodningen ikke kan medføre hel eller delvis udslettelse, afslås anmodningen, og brugsmodelregistreringen opretholdes.

§ 36. Anses en europæisk patentansøgning, som er indleveret til en national patentmyndighed, som tilbagetaget som følge af, at Den Europæiske Patentmyndighed ikke inden for den fastsatte frist har modtaget ansøgningen, skal patentmyndigheden på ansøgerens begæring anse den for konverteret til en ansøgning om brugsmodelregistrering her i landet, såfremt:

1)

begæringen fremsættes over for den nationale myndighed, som modtog ansøgningen, inden 3 måneder efter, at der er givet ansøgeren underretning om, at ansøgningen anses for tilbagetaget,

2)

begæringen indkommer til patentmyndigheden her i landet inden 20 måneder fra den dag, ansøgningen blev indleveret eller, hvis prioritet er begæret, fra prioritetsdagen og

3)

ansøgeren inden for en af økonomi- og erhvervsministeren fastsat frist betaler det fastsatte ansøgningsgebyr og indleverer en oversættelse af ansøgningen til dansk.

Stk. 2. Opfylder brugsmodelansøgeren den europæiske patentkonventions krav med hensyn til ansøgningens form, skal den godkendes i så henseende.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter de nærmere regler for retten til at konvertere en europæisk patentansøgning til en ansøgning om brugsmodelregistrering her i landet efter stk. 1.

§ 37. Klage over Patentdirektoratets endelige afgørelse af en brugsmødelansøgning kan indgives til Patentankenævnet af ansøgeren. Det samme gælder brugsmødelindehaveren, når en brugsmødelregistrering udslettes helt eller delvis efter anmodning i henhold til § 34 eller ophæves i henhold til § 36, stk. 3. Opretholdes brugsmødelregistreringen i ændret eller uændret form trods anmodningen, kan afgørelsen påklages af den, der har fremsat anmodningen. Frafalder sidstnævnte sin klage, kan klagen alligevel prøves, når særlige grunde hertil foreligger.

Stk. 2. Klage efter stk. 1 indgives til Patentankenævnet senest 2 måneder efter, at Patentdirektoratet har givet den pågældende underretning om afgørelsen. I den samme frist skal det for klagen fastsatte gebyr betales. Sker dette ikke, skal klagen afvises.

Stk. 3. På klager over Patentdirektoratets afgørelser efter § 29 finder stk. 2 tilsvarende anvendelse. Andre, der har interesse i den pågældende afgørelse, kan senest 2 måneder efter, at afgørelsen er offentliggjort, indgive tilsvarende klage.

Stk. 4. Patentankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Afgørelser truffet af Patentdirektoratet, som kan indbringes for Patentankenævnet, kan ikke indbringes for domstolene, før ankenævnets afgørelse foreligger. Ønskes en afgørelse, der er truffet af Patentankenævnet, indbragt for domstolene, må sag anlægges senest 2 måneder fra den dag, ankenævnets afgørelse er meddelt den pågældende.

§ Tc 0Ad til

digheder, herunder navnlig hvis der ved overtrædelsen tilsigtes en betydelig og åbenbar retsstridig vinding, kan straffen stige til hæfte eller fængsel i indtil 1 år.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 3. Overtrædelser påtales af den forurettede. Dog påtales overtrædelser, som omfattes af stk. 1, 2. pkt., af det offentlige, når den forurettede anmoder herom. Sagerne behandles da som politisager, dog at retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

§ 40. Den, som krænker en andens eneret i henhold til denne lov, skal udrede rimeligt vederlag for udnyttelsen af brugsmodellen samt erstatning for den yderligere skade, som krænkelsen måtte have medført.

§ 41. Foreligger der krænkelse af en brugsmodel, kan retten bestemme, at de krænkende produkter tilintetgøres, udleveres eller ændres. Patentlovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

betales 3 måneder før forfaldsdagen.

Stk. 2. For en senere ansøgning, som omhandlet i § 17, forfalder fornyelsesgebyrer for de perioder, der er begyndt før den senere ansøgning blev indleveret, ikke i noget tilfælde før 2 måneder efter den dag, den senere ansøgning blev indleveret. For en international brugsmødelansøgning forfalder fornyelsesgebyrer for perioder, som er begyndt før den dag, ansøgningen blev videreført efter § 29 eller optaget til behandling efter § 35, eller som begynder inden 2 måneder efter denne dag, ikke i noget tilfælde før 2 måneder efter den dag ansøgningen blev videreført eller optaget til behandling.

Stk. 3. Fornyelsesgebyr kan med den fastsatte forhøjelse betales indtil 6 måneder efter, at det forfalder.

Stk. 4. Patent- og Varemærkestyrelsen opkræver fornyelsesgebyrer hos brugsmødelansøgeren, brugsmødelhaveren eller en eventuel udpeget fuldmægtig, men Patent- og Varemærkestyrelsen er ikke ansvarlig for rettighedstab som følge af manglende opkrævning.

§ 40. Er en brugsmødelregistrering overgået til en anden, er licens givet, er en brugsmødelregistrering pantsat, er der foretaget udlæg i brugsmødelregistreringen eller er brugsmødelhaver taget under konkursbehandling, skal dette på begæring indføres i brugsmødelregistret.

Stk. 2. Godtgøres det, at en registreret licens er ophørt, skal licensen slettes af registret.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder også for tvangslicens og rettigheder i henhold til § 48, stk. 2.

Stk. 4. Søgsmål vedrørende en brugsmødelregistrering kan altid anlægges mod den, som i registret er indført som brugsmødelhaver, og meddelelse fra patentmyndigheden kan sendes til ham.

§ 41. Hvis en registreret frembringelse, når der er forløbet 3 år fra brugsmødelens registrering og 4 år fra brugsmødelansøgningens indlevering, ikke udøves her i landet i et rimeligt omfang, kan den, som vil udøve frembringelsen her i landet, opnå

tvangslicens dertil, medmindre der foreligger rimelig grund til undladelsen.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at udøvelse i et andet land skal sidestilles med udøvelse her i landet ved anvendelsen af stk. 1. Sådan bestemmelse kan gøres betinget af gensidighed.

§ 42. Udnytter nogen uhjemlet erhvervmæssigt en frembringelse efter, at akterne i ansøgningen er gjort tilgængelige for enhver, og fører ansøgningen til registrering, finder § 41 tilsvarende anvendelse.

§ 42. Indehaveren af en registreret brugsmodel, hvis udnyttelse er afhængig af et patent eller en registreret brugsmodel, der tilhører en anden, kan opnå tvangslicens til udnyttelse af den patentbeskyttede opfindelse eller den ved brugsmodelregistreringen beskyttede frembringelse, hvis den førstnævnte frembringelse udgør et vigtigt teknisk fremskridt af væsentlig økonomisk betydning.

Stk. 2. Indehaveren af patentet eller af den registrerede brugsmodel, til hvis udnyttelse der er meddelt tvangslicens i medfør af stk. 1, skal på rimelige vilkår kunne opnå tvangslicens til udnyttelse af den anden frembringelse.

§ 43. Patentlovens § 63 om meddelelse om sagsanlæg og om fravigelse fra værneting finder tilsvarende anvendelse.

§ 43. Når vigtige almene interesser gør det påkrævet, kan den, der erhvervmæssigt vil udnytte en frembringelse, på hvilken en anden har brugsmodelbeskyttelse, få tvangslicens hertil.

§ 44. Søgsmål i henhold til denne lov anlægges ved landsretten i første instans. Dog anlægges søgsmål om tvangslicens ved Sø- og Handelsretten i København, jf. § 31.

Stk. 2. Ansøgere og brugsmodelindehavere, der ikke er bosat her i landet, anses for at have hjemting i København i sager, der anlægges efter denne lov.

Stk. 3. Udskrift af domme, der vedrører brugsmodelansøgninger eller brugsmodelregistreringer, tilstilles Patentdirektoratet ved rettens foranstaltning.

§ 44. Den, som, da en brugsmodelansøgning blev gjort tilgængelig for enhver, her i landet erhvervmæssigt udnyttede den frembringelse, hvorpå der søges brugsmodelregistrering, kan, hvis ansøgningen fører til en registreret brugsmodel, få tvangslicens til udnyttelsen, når ganske særlige grunde taler herfor, og den pågældende ikke havde kendskab til ansøgningen og ej heller med rimelighed har kunnet skaffe sig sådant kendskab. Sådant ret tilkommer under tilsvarende forudsætninger også den, som havde truffet væsentlige foranstaltninger til erhvervmæssig udnyttelse af frembringelsen her i landet.

Stk. 2. Sådant tvangslicens kan omfatte tiden forud for brugsmodellens registrering.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at udnyttelse i et andet land

skal sidestilles med udnyttelse her i landet ved anvendelsen af bestemmelsen i stk. 1. Sådant bestemmelse kan gøres betinget af gensidighed.

§ 45. Patent- og Varemærkestyrelsen kan efter anmodning påtage sig at løse særlige opgaver, der vedrører brugsmodeller og brugsmodelret. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om denne servicevirksomhed og om betalingen herfor samt om betalingen af gebyr for rykker-skrivelser ved for sen betaling.

Stk. 2. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder, bortset fra § 4, stk. 2, ikke for de opgaver, der er nævnt i stk. 1, 1. pkt.

§ 46. Erhvervsministeren fastsætter regler om registeret over brugsmodeller og dets indretning, om offentlighedens adgang til registeret, om offentliggørelse af registreringer og om udgivelse og indholdet af en publikation vedrørende brugsmodeller. Publikationen udfærdiges af Patentdirektoratet.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter størrelsen m.v. af de gebyrer, der er nævnt i loven.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser om udveksling af elektroniske data med patentmyndigheden.

§ 47. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at frembringelser, der vedrører fremgangsmåder, kan registreres som brugsmodeller.

§ 45. Tvangslicens må kun meddeles den, som ikke ved aftale har kunnet opnå licens på rimelige vilkår, og som kan antages at være i stand til at udnytte frembringelsen på rimelig og forsvarlig måde og i overensstemmelse med licensen.

Stk. 2. Tvangslicens er ikke til hinder for, at brugsmodelhaveren selv udnytter frembringelsen eller meddeler licens til andre.

Stk. 3. Tvangslicens kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet. For tvangslicens meddelt efter § 42, stk. 1, gælder endvidere, at overdragelse af tvangslicensen skal ske sammen med den brugsmodelregistrering, hvis udnyttelse er afhængig af et patent eller en registreret brugsmodel, der tilhører en anden.

Stk. 4. Tvangslicens vedrørende halvleder-teknologi kan kun meddeles til offentlig ikke-kommerciel udnyttelse eller for at bringe en konkurrencebegrænsende adfærd, som er fastslået ved dom eller administrativ afgørelse, til ophør.

§ 46. Sø- og Handelsretten i København afgør i første instans, om tvangslicens skal meddeles, og bestemmer ligeledes, i hvilket omfang frembringelsen må udnyttes, samt fastsætter vederlaget og de øvrige vilkår for tvangslicensen. For så vidt forholdene måtte ændre sig væsentligt, kan retten på begæring af hver af parterne op-hæve licensen eller fastsætte nye vilkår for denne.

§ 47. En brugsmodelregistrering kan ved dom kendes ugyldig, hvis:

1)

registreringen ikke er foretaget i overensstemmelse med §§ 1-5,

2)

registreringen angår en frembringelse, som ikke er så tydeligt beskrevet eller vist, at en fagmand på grundlag heraf kan udøve den,

3)

beskyttelsesomfanget er ændret i strid med § 18 eller

4)

beskyttelsesomfanget er udvidet efter registreringen.

Stk. 2. Hvis brugsmodelehaveren kun er delvis berettiget til brugsmodeleregistreringen, kan brugsmodeleregistreringen dog ikke kendes ugyldig i sin helhed.

Stk. 3. Sag kan, bortset fra de i stk. 4 nævnte tilfælde, rejses af enhver.

Stk. 4. Sager, som begrundes med, at en brugsmodele er registreret af en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget hertil, kan alene rejses af den, der påstår sig berettiget til brugsmodeleregistreringen. Sagen skal rejses inden 1 år efter, at den berettigede har fået kundskab om brugsmodelellens registrering og de øvrige forhold, på hvilke søgsmålet støttes. Var brugsmodelehaveren i god tro, da brugsmodelellens blev registreret, eller da han erhvervede brugsmodeleregistreringen, kan sagen ikke rejses senere end 3 år efter brugsmodelellens registrering.

§ 48. Henlægger Erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Patentdirektoratet, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 48. Er en brugsmodele registreret for en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget dertil, skal retten, hvis der nedlægges påstand derom af den berettigede, overføre registreringen til denne. Bestemmelserne i § 47, stk. 4, om tidspunktet for sagens anlæg finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Den, der frakendes registreringen, er, når han i god tro her i landet erhvervmæssigt har udnyttet frembringelsen eller truffet væsentlige foranstaltninger hertil, berettiget til mod rimeligt vederlag og i øvrigt på rimelige vilkår at fortsætte den påbegyndte eller iværksætte den planlagte udnyttelse med bibeholdelse af dennes

almindelige karakter. Sådant ret tilkommer under samme forudsætninger også indehavere af registrerede licensrettigheder.

Stk. 3. Rettigheder i henhold til stk. 2 kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori de udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 49. Giver brugsmodelhaveren over for patentmyndigheden afkald på brugsmodelregistreringen, skal patentmyndigheden erklære brugsmodelregistreringen for ophævet i sin helhed.

Stk. 2. Er der rejst søgsmål om overførelse af brugsmodelregistrering, kan registreringen ikke erklæres ophævet, før søgsmålet er endeligt afgjort.

.

§ 50. Når en brugsmodelregistrering har fundet sted, kan enhver mod betaling af gebyr over for patentmyndigheden fremsætte anmodning om prøvning af registreringen.

Stk. 2. Anmodning om prøvning kan alene støttes på de ugyldighedsgrunde, som er nævnt i § 47, stk. 1.

Stk. 3. Patentmyndigheden kan kræve at en anmodning efter stk. 1 er ledsaget af dokumentation.

Stk. 4. Rejser der ved domstolene sag om en brugsmodelregistrering, inden der er truffet endelig afgørelse om en anmodning efter stk. 1 vedrørende samme registrering, kan patentmyndigheden stille behandlingen af begæringen i bero, indtil sagen er endeligt afgjort, medmindre anmodningen er fremsat af brugsmodelhaveren.

§ 51. Er der fremsat anmodning efter § 50, skal brugsmodelhaveren gøres bekendt hermed og have lejlighed til at udtale sig herom. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler herfor.

§ 52. Konstaterer patentmyndigheden efter indgivelse af anmodning i henhold til § 50, at der foreligger hindring for registrering, bortfalder registreringen. Registreringens bortfald bekendtgøres af Patent- og Varemærkestyrelsen, når afgørelsen er blevet endelig.

Stk. 2. Hvis intet er til hinder for, at brugsmodele registreringen opretholdes i ændret form, beslutter patentmyndigheden at ændre registreringen, hvis brugsmodele haveren er enig i den ændrede formulering, som patentmyndigheden vil give brugsmodele registreringen, og et gebyr for bekendtgørelse af meddelelse om ændring er betalt inden udløbet af den fastsatte frist.

Stk. 3. Hvis brugsmodele haveren ikke er enig i den ændrede formulering eller ikke rettidigt betaler gebyret for bekendtgørelse om ændringen, anses brugsmodele registreringen for ophævet.

§ 53. En brugsmodele ansøger eller indehaver, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om brugsmodele registrering eller en registreret brugsmodele, inden akterne vedrørende registreringen er blevet tilgængelige for enhver, er pligtig til på begæring at give sit samtykke til, at vedkommende får adgang til at gøre sig bekendt med akterne i ansøgningssagen. Omfatter ansøgningen en deponeret prøve af biologisk materiale som nævnt i § 15, stk. 1, skal vedkommende også have ret til at få udleveret en prøve. § 24, stk. 6, 2. og 3. pkt., stk. 7 - 9, finder anvendelse i disse tilfælde.

Stk. 2. Den, som enten ved direkte henvendelse til en anden eller i annoncer eller ved påskrift på varer eller deres indpakning eller på anden måde angiver, at brugsmodele registrering er ansøgt eller registreret, uden samtidig at angive registreringen eller ansøgningens nummer, er pligtig uden unødigt ophold at give den, der begærer det, sådan oplysning. Angives det ikke udtrykkeligt, at brugsmodele er ansøgt eller registreret, men er oplysningen egnet til at fremkalde den opfattelse, at dette er tilfældet, skal der på begæring uden unødigt ophold gives oplysning om, hvorvidt brugsmodele er ansøgt eller registreret.

§ 54. Gør nogen indgreb i den eneret, som en brugsmodeleregistrering medfører (brugsmodeleindgreb), og sker dette forsætligt, straffes den pågældende med bøde. Under skærpene omstændigheder, herunder navnlig hvis der ved overtrædelserne tilsigtes en betydelig og åbenbar retsstridig vinding, kan straffen stige til fængsel i indtil 1 år.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Stk. 3. Overtrædelser påtales af den forurettede. Dog påtales overtrædelser, som omfattes af stk. 1, 2. pkt., af det offentlige, når den forurettede anmoder herom.

§ 55. Den, som forsætligt eller uagtsomt begår brugsmodeleindgreb, skal betale en erstatning til den forurettede.

Stk. 2. Erstatningen efter stk. 1 fastsættes under hensyntagen til blandt andet den forurettedes tabte fortjeneste eller krænkerens uberettigede fortjeneste. Der kan herudover fastsættes en godtgørelse for andre elementer end de økonomiske, herunder den ikke-økonomiske skade, som den forurettede har lidt.

Stk. 3. Erstatningen efter stk. 1 kan fastsættes til et beløb, der som minimum skal svare til størrelsen af det vederlag, som krænkeren skulle have betalt, hvis denne havde fået tilladelse til at udnytte frembringelsen.

§ 56. Med henblik på at forebygge yderligere brugsmodeleindgreb kan retten efter påstand ved dom blandt andet bestemme, at et produkt, der udgør et brugsmodeleindgreb, skal

1)

tilbagekaldes fra handlen,

2)

endeligt fjernes fra handlen,

3)

tilintetgøres,

4)

udleveres til den forurettede, eller
5)

ændres på en nærmere angiven måde.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på apparater, materialer, redskaber eller lignende, der primært har været anvendt til ulovlig fremstilling af en registreret frembringelse.

Stk. 3. Foranstaltningerne efter stk. 1 skal gennemføres uden godtgørelse til krænkeren og berører ikke en mulig erstatning til den forurettede. Foranstaltningerne skal gennemføres for krænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

Stk. 4. Ved en dom om foranstaltninger efter stk. 1 skal retten tage hensyn til forholdet mellem krænkelsens omfang, de beordrede foranstaltninger og tredjemands interesser.

Stk. 5. Retten kan efter påstand give krænkeren tilladelse til at råde over de i stk. 1 og 2 nævnte produkter, apparater, materialer, redskaber eller lignende i registreringens gyldighedstid eller en del af denne mod et rimeligt vederlag. Dette gælder dog kun, hvis

1)

krænkeren hverken har handlet forsætligt eller uagtsomt,

2)

foranstaltningerne efter stk. 1 ville skade krænkeren uforholdsmæssigt meget, og

3)

et rimeligt vederlag er tilstrækkeligt.

§ 57. Udnytter nogen uden tilladelse erhvervsmæssigt en frembringelse efter, at akterne i ansøgningen er gjort tilgængelige for enhver, og fører ansøgningen til brugsmodelregistrering, finder bestemmelserne om brugsmodelindgreb, bortset fra § 54 om bøde og hæfte, tilsvarende anvendelse. I tiden, indtil der er sket registrering, omfatter brugsmodelbeskyttelsen kun det, som fremgår såvel af brugsmodelkravene, som de forelå, da ansøgningen blev almindeligt tilgængelig, som af brugsmodelregistreringen, som det er registreret eller er opret-

holdt i ændret form efter § 52, stk. 2.

Stk. 2. Den pågældende skal kun betale erstatning efter § 55, stk. 2 for skade som følge af indgreb, der er sket før bekendtgørelsen om patentets meddelelse efter § 21, i det omfang det skønnes rimeligt.

Stk. 3. Forældelse af erstatningskrav efter stk. 1 indtræder tidligst 1 år efter registreringen.

§ 58. I en dom, hvorved nogen dømmes efter §§ 55-56, kan retten på begæring bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Stk. 2. Pligten til offentliggørelsen påhviler krænkeren. Offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.

§ 59. Den, som anlægger sag om hel eller delvis udslettelse af en brugsmodelestreng eller om overførelse af registreringen, skal meddele dette til Patent- og Varemærkestyrelsen til indførelse i brugsmodelestret samt i anbefalet brev give meddelelse om sagsanlægget til enhver licenshaver, der er indført i brugsmodelestret med adresse. En licenshaver, der vil anlægge sag om indgreb i brugsmodelestret, skal på tilsvarende måde give meddelelse herom til brugsmodelestrengshaveren.

Stk. 2. Dokumenterer sagsøgeren ikke i stævningen, at anmeldelse og meddelelser, som er angivet i stk. 1, har fundet sted, kan retten fastsætte en frist til opfyldelse af betingelserne. Overskrides den fastsatte frist, afvises sagen.

Stk. 3. I sager om brugsmodelestrengsindgreb, anlagt af brugsmodelestrengshaveren, skal sagsøgte give meddelelse efter reglerne i stk. 1 til patentmyndigheden og registrerede licenshavere, såfremt han vil nedlægge påstand om, at brugsmodelestrengsregistreringen kendes ugyldig. Bestemmelsen i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, således at påstanden om, at brugsmodelestrengsregistreringen kendes ugyldig, afvises, hvis den fastsatte frist overskrides.

Stk. 4. I sager om brugsmodelestrengsindgreb, anlagt af en licenshaver, kan sagsøgte tilstævne brugsmodelestrengshaveren uden hensyn til

dennes værneting og over for denne nedlægge påstand om, at brugsmodele-
registreringen kendes ugyldig. Bestemmelserne i
retsplejelovens kap. 34 finder tilsvarende
anvendelse.

§ 60. Den, som i de i § 53 nævnte tilfælde
undlader at efterkomme, hvad der påhviler
den pågældende, eller giver urigtig oplys-
ning, straffes med bøde, for så vidt ikke
strengere straf er forskyldt efter anden
lovgivning, og skal erstatte derved forvoldt
skade i det omfang, dette skønnes rimeligt.
Stk. 2. § 54, stk. 2 og 3, finder tilsvarende
anvendelse.

§ 61. Nedennævnte søgsmål skal anlægges
ved landsret i første instans:

- 1) søgsmål vedrørende retten til en frem-
bringelse, der er genstand for ansøgning
om brugsmodeleregistrering,
- 2) søgsmål om afgørelse truffet af Anke-
nævnet for Patenter og Varemærker i hen-
hold til § 25, stk. 5,
- 3) søgsmål om en brugsmodeleregistrerings
ugyldighed eller om overførelse af en
brugsmodelerettighed, jf. §§ 47 og 48, samt
om rettigheder i forbindelse med overførelse
af brugsmodelerettigheden i henhold til §
48, stk. 2,
- 4) søgsmål om forbenyttelsesret i henhold
til § 9 og § 68, stk. 2,
- 5) søgsmål vedrørende brugsmodeleindgreb
samt
- 6) søgsmål om overdragelse af brugsmo-
deleregistrering og sager vedrørende frivil-
lig licens.

Stk. 2. Ansøgere og brugsmodelehavere, der
ikke er bosat her i landet, anses i sager, der
anlægges efter denne lov, for at have hjem-
ting i København.

Stk. 3. Søgsmål om tvangslicens anlægges
ved Sø- og Handelsretten i København, jf.
§ 46.

Stk. 4. Udskrift af domme, der vedrører
brugsmodeleansøgninger eller brugsmodele-
registreringer, sendes til Patent- og Vare-
mærkestyrelsen ved rettens foranstaltning.

bejdsområde (EØS) bosat fuldmægtig, som på brugsmodehaverens vegne kan modtage meddelelser vedrørende den registrerede brugsmode. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i brugsmoderegistret.

§ 63. Klage over styrelsens afgørelser i medfør af §§ 40, 66 samt 67 kan af ansøgeren, brugsmodehaveren eller den, der har begæret prøvning, indgives til Ankenævnet for Patenter og Varemærker senest 2 måneder efter, at der er givet vedkommende underretning om afgørelsen. Andre, der har interesse i den pågældende afgørelse, kan senest 2 måneder efter, at afgørelsen er bekendtgjort, indgive tilsvarende klage. Stk. 2. Inden den i stk. 1 nævnte frist skal det for klagen fastsatte gebyr betales. Sker dette ikke, skal klagen afvises. Stk. 3. Bestemmelserne i § 25, stk. 2 -4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 64. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for brugsmodeansøgninger og deres behandling, behandling af anmodninger om prøvning, om genoprettelse, om afkald på brugsmoderegistrering, om brugsmoderegistrets indretning og førelse, om Brugsmode tidenes udgivelse og indhold, om udveksling af elektroniske data med patentmyndigheden samt om styrelsens forretningsgang. Det kan herunder bestemmes, at patentmyndighedens journaler over indkomne ansøgninger skal være tilgængelige for enhver. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler til bestemmelse af, hvilke dage der betragtes som lukkedage for patentmyndigheden. Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at patentmyndigheden på begæring af et andet lands myndighed kan give denne oplysning om behandlingen af her indleverede brugsmodeansøgninger, samt at patentmyndigheden ved afgørelsen af, om betingelserne for registrerbarhed foreligger, kan godtage nyhedsundersøgelser, som i denne henseende har fundet sted ved tilsvarende myndighed i et andet land eller ved en international institution. Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan endvidere bestemme, at ansøgere, der i

et land har indgivet en tilsvarende ansøgning om brugsmodel, på begæring af patentmyndigheden og inden for en af denne fastsat frist skal give oplysning om det resultat af undersøgelsen af frembringelsens registrerbarhed, der er meddelt ham af vedkommende lands patentmyndighed, samt fremsende genpart af skriftvekslingen med denne. Oplysningspligt kan dog ikke foreskrives for så vidt angår sådan i kapitel 3 omhandlet brugsmodelansøgning, som har været genstand for international forbedende prøvning, om hvilken der er indleveret rapport til patentmyndigheden.

§ 65. Patent- og Varemærkestyrelsen kan efter anmodning påtage sig at løse særlige opgaver, der vedrører brugsmodeller og brugsmodelret. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om denne servicevirksomhed og om betalingen herfor samt om betalingen af gebyr for rykker-skrivelser ved for sen betaling.

Stk. 2. For de opgaver, der er nævnt i stk. 1, 1. pkt., gælder lov om offentlighed i forvaltning ikke, bortset fra § 4, stk. 2, hvorefter man kan forlange at blive gjort bekendt med personlige forhold omtalt i dokumenter.

§ 66. Vil en brugsmodelansøger eller brugsmodelhaver lide retstap, fordi denne ikke har overholdt en i denne lov eller med hjemmel heri over for patentmyndigheden fastsat frist, men har den pågældende udvist al den omhu, som med rimelighed kunne kræves af denne, skal patentmyndigheden på begæring genoprette rettingerne. Begæringen skal indgives til patentmyndigheden inden 2 måneder efter, at den hindring, som bevirkede fristoverskridelsen, er bortfaldet, dog senest 1 år efter fristens udløb. Inden for samme frister skal den pågældende foretage den unndladede handling og betale det for genoprettelse fastsatte gebyr.

Stk. 2. Stk. 1 finder anvendelse på fristen for prioritet i § 11, stk. 1, hvis en brugsmodelansøger i en efterfølgende ansøgning

§ 67. Har ansøgeren om videreførelse af en international brugsmodelansøgning, jf. § 29, benyttet forsendelse med post, og fremkommer forsendelsen ikke rettidigt, men træffes foranstaltningen inden 2 måneder efter, at ansøgeren indså eller burde have indset, at fristen var overskredet og senest 1 år efter fristens udløb, skal patentmyndigheden genoprette rettighederne, såfremt:

1)

postforbindelserne har været afbrudt inden for de sidste 10 dage forud for fristens udløb på grund af krig, revolution, borgerlige uroligheder, strejke, naturkatastrofe eller anden lignende omstændighed på det sted, hvor afsenderen har sin virksomhed eller opholder sig, og forsendelsen er afsendt til patentmyndigheden inden 5 dage efter, at postforbindelserne er genoptaget, eller

2)

forsendelsen har været afsendt rekommanderet til patentmyndigheden senest 5 dage før fristens udløb, dog kun hvis forsendelsen har været sendt som luftpost, hvor dette har været muligt, eller hvis afsenderen har haft grund til at antage, at forsendelsen ved befordring med almindelig post ville være modtaget senest 2 dage fra afsendelsesdagen.

Stk. 2. Ønsker brugsmodelansøgeren rettighederne genoprettet i henhold til stk. 1, skal denne inden den nævnte frists udløb indgive begæring herom til patentmyndigheden.

§ 68. Når en begæring om genoprettelse i henhold til §§ 66 eller 67 er imødekommet, og en brugsmodelansøgning som følge deraf skal optages til fortsat behandling, eller en bortfaldet brugsmodelregistrering skal anses for opretholdt, skal der udfærdiges bekendtgørelse herom.

Stk. 2. Den, som, efter at den fastsatte frist for genoptagelse af en henlagt ansøgning er udløbet, eller efter at ansøgningen er afslået, eller efter at brugsmodelregistreringens bortfald er bekendtgjort, men inden be-

kendtgørelse i henhold til stk. 1 er udfærdiget, i god tro har påbegyndt erhvervmæssig udnyttelse af frembringelsen her i landet eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil kan fortsætte udnyttelsen med bibeholdelse af dennes almindelige karakter.

Stk. 3. Den i stk. 2 omhandlede ret kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den er opstået, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 69. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter størrelsen m.v. af de gebyrer, der er nævnt i loven.

§ 70. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med forsvarsministeren og justitsministeren regler for, hvad der i denne lov skal forstås ved krigsmateriel.

§ 71. Henlægger økonomi- og erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Patent- og Varemærkestyrelsen, kan ministeren fastsætte regler for klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 72. Med hensyn til handlinger angående produkter, som er bragt i omsætning i en anden stat, som har ratificeret eller tiltrådt Aftale om EF-patenter, finder artikel 76 i EF-patentkonventionen anvendelse.

§ 72. Med hensyn til handlinger angående produkter, som er bragt i omsætning i en anden stat, som har ratificeret eller tiltrådt Aftale om EF-patenter, finder artikel 76 i EF-patentkonventionen anvendelse.

ⁱ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EU-Tidende 2004 nr. L195/15).